

utrinki

BREZPLAČNA REVIJA OBČINE HOČE - SLIVNICA

3

JUNIJ 2024

Hoče - Slivnica

/4

DEŽ KREPKO
OTEŽIL
PRIPRAVE

/18

NOSILI SMO
SLOVENSKO
OLIMPIJSKO
BAKLO

/6

Z MULTIMATI
BLIŽJE
KUPCEM

utrinki
BREZPLAČNA REVILJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI
glasilo Občine Hoče - Slivnica,
letnik 24, številka 3, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče - Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA
Majda Strašek Januš
Žan Krivec
Zdenka Trínko
Aleš Andlovič
Metka Oberlajt
Mojca Kolarič
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK
Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE
Majda Strašek Januš

OBLIKOVANJE
Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
Olimpijska bakla
foto: Marko Pigac

TISK
Studio 55 s.p., info@studio55.si

Naklada 4200 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče - Slivnica je vpi-
sano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo
za kulturo pod zaporedno številko 72.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje vas naprošamo, da fotografij ne vstavljajte v Word zraven besedila, temveč jih posebej pripnete v elektronsko pošto v .jpg ali drugem formatu. Navedite avtorja fotografije in opis vsebine fotografije. Prispevki naj bodo podpisani, razvidna naj bosta datum in kraj pisanja, opremljeni naj bodo z naslovom in avtorjem besedila. Članki za glasilo naj bodo iz obdobja med dvema številčkama glasila in naj ne bodo daljši od 1800 znakov s presledki (polstranske objave) in 4000 znakov (celostranske objave). Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in spremembe naslovov. Članki niso honorirani. Ponatis v celoti ali posameznih delov glasila je mogoč le s predhodnim pisnim dovoljenjem. Zadnji rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko je do 31. avgusta 2024.

Naslednja številka izide septembra 2024.

➔ Dr. Marko Soršak, župan

Spoštovane občanke in občani!

Odrasli merimo leto od januarja do decembra, otroci od septembra do junija. Zaključuje se še eno šolsko leto in naše najmlajše čakata brezskrbna dva meseca. Tudi letos organiziramo Poletni tabor, v sklopu katerega bodo otroci poletna meseca lahko preživeli v družbi svojih vrstnikov. Ponovno sofinanciramo letovaje za otroke v programih Zveze prijateljev mladine na Pohorju in v Poreču.

Otroci so delo zaključili, mi pa kljub marsikateremu zaključenemu projektu še nismo povsem poletno razpoloženi.

Pri OŠ Franca Lešnika Vuka smo odkrili kip partizana Franca Lešnika Vuka, ki je nastal izpod rok Srečka Ornika, in s tem počastili njegovo pomembno zapuščino. V preteklem mesecu smo predali v uporabo multimat, ki omogoča možnost nakupa lokalnih in domačih izdelkov 24 ur dnevno. Tržnica je v spomladanskem času gostila številne prireditve: festival piva, festival gina (GINola) ter Mini festival v naravi. Ponovno smo uspešno izvedli Tek pod Pohorjem z rekordnim številom tekačev. Novost letošnjega teka je bil družinski tek, ki se ga je udeležilo precejšnje število družin. Vesel sem, da Tek pod Pohorjem iz športne tekaške prireditve postaja aktivni družinski dogodek.

Pričeli smo s pripravo občinske celostne prometne strategije (OCPS), s ciljem izboljšati trenutno stanje prometa. Delno financiranje za izdelavo tega strateškega dokumenta smo pridobili od Ministrstva za okolje, podnebje in energijo v okviru programa evropske kohezijske politike za obdobje 2021–2027. Kohezijski projekt kanalizacije je skoraj končan. V naslednjih dneh bo asfaltirana ulica Ob gozdu. Gradbena dela na črpališču na Rački ulici so zaključena in le-ta bo kmalu v uporabi. V sredini julija se pričnejo dela na Senčni poti. Na Pohorju so dela na vodovodu v polnem teku in potekajo skladno s terminskim planom. V juliju se prične izgradnja 100-kubičnega vodohrana pri odcepu za Hotel Tisa. Dela na cestah v Industrijsko cono I-11 potekajo po planu. Hkrati s cesto se ureja in zamenjuje vsa dotrajana komunalna infrastruktura. Nedavno nas je presenetilo neurje s točo, škoda je nastala pri vsaki hiši, na vsakem vrtu in vsaki njivi. Nekateri smo jo odnesli z manj, drugi z več škode. Ko narava pobesni, smo nemočni, lahko le počakamo, da mine. A ponovno se je pokazala nesebična narava naših gasilcev, Civilne zaščite, lokalnih podjetnikov in okoliških gasilskih društev. Skupaj so do nedelje zvečer nesebično sodelovali v 224 intervencijah. Hvala vsem in vsakemu posebej.

26. julija se začnejo poletne olimpijske igre v Parizu. Z velikim ponosom smo pospremili slovensko baklo na poti skozi našo občino in z njo ponesli olimpijske sanje. Naši olimpijki Metki Lobnik želim vse dobro in se veselim njenih izjemnih borb na tatamiju!

V olimpijskem duhu vas lepo pozdravljam in želim prijetno poletje,
dr. Marko Soršak

PIVO
IN
HAMBURGERJI

/08

/19

MINI
FESTIVAL
V NARAVI
2024

/26

NAVDUŠIL
Z IGRO IN
SRČNOSTJO

➔➔➔➔

/50

KAKO
ODREAGIRATI,
KO ČLOVEKU
GROZI SMRT

/ ŽIVLJENJE V OBČINI

- 10 **V INDUSTRIJSKI CONI JE PESTRO**
Ksenija Petrič
- 14 **PONOVO ZAVRGLI HRANO**
Simona Kalšan - Kildenfoss
- 15 **NOV VOD BO DOLG SEDEM KILOMETROV**
Ksenija Petrič

/ NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

- 16 **V SLOGI JE MOČ!**
Boštjan Frangež
- 17 **MAJSKA DREVESA KRASIJO VASI PO OBČINI**
Zdenka Trínko
- 20 **HVALA ZA VZGLED IN LJUBEZEN**
Majda Strašek Januš

/ KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 28 **ZAČELI S PRVO PUSTNO POVORKO**
Franja Bračko
- 34 **USTANOVILI NOVO SEKCIJO**
Breda Germ
- 40 **GOZDNE, DIVJE IN SKALNATE POTI SO UČILNICA**
Mojca Zupan Meglič

/ VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 44 **EN TEDEN GOSTILI ČEHE**
Maja Debeljak
- 49 **»BEREM REVIJE, TOREJ VEM IN ZNAM VEČ«**
Petra Trstenjak
- 52 **SPOMENIKI SO PRETEKLOST V NAŠI SEDANJOSTI**
dr. Martin Kramar

/ ZANIMALO VAS BO

- 67 **IN MEMORIAM**
Peter Frangež, Janez Bergant

Dež krepko otežil priprave

S svojim občinskim tekom smo postali prepoznavni na Štajerskem in po Sloveniji

Prva nedelja v juniju je »rezervirana« za naš tek pod Pohorjem. Letos je bilo to 2. junija, ko nam je bilo vreme kljub tolikim nevihtam res naklonjeno. Zaradi obilnega dežja pa smo imeli velike težave s pripravo proge, zato se tudi blatnim zaplatam nismo mogli izogniti.

Rekreativne prireditve, ki je potekala v okviru športnega vikenda ter štajersko-koroškega pokala, se je udeležilo rekordno število tekačev, in sicer preko 750 udeležencev. Udeleženci so tekmovali v štirih kategorijah: na 10 km, 6,5 km, v otroških tekih ter novi kategoriji prireditve »družinski tek«.

Prireditve je s športnim nagovorom odprl župan Občine Hoče - Slivnica dr. Marko Soršak. Seveda se je tudi sam z družino udeležil teka. Vsi udeleženci teka so prejeli lep štartno darilni paket, brezplačno malico ter številna promocijska darila sponzorjev. Poskrbljeno je bilo tudi za animacijo najmlajših z napihljivim igralom pod strokovnim vodstvom Svizec športa. Bodifit je poskrbel za ogrevanje, preden so se tekmovalci podali na progo. Organizatorji vedno poskrbimo, da ni tek samo tekmovalno-športna prireditve, ampak tudi zabavna, saj smo ob progi zagotovili motivacijske table. Poseben izziv je na letošnjem teku imel tudi Matic Jeger iz Totega radija. Na povabilo župana dr. Marka Soršaka je sprejel izziv in se brez posebnih

priprav podal na 10-km traso.

Najhitrejši tekač je premagal 10-kilometrsko progo v dobrih 34 minutah: to je bil Tadej Serdinšek. Med ženskami je Hana Košenina dosegla cilj v 40 minutah. Obema zmagovalcema iskreno čestitamo!

Imeli pa smo tudi kategorijo za občinske prvake. Občinski prvaki na 10 km so bili: 1. mesto Tilen Demšič, 2. mesto Ivan Boyadzhev in 3. mesto Slavko Kumek. Občinske prvakinje na 10 km pa so bile: 1. mesto Tanja Koser, 2. mesto Mojca Zupan Meglič in 3. mesto Martina Rauter. Vsem iskrene čestitke!

V kategoriji županov sta tekla letos le dva – in naš župan je bil drugi.

Podelili smo tudi priznanje za najštevilčnejšo ekipo med podjetji, ki ga je prejelo podjetje Ledinek Engineering, in priznanje za najštevilčnejše društvo, ki ga je prejelo Športno društvo Rogoza – NŠ Roho.

Organizacija teka je kljub večletni praksi kar zahtevno delo. Ob organizatorjih in sodelavcih z občine je sodelovalo več kot 50 prostovoljcev, ki so pomagali na progi. Zahvala gasilcem, KO RK Občine Hoče - Slivnica, ki so delili vodo na okrepih postajah, Sokijevi bobnarski šoli, ki je ob progi vzpodbujala tekače, in šolskemu bendu Violets iz OŠ Hoče. Posebna zahvala tudi vsem

gledalcem, ki so ob progi bodrili tekače in tekačice. Tek pod Pohorjem pa je tudi velik finančni zalogaj, zato smo hvaležni vsem, ki so nas podprli, bodisi finančno ali z materialnimi prispevki. Še enkrat hvala vsem sodelujočim, tako na progi, ob progi in »v ozadju« – prav vsi smo potrebni, da nam tak dogodek uspe! Se vidimo prvo nedeljo v juniju prihodnje leto.

Metka Oberlajt Marko Pigac

»Menim, da je Tek pod Pohorjem izvrstna športna prireditve Občine Hoče - Slivnica. Dogodka se udeležimo vsako leto vsi člani družine, saj lahko vsi sodelujemo in tekamo. Letos je popestril dogajanje še družinski tek. Pomembno se mi zdi, da imamo v kraju prepoznaven dogodek, ki vzpodbuja zdrav življenjski slog in povezuje tekače od blizu in daleč.«

Mojca Kolarič

"Tako kot vsako leto znova me je tudi tokrat navdušil organizator z odlično pripravljenim športnim dogodkom. Že 8-krat sem se udeležila teka in pretekla traso na 10 km in z veseljem se vidimo na 9. teku pod Pohorjem!"

Iza Miložič

Pretekel sem daljšo traso, ki je tehnično precej dinamična, speljana čez razgiban teren obronkov Pohorja in se dokaj razlikuje od "dolgočasnih" ravninskih tekov, saj dejansko za vsakim ovinkom ne veš, kaj pričakovati. Pohvalil bi tudi letošnji spremenjen vrstni red startov teka, saj je zaradi poletnih temperatur zgodnejši start več kot dobrodošel za tekače.«

Rok Haložan

»Z veseljem smo se v podjetju Protim.e, d. o. o., tudi letos pridružili 8. športno-rekreativni prireditvi »Tek pod Pohorjem«, ki slovi kot ena najbolje organiziranih tekaških prireditev v tem delu Slovenije. Dogodek vsako leto pritegne tekače s čudovito progo, bogatimi štartnimi paketi in vrhunsko pogostitvijo za vse udeležence. Za odlično izvedbo skrbi predana ekipa Občine Hoče - Slivnica. Naša ekipa pa prispeva s podporo pri spletnih prijavih, meritvah rezultatov in prijavnno-izdajni službi na dan tekmovanja. Organizatorji so vsekakor lahko izjemno ponosni na letošnjo udeležbo, saj se je na tek prijavilo 150 otrok za otroške teke ter več kot 520 tekačev in tekačic za obe glavni razdalji na 6,5 ter 10 km, ter še posebej na odlični odziv tekačev in tekačic iz domače Občine Hoče - Slivnica. Letošnje leto je tek zaznamoval tudi prvi tek družin, ki se ga je udeležilo 33 družin. Po tekmovanju so udeleženci zagotovili, da se bodo naslednje leto zagotovo vrnili na obronke Pohorja in se ponovno udeležili Teka pod Pohorjem, ki bo prihodnje leto že devetič zapored!«

Protim.e

Z navdušenjem smo se letos že tretjič zapored udeležili Teka pod Pohorjem. Naši sodelavci so se v lepem številu, bili smo najštevilčnejša ekipa, pomerili na obeh razdaljah in jih vsi uspešno premagali. Po naših izkušnjah dogodek vsako leto poteka v izredno prijetnem in vzpodbudnem vzdušju, hkrati pa je za nas to tudi priložnost za medsebojno druženje in povezovanje. Že pred nedeljsko preizkušnjo in med samim tekom je veliko vzpodbujanja in nikogar ne pustimo zadaj, pravo timsko vzdušje, ki je potrebno tudi na delovnem mestu. Vsekakor čestitamo organizatorju za izvedbo tega dogodka in podpiramo tovrstne športne iniciative, saj imamo tudi sami v sloganu podjetja zapisano, da nas naš športni duh spodbuja, da se nikoli ne predamo, ampak vztrajamo in poiščemo najboljšo rešitev za vsako našo stranko."

Polonca L Sernc

»V nedeljo zjutraj sem se udeležil 8. teka pod Pohorjem. Jutranje vreme je bilo še kislo, vendar pred začetkom teka se je nebo zjasnilo in naredilo se je prelepo dopoldne. Organizatorji so zelo dobro označili sedaj že klasično traso, ki sem jo sam pretekel prvič. Teren je razgiban in pot se vije tudi skozi gozd, kar mi je bilo zelo všeč. Kot primarno gorskemu tekaču so se mi precej dopadli tudi vmesni »kuclji«, kjer so mišice na nogah nekoliko zapekle. Organizacija dogodka je bila na odlični ravni in tudi prireditveni prostor je ponujal veliko različnega dogajanja. Vsekakor dogodek za celotno družino, katerega priporočam, da se udeleži vsak, ki ima rad tek, gibanje in druženje. Sam se zagotovo še vrnem.«

Tadej Serdinšek

Približali smo se kupcem

V centru Hoč že delujeta paketomat in multimat s pestro ponudbo

Na Občini Hoče - Slivnica si prizadevamo za promocijo in podporo lokalni ponudbi, samooskrbi in zdravi, doma pridelani hrani. Potrošnikom želimo omogočiti čim lažji dostop do pridelkov in izdelkov lokalnih ponudnikov. S tem namenom smo ob pošti pripravili prostor, uredili električni priključek in izvedli druga potrebna pripravljala dela za postavitev samopostrežnega avtomata, tako imenovanega MULTIMATA.

Ta inovativni projekt ne prinaša le novih možnosti za lokalne ponudnike, temveč tudi olajšuje vsakodnevno življenje prebivalcem. Lokalnim ponudnikom bo omogočila, da svoje pridelke in izdelke postavijo na najdostopnejši način ter s tem povečajo svojo prisotnost in doseg, prebivalcem pa bo omogočila hitrejši ter predvsem praktičen nakup lokalnih in domačih pridelkov. Poleg tega je postavljen tudi paketomat v sodelovanju s Pošto Slovenije, ki bo prebivalcem omogočil enostavno pošiljanje in prevzem paketov.

V samopostrežnem prodajnem avtomatu bo mogoče kupiti pridelke in izdelke lokalnih ponudnikov:

- **kmetije Ob gozdu** Erne Černe z dnevno svežimi jajci iz domače reje;
- **kmetije Hecl** z jogurti, skuto, skuto s sadjem, skutnimi namazi, svežimi siri in sirom za žar;
- **kmetije Oblak**, po domače Pr' Korenu; ta kmetija je v osnovi živinorejska kmetija, ekološka kmetija, ki ima pašno rejo goveda, prsto rejo prašičev, kot dopolnilno dejavnost pa imajo predelavo mesa v trajne in poltrajne mesne izdelke, med njimi kot zanimivost ocvirke za 'grickanje' z različnimi okusi.
- **kmetije Žitnik** z izdelki iz pire, bučnimi semeni in 100-odstotnim bučnim oljem, sladkimi dobrotami, keksi, narejenimi iz domače pirine moke.

Slovesno odprtje multimata je bilo v ponedeljek, 27. 5. 2024. Župan dr. Marko Soršak je v začetku povedal, da so že dolgo razmišljali o prostoru, »kjer bi lokalni pridelovalci na enem mestu ponujali več svojih izdelkov, torej hrano in pijačo. Dejal je, da se jim je pridružila še Pošta Slovenije. Tako so sledili primerom dobre prakse iz nekaterih drugih občin«. Skupaj z upravnikom pošte sta prerezala trak – in tako nam je multimat na razpolago 24 ur na dan.

Ponudniki so nam za pokušino pripravili tudi pogostitev s svojimi izdelki, za pravo vzdušje pa nam je zaigral del članov glasbene skupine Violets OŠ Dušana Flisa Hoče: Bor Trpin, Maj Draganič in Alina Tajhman. Hvala mladim glasbenikom!

Naša občinska ponudba je tako posodobljena; avtomati so preprosti za uporabo, morda nas mora le kdo malo poučiti, da nas te tehnike 'ne bo strah'. Tako smo ob jabolkomatu pri Vreclovih dobili še novo ponudbo, ki jo čim več uporabljamo, saj bodo izdelki v multimatu vedno sveži.

Metka Oberlajt J FOTO by Jernej

PETER HECL

V Multimatu trenutno ponujamo okuse jogurtov: stračatela, vanilija krispi, borovnica, vanilija, jagoda, kava, čokolada, pečena jabolka, ananas – kokos, malina – BL, marelica – BL, jogurt s sadjem – Stevia (malina, višnja, borovnica), navadni jogurt, navadni jogurt – BL, domača skuta – BL, domača skuta, skuta s sadjem – jagoda in borovnica, skutin namaz, kislá smetana, sir za žar, sveži sir z grškimi začimbami, sir Sirček in Poltrdi sir.

Ponudbo bomo dopolnjevali glede na prodajo. Predvidevam tudi camembert, ko dozori.

KMETIJA ŽITNIK

Robert, Rosmari in Blaž Žitnik kmetujemo po načelih, ki pripomorejo k polnejšemu, odgovornejšemu prehranjevanju. Že več let smo z vami na Pohorski tržnici, odslej pa vam je dobršni del dobrot na voljo vse dni v letu v sklopu lokalne ponudbe pred pošto.

Okusno in vsestransko uporabno piro pridelujemo in jo že od leta 2012 spreminjamo v raznovrstne polnovredne kekse z maslom, medenjake in testenine.

V pirinih dobrotah so jajčka domačih – srečnih kokošk, ki bivajo v lesenem kokošnjaku s streho, poraslo z zelenjem, uživajo na travniku in zobajo domači lan.

Iz domačih bučnih semen pa vas s svojo izjemno aromo pričajo 100 % bučno olje, slana bučna semena ali oblita z belo čokolado & meto, ter s 60 % temno čokolado.

Če želite izvedeti še več o dobrotah, o nas, ki skozi vse letne čase obdelujemo zemljo, bdimo nad rastlinami, smo z njimi povezani v vremenskih ujmah in zatišjih, pridelke spravljamo v kašče, jih predelamo in pripravimo za vas, da okusite moč narave... www.kmetija-zitnik.si, FB in Instagram Kmetija Žitnik.

KMETIJA OBLAK, PO DOMAČE PR' KORENU

Smo živinorejska ekološka kmetija ob vznožju Pohorja z dopolnilno dejavnostjo predelave mesa, čiščenja zaraščenih površin in proizvodnje drv za kurjavo.

V naši ponudbi najdete ob sveži ekološki govedini še suhomesne in poltrajne izdelke, kot so salame, paštete, zašinki, slanine, klasični in snack ocvirki kot prigrizek, zaseka, mast, mesni sir, čajna in tirolska salama, poltrajna s sirom, ter ekološko ajdovo kašo in moko.

Izdelki so na voljo na Pohorski tržnici, prodajnem avtomatu v Hočah ter trgovinici na domačem naslovu v Polani. Po naročilu pripravljamo narezke, v izgradnji pa so tudi prostori, kjer bomo lahko sprejeli manjše zaključene družbe na degustacijo hišnih dobrot.

KMETIJA OB GOZDU HOČE

Stara kmetija v Zaforštu, kamor so starejši še pred leti zahajali po mleko k Puklovi Ivanki, je z novo lastnico doživela preobrazbo. Erna Černe, ki izhaja iz znane kmečke družine iz sosednjega Razvanja, se je skupaj s partnerjem odločila, da se bo posvetila vzreji nesnic proste reje. Začelo se je z majhno jato v stacionarnem kurniku, ki je nastal iz garaže. Lani je sledil moderen premični kurnik, ki se seli po travnikih okoli kmetije na Gozdni cesti. »Srečne kokoši nesejo drugačna jajca,« je moto, ki ga zasledujejo na kmetiji Ob gozdu. In njihove kokoši so zagotovo srečne, saj imajo 24 ur na dan in 365 dni na leto prosti izhod na travnik. Kokoši hranijo z žiti iz domačih polj, brez GSO. Hrano za kokoši pripravljajo sami, saj imajo svojo lastno mešalnico za žita. Pika na i pa so aminokisliline, ki jih kokoši dobijo iz travnih bilk. Na kmetiji načrtujejo, da bodo v kratkem začeli tudi s proizvodnjo svoje lastne znamke jajčnih testenin iz domače moke in seveda jajc domače proste reje.

PAKETOMAT

Pred pošto je nameščen tudi paketomat Pošte Slovenije, kjer lahko uporabniki prevzemajo in oddajajo pošiljke 24 ur na dan. Uporabnikom bo tako paketomat na voljo tudi, ko bo pošta zaprta. Ob spletnem nakupu lahko uporabniki v primeru, da spletni trgovec ponuja to možnost, ob zaključevanju nakupa za naslov dostave izberejo paketomat v Hočah. Uporabniki lahko tudi s pomočjo aplikacije PS Pošlji paketno pošiljko za pošiljanje pripravijo kar doma ter jo oddajo na najbližjo poštno poslovalnico ali v PS Paketomat. Podrobnejša navodila so na voljo na spletni strani Pošte Slovenije, na zavihku PS Paketomat | Pošta Slovenije (posta.si) ter na zavihku Pošlji paket | Pošta Slovenije (posta.si).

Trenutno ima Pošta Slovenije okoli 150 paketomatov po celotni Sloveniji, načrtovane so še nadaljnje širitve. Uporabniki imajo tako na voljo razvejano, dostopno in fleksibilno paketno mrežo v Sloveniji, ki je s 1.300 prevzemno-oddajnimi točkami po vsej Sloveniji – poštne poslovalnice, paketomati, paketniki, bencinskimi servisi in avtomatiziranimi enotami za oddajo in sprejem pošiljk – največja v državi.

Pivo in hamburgerji

Že tradicionalna majska prireditev na Pohorski tržnici

Letos so sodelovali štirje pivovarji: Frizi beer kraft pivovarna, Dejan Krajnc iz Cirkulan; Lobik Brewery, proizvodnja piva, Alen Zarič, iz Ruš; Pivovarna Maribor in Pivovarna ROTH. O kvaliteti in okusnosti ne moremo pisati, to je treba okusiti! Kulinarične dobrote so postregli: Black Smith, Skunk Urban Kitchen in Fudko. Sladki program je obsegal palačinke, kurtuše in kokice. Za pravo vzdušje je z glasbo poskrbel DJ. Bilo je super, dokler ni začelo deževati – ampak nekateri so kljub temu vztrajali. Tako pač je, če nam maj ponuja aprilsko vreme ...

➡ Metka Oberlajt
 📷 Marko Pigac

Padel, star komaj 20 let

Pred OŠ Franca Lešnika Vuka v Slivnici odkrili nov kip narodnega heroja Franca Lešnika Vuka, potem ko so starega ukradli

Z otvoritvijo kipa partizana Franca Lešnika Vuka smo počastili njegovo pomembno zapuščino in ohranili spomin na njegovo žrtvovanje v boju za svobodo. Franc Lešnik Vuk je bil star komaj 20 let, ko je padel v boju, medtem ko je reševal svoje soborce. Njegova pogumna dejanja so simbolizirala borbo in odločnost slovenskega partizanstva v času druge svetovne vojne. Na žalost je bil kip Franca Lešnika Vuka v juliju 2023 ukraden s svojega prvotnega mesta. Srečko Ornik je izdelal nov kip Franca Lešnika Vuka, ki smo ga ponovno svečano odkrili. Upamo, da se podobna kraja nikoli več ne bo zgodila. Kip Franca Lešnika Vuka je simbol naše narodne identitete in zgodovine, ki si zasluži spoštovanje in ohranjanje za prihodnje generacije. Občinstvo so pozdravili in nagovorili ravnatelj osnovne šole Franc Gosak, dr. Martin Kramar iz občinske organizacije Združenja borcev za vrednote NOB in župan Občine Hoče - Slivnica dr. Marko Soršak. Pri odkritju kipa so s kulturnim programom sodelovali tudi osnovnošolci.

➡ Metka Oberlajt 📷 Domen Repa

Eni končali, drugi začeli

Končali izgradnjo fekalnega kanala v delu Račke ulice v Radizelu, na Senčni poti v Hočah šele začeli

V mesecu maju se je zaključila investicija v izgradnjo tlačno-fekalnega kanala s črpališčem na delu Račke ulice v Radizelu, ki do sedaj ni bil opremljen z navedenim omrežjem. Z izgradnjo se bo na kanalizacijsko omrežje priključilo pet (5) objektov, hkrati pa se bo uredila tudi dotrajana cesta. Samo črpališče je izvedeno na privatni lastnini, zato se gospe Tomšič iskreno zahvaljujemo za podelitev pravice za gradnjo. Pričela pa se je izgradnja fekalno-tlačnega voda s črpališčem v Senčni poti v Spodnjih Hočah. V okviru navedene investicije se bo zamenjal tudi vodovodni cevovod ter izvedel zgornji ustroj cestišča. Dela izvaja družba Nigrad, komunalno podjetje, d. o. o., iz Maribora, ki je na podlagi izvedenega javnega naročila podala najugodnejšo ponudbo.

➡ 📷 Maja Krajnc

Mariborčani dodajajo žafran

GINola je kraft gin festival ali festival, kjer doživite klasike, trende in novosti gin scene

Na Pohorski tržnici v Pivoli se je 18. maja odvil že 3. festival craft gina – GINola 2024. Med 14 ponudniki gina je bilo nekaj novih in nekaj poznanih ginarjev in še več (mednarodno) nagrajenih slovenskih destilarjev, ki so s ponudbo ginov razvajali obiskovalce. Prisotnih je bilo 14 izvrstnih slovenskih destilarjev iz vseh koncev Slovenije, vse od Primorske do Prekmurja in čez Koroško do Gorenjske, pa tudi štajerski ginarji niso manjkali. Degustacijske izkušnje pokušanja ginov je odlično dopolnjevala 'food pairing' kulinarika. Obiskovalci so bili deležni tudi pestrega spremljevalnega programa. Pred tekmovanji so se lahko udeležili delavnice spoznavanja okusov ginov in gintonikov. Zelo zanimivo delavnico o začimbah in zeliščih, ki jih uporabljamo za destilacijo gina in pripravo gin tonika, je pripravila poznavalka ginov Nastja, ki jo na družbenih omrežjih najdete pod imenom Ginastja. Za še eno delavnico oziroma prikaz mešanja koktejlav pa je poskrbel mladi barman Djan Meglič, ki je predstavil miksologijo – umetnost mešanja pijač. Hkrati je razkril, kako lahko doma naredite tonik in kako pripraviti gintonike ter mešati koktejle. Posebej zanimiv del festivala so tekmovanja, ki so bila na sporedu pozno popoldan. Tokrat so organizatorji pripravili kar dve atraktivni tekmovanji. Najprej so se tekmovalci (iz vrst obiskovalcev) pomerili v blind tasting tekmovanju – prepoznavanju čim več začimb in zelišč, ki jih lahko uporabimo pri destilaciji ginov ali pripravi gin tonikov. Drugo je bilo tekmovanje za amaterskega prvaka v mešanju gin tonika – kjer so tekmovalci (iz vrst obiskovalcev) pod mentorstvom izkušenih ginarjev pripravljali vsak svoj gin tonik, ki ga je nato ocenila strokovna komisija. Nagrade za zmagovalce sta podarila partnerja Porsche Maribor (Šentiljska) ter SelectBox Slovenija (SuperCard). Lepe simbolične nagrade so prejeli vsi udeleženci tekmovanj. Glasbeni koktejl za odlično festivalsko vzdušje je mešal DJ GINola. Organizatorji in partnerji dogodka (Destilarna Svarog, Factument, Občina Hoče - Slivnica (Pohorska tržnica), Porsche Inter Auto Slovenija – Porsche Maribor (Šentiljska) in SelectBox Slovenija) so pripravili svojevrstno kulinarično doživetje ter prijetno druženje ob odličnih ginih slovenskih destilarjev.

Bojan Lunežnik, Destilarna Svarog in gonilna sila festivala GINola, sporoča: »Smo tukaj v Pivoli. 14 destilarjev gina ... Vsak ginar ima svoj okus gina. Razlikujejo se po samih sestavinah, ki jih da kdo v samo destilacijo. So specifični. Lahko začutite okus slovenske Istre, iz Bohinja okus iz tistih koncev. Mariborski gin, kjer dodajajo

žafran, ki je ena najdražjih začimb na svetu – in je edini tak gin v Sloveniji nasploh.«

Bojan Marušič iz destilarne Broken Bones pravi: »Smo ena prvih slovenskih destilarn, ki je začela z ginom. Štartali smo v letu 2018. Imamo kar lep izbor ginov, pa tudi drugih žganj: viski, vinjak ..., tako da se stvari lepo razvijajo in smo zelo zadovoljni, da smo na tem festivalu GINola. Zdaj že tretje leto, tako da je že kar malo tradicionalen ratat. Na Štajerskem je vedno veselo, tako da vedno radi pridemo – in je super.«

Obiskovalci so prišli podpret slovenske destilarje, se podružiti ob dobrih ginih ter uživati sproščeno sobotno popoldne. Festival GINola se je s prijetnimi vtisi zaključil pozno zvečer.

➡ 📷 Monika Rajšp

V industrijski coni je pestro

Druga faza ureditve in izgradnje Južne ceste in Čobčeve ulice v industrijski coni Hoče

V industrijski coni Hoče je pestro. Izvaja se ureditev in izgradnja Južne ceste ter Čobčeve ulice, ki bosta pomembno prispevali k izboljšanju prometne povezave in rasti gospodarske dejavnosti v tem predelu.

Južna cesta bo predstavljala glavno prometno povezavo skozi industrijsko cono Hoče, omogočala hitro in učinkovito premikanje tovornih vozil, ter povezala novozgrajene objekte z obstoječimi obrati. Ob obnovi ceste bodo tudi ustrezno uredili

bo konkurenčnost regije ter spodbujala gospodarski napredek. Južna cesta in Čobčeva ulica v industrijski coni Hoče – II. faza predstavljata pomembno naložbo, ki bo koristila tako lokalnemu prebivalstvu kot tudi gospodarstvu. Veselimo se teh novih izboljšav in verjamemo, da bodo prispevale k razvoju industrijske cone ter krepitvi lokalne in nacionalne ekonomije.

Predvidena preureditev zajema rekonstrukcijo obstoječe Miklavške ceste in novogradnjo cestne povezave v Čobčevi ulici. Pred-

pločnike ter kolesarske steze, kar bo prispevalo k večji varnosti in boljši mobilnosti tako za voznike kot za pešce in kolesarje. Poleg Južne ceste bo izvedena tudi ureditev Čobčeve ulice, ki bo igrala pomembno vlogo pri notranjem prometu v industrijskem območju. Novozgrajena ulica bo omogočila enostaven dostop do poslovnih objektov ter izboljšala logistične poti. S tem bo tudi dodatno spodbujala razvoj in privabljanje novih podjetij v industrijsko cono, kar bo vplivalo na povečanje zaposlovanja in ekonomske rasti v regiji.

Na severu bo umeščen zeleni park. V parku bomo postavili urbano opremo in zasaditev medonosnih dreves. Urbana oprema so pametne klopi s polnilci za mobilne telefone, polnilnica za električna kolesa in skiroje, pametni smetarnik, info tabla ... Izvajanje teh projektov bo zagotovilo boljše prometne povezave in izboljšalo infrastrukturo v industrijski coni Hoče. S tem se bodo ustvarile boljše delovne razmere za podjetja, povečala se

videna je tudi ureditev prehodov za pešce in kolesarje, ureditev mešanih površin ter ureditev zelenih otokov. Sama rekonstrukcija ceste bo izvedena z upoštevanjem smernic »Načrta za okrevanje in odpornost Republike Slovenije – Podpora inovativnim ekosistemom ekonomsko-poslovne infrastrukture,« kar pomeni, da se ob sami rekonstrukciji uporabljajo tudi materiali in oprema, kot je bilo zahtevano iz ukrepov v smeri trajnostne naravnosti projekta in zeleno/modre infrastrukture. Občina Hoče - Slivnica je pridobila sofinanciranje v višini 1,3 milijona evrov, celotna vrednost projekta pa znaša 3,6 milijona evrov. Sredstva bodo zagotovljena s strani Evropske unije – NextGenerationEU, in sicer iz sklada Načrta za okrevanje in odpornost.

Dela izvaja Cestno podjetje Ptuj, d. o. o., pod nadzorom podjetja Inženiring biro, d. o. o. Gradnja bo zaključena konec leta 2025.

➡ Ksenija Petrič

Komu je bil napoti Dixi?

Iz majskega petka na soboto ponoči je nekdo prevrgel straniščno kabino pri sladolejarju; zjutraj je ležala v jarku, kjer »težko služi svojemu namenu«. »Junak(i)« tega objestnega dejanja naj svoje mišice uporabi (jo) kje drugje: morda pri kakšnem hišnem opravilu (mogoče celo pri čiščenju WC-ja!), pri pomoči kakšnemu prijatelju ali sosеду. Verjemite, da se boste naslednji dan boljše počutili, kot se po tem prevračanju Dixija ...

➡ Metka Oberlajt ➡ Marjan Tomičič

Izboljšanje trenutnega stanja prometa

Začetek priprave občinske celostne prometne strategije, ki bo pozornost namenila hoji, kolesarjenju, javnemu prevozu ter lokalnim potrebam

Občina Hoče - Slivnica je pričela s pripravo občinske celostne prometne strategije (OCPS). Delno financiranje za izdelavo tega strateškega dokumenta smo pridobili od ministrstva za okolje, podnebje in energijo v okviru programa evropske kohezijske politike za obdobje 2021–2027.

Projekt poudarja našo zavezanost trajnostni mobilnosti in višji kakovosti življenja. Cilj OCPS je izboljšanje trenutnega stanja prometa z uvajanjem učinkovitih, varnih in trajnostnih rešitev za mobilnost. Posebno pozornost bomo namenili hoji, kolesarjenju, javnemu prevozu ter lokalnim potrebam.

Za doseg cilja je nujno sodelovanje in mnenje širše javnosti, saj bo le z vključevanjem javnosti OCPS izražal resnične potrebe in želje vseh prebivalcev. Z implementacijo ukrepov OCPS se bo tako oblikoval prometni sistem, ki bo trajosten, varen in dostopen za vse prebivalce in obiskovalce. Tekom leta 2024 bomo organizirali različne javne dogodke, delavnice, razprave, ankete in intervjuje, kjer boste lahko izrazili svoje mnenje, želje in ideje za prihodnost prometa v Občini Hoče - Slivnica. O vseh dogodkih vas bomo redno obveščali na občinski spletni strani in družbenih omrežjih..

➡ Stanko Rafolt

Uredili ceste, vodotoke in razsvetljava

Novo svetilke zasvetile ob cesti med Rogozo in Miklavžem ter v Ravni ulici (Hotinja vas) in Vezni ulici (Slivnica)

V mesecu aprilu smo zaključili s prenovo ceste v Bohovi in, sicer odcepi GD Bohova – Frešer (JP 880333). V sklopu projekta je bila izvedena rekonstrukcija vozišča z ureditvijo odvodnjavanja občinske ceste in obnovo mostnih vencev in ograje pri objektu stari gasilski dom.

desnem pritoku Hočkega potoka na Hočkem Pohorju. V sklopu del je bil obnovljen tudi krajši odsek občinske ceste.

V mesecu juniju bomo pričeli z rekonstrukcijo ceste Kop–Kapun na Hočkem Pohorju, 2 faza. Vrednost pogodbenih del je nekaj čez 107.000,00 € z vključenim DDV. Dela bo izvajalo podjetje Asfalti Ptuj, d. o. o.

V pogodbenem roku je podjetje VGP, d. d., Kranj, zaključilo dela na

Sanacija usada ob občinski cesti na Hočkem Pohorju je zaključena, izvedena bo še varovalna ograja ob samem plazu.

V zaključni fazi je širitev javne razsvetljave v treh naseljih znotraj Občine Hoče - Slivnica. Tako bodo nove svetilke zasvetile ob cesti Rogoza–Miklavž, na Rogoški cesti 51, Ravni ulici (Hotinja vas) in Vezni ulici (Slivnica).

S podjetjem PRO–MOČ iz Maribora smo podpisali pogodbo o izdelavi občinske prometne strategije. Več o samem projektu lahko preberete v posebnem članku v tej številki glasila.

➡ Stanko Rafolt

SPREMEMBA LOKACIJE POLETNEGA TABORA

Sporočamo vam, da je zamenjan termin lokacije Poletnega tabora 2024 in bo prvi termin **od 1. 7. 2024 do 26. 7. 2024 potekal v OŠ FLV Slivnica**, naslednji termin, **od 29. 7. do 23. 8. 2024, pa v Kulturnem domu Hoče.**

Sodobna, dostopna in trajnostna stanovanja

JMSS Maribor zaključuje rekonstrukcijo večstanovanjske hiše na Irgoličevi ulici 12 v Hočah

Javni medobčinski stanovanjski sklad (JMSS) Maribor zaključuje rekonstrukcijo stanovanjske hiše na naslovu Irgoličeva ulica 12, Hoče, ki pridobiva novo – sodobno podobo, in je preurejena v večstanovanjski objekt skupaj tremi dvosobnimi stanovanji. V pritličju se nahaja stanovanje za gibalno ovirane, ki omogoča enostaven dostop in udobno bivanje osebam z omejeno mobilnostjo. Dostop do objekta je omogočen preko novega asfaltiranega parkirišča ob stavbi, kar izboljšuje funkcionalnost in dostopnost za vse stanovalce.

Rekonstrukcija ohranja obstoječe tlorisne dimenzije in etažnost (P+2N). Klasična dvokapna streha je bila prekrita z vlakno-cementnimi valovitimi ploščami. Prenovljena fasada zagotavlja učinkovito zaščito objekta pred toplotnimi izgubami, preprečuje toplotne mostove ter podaljšuje življenjsko dobo stavbe ter izboljšuje bivalne pogoje. Nova okna s 5-komornimi profili zagotavljajo odlične izolacijske lastnosti. Pomembna tehnična izboljšava je tudi nova armirano betonska plošča v pritličju, ki zagotavlja večjo nosilnost in stabilnost objekta. Celovita prenova vključuje nove sanitarne prostore, nove elektro in strojne inštalacije, omete, tlake, slikopleskarska dela ipd., kar obstoječima stanovanjema in novemu pritličnemu stanovanju daje sodoben videz. Ogrevanje je etažno plinsko, vsako stanovanje ima svojo sodobno plinsko kondenzacijsko peč.

Stanovanje v pritličju, namenjeno za gibalno ovirane, je bilo ponujeno upravičencu do dodelitve neprofitnega stanovanja v najem po zadnjem razpisu, katerega ožji družinski član je vezan na uporabo invalidskega vozička. Stanovanje si je ogledal in le-tega sprejel, oddano mu bo po zaključeni rekonstrukciji stanovanjske stavbe.

Stanovanje v prvem nadstropju zaseda obstoječa najemnica, ki je neprofitno stanovanje pridobila po javnem razpisu iz leta 2019. Stanovanje v drugem nadstropju bo po zaključku rekonstrukcije ponujeno enemu izmed upravičencev do dodelitve neprofitnega stanovanja v najem po zadnjem razpisu, s stalnim prebivališčem v Občini Hoče - Slivnica.

Vrednost investicije z ureditvijo okolja je ocenjena na 220.000 evrov. Ob tem izpostavljamo, da JMSS Maribor projekta brez uspešnega sodelovanja z Občino Hoče - Slivnica ne bi uspel izvesti. Zaradi želje in potreb JMSS Maribor po tretjem stanovanju v obstoječi dvostanovanjski hiši smo namreč predhodno izvedli postopek lokacijske preveritve in izdelali elaborat lokacijske preveritve. Postopek je bil v pristojnosti Občine Hoče - Slivnica in občinskega urbanista, pridobljeno je bilo pozitivno mnenje Ministrstva za okolje in prostor (sedaj Ministrstva za naravne vire in prostor), po javni razgrnitvi je bila lokacijska preveritev tudi potrjena na Občinskem svetu Občine Hoče - Slivnica.

Na JMSS Maribor smo ponosni na ta projekt, saj predstavlja pomemben korak k uresničevanju vizije o dostopnih in kakovostnih stanovanjih za vse generacije. Projekt odraža našo zavezanost k izboljšanju kakovosti življenja prebivalcev v občinah ustanoviteljicah JMSS Maribor.

Anita Vuksanovič

Vsak prevoz je svoja zgodba

Leto dni je od uvedbe Prostofera tudi v naši občini

Štirinajstega junija je minilo natanko eno leto, odkar je Občina Hoče - Slivnica kot 96. občina v državi pristopila v verigo »Prostoferja« pod vodstvom Zavoda Zlate mreže s sedežem v Ljubljani. Takrat se nas je javilo 16 prostovoljcev, ki še danes izvajamo prevoze za starejše občanke in občane.

Dovolite, da malo osvežim spomin in citiram iz lanske občinske objave: »Z vključitvijo v projekt se Občina Hoče - Slivnica zavezuje, da bo nudila avtomobil ves čas v brezplačno uporabo. Možno je že rezervirati prevoz preko brezplačne številke komunikacijskega centra (080 10 10), kjer bodo zabeležili podatke in lokacijo prevoza, ki ga potrebujete.

Kako deluje Prostofer?

Uporabnik, ki potrebuje prevoz, pokliče na brezplačno številko 080 10 10. V komunikacijskem centru nato zabeležijo njegove podatke in lokacijo prevoza. Po prijavi prevoza klicni center obvesti prostovoljnega voznika o prevozu in to sporoči uporabniku, za katerega se opravi prevoz. Vozilo je zagotovljeno s strani občine, prav tako je poskrbljeno za zavarovanje tako voznika kot tudi sopotnikov.

Klicni center je na voljo za rezervacije prevozov vsak delovnik med 8. in 18. uro, rezervacijo prevoza pa je potrebno najaviti vsaj tri dni pred izvedbo storitve. Vozniki prostovoljci bodo prevoze opravljali od ponedeljka do petka med 8. in 16. uro, izjemoma pa se lahko dnevi in ure tudi prilagodijo potrebam.«

Res je, da smo nekako že v »stalni praksi«, vendar je vsak prevoz svoja zgodba. Glavnina prevozov se izvaja za obiske zdravnika, ambulant, terapij. Izjeme so tudi obiski domov za starejše, trgovine, opravke na sodišču ipd. Uporabniki največkrat pokličejo sami na klicno številko 080 10 10, drugi prosijo soseda, spremljevalca ipd. Velikokrat se pojavi vprašanje: »Kaj pa invalid na invalidskem vozičku?« Žal, tukaj pa se storitev odkloni. Nimamo ustreznega vozila, šoferji nismo usposobljeni za prevoz invalidnih oseb, v tem primeru je prav, da se obrnete na svojega osebnega zdravnika ter tam zaprosite za pomoč.

Mislim, da so se občani že navadili na »prostoferja«. Nas pa pogosto vprašajo: »Kaj to je vaša služba, ali še delate kaj drugega?

Z nasmehom jim odgovorimo: »Ne, to ni naša služba.« Naslednje vprašanje: »Koliko pa zaslužite?« »Nič ne zaslužimo, delamo prostovoljno, iz dobre volje, ker radi pomagamo ljudem.« »Aja, potem nič ne zaslužite, veste sem gledala po televiziji, da je prostovoljno delo v nekaterih državah od države plačano in se jim šteje v penzijo. Pri nas pa ni tak, kajne ...«

In tako klepetamo in klepetamo. Se smejemo, ali pa tudi z njimi potočimo kako solzico. Včasih smo tiho in nič ne govorimo. V glavnem pa so naši sopotniki zelo zgovorni in radi govorijo o sebi, sosedih, kaj so brali, kaj jih boli, malo potarnajo nad zdravniki, kako dolgo so čakali itd. Same aktualne teme. In to je čar prostovoljstva. Smo med ljudmi, smo z ljudmi. Včasih rečejo: »Prosim, greste z mano, veste me je malo strah ...« Pa gremo z njimi, čeprav to ni v našem »opisu del in nalog«, vendar tudi take izjeme opravimo.

Bom delila z vami še eno anekdoto. Takoj na začetku svojih prevozov sem peljala občanko v ZD Maribor. Parkirala sem pri sodišču. Gospa je šla v ZD, jaz pa se odpravim proti mestu, ko me ustavi gospod, rekoč: »Gospa, sem bral, kaj piše na vašem avtu. Bi vi mene tudi zastonj peljali?« Vprašam ga: »Ja, gospod iz katere občine pa ste?« »Iz Lenarta sem, imam neki opravke tu v Mariboru, pa če bi me potem peljali domov?« »Gospod to pa tak ne bo šlo. Jaz sem iz Hoč, vi pa le preverite pri vas v Lenartu, če imate prostoferja, potem pokličite na ... itd... itd...« Oba sva se nasmejala in se veselo razšla. Priznam, bilo mi je všeč, da ljudje opazijo avto, na katerem piše »Prostofer«, torej smo vidni in opazni.

Naj vam ne bo težko, naj vam ne bo nerodno poklicati 080 10 10 in prositi za prevoz, če nimate nikogar, ki bi vas peljal, ali če ne vozite oz. ne morete voziti sami. To je ravno namen, da se pomaga ljudem, saj smo vendar občina, prijazna občankam in občanom, in imamo dovolj prostovoljcev, ki opravljamo tudi delo šoferja prostoferja.

Zdenka Trinko

Kamere na slivniškem vrtcu in šoli

Projekt video nadzor na OŠ Franca Lešnika - Vuka in vrtcu Slivnica

Zaradi zagotavljanja višje stopnje varnosti naših otrok in varovanja premoženja je bil mesecu aprilu 2024 na OŠ Franca Lešnika - Vuka in vrtcu izveden sistem tehničnega varovanja - projekt video nadzor. Uporaba sodobnega varnostnega sistema z namestitvijo zunanjih kamer omogoča snemanje in spremljanje dogajanja na šolskem območju ter zagotavlja večjo varnost in preprečevanje vandalizma. Projekt je bil financiran iz proračuna Občine Hoče - Slivnica v vrednosti 7000 evrov za šolo in treh tisočakov za vrtec.

Simona Kalšan-Kildenfoss

Ponovno zavrgli hrano

Po ugotovitvah inšpektorja gre pri izdelkih, ki so jih našli v bližini slivniškega zbirnega centra, za hrano, do katere so upravičeni prejemniki pomoči

Ponovno zabeležen primer odvržene hrane v naravi je sprožil val ogorčenja in zaprepačenost nad neodgovornim početjem posameznikov v naši občini. Občina Hoče - Slivnica je 23. maja obvestila Medobčinski inšpektorat, da se v bližini zbirnega centra v Slivnici nahajajo večje količine odvrženih, še zaprtih in neuporabljenih prehrabnih izdelkov. Po ugotovitvah inšpektorja gre za izdelke, do katerih so upravičeni prejemniki pomoči, ki redno prejema brezplačne prehrabne izdelke različnih humanitarnih društev in organizacij.

Kot prikazuje fotografije, je bilo v naravo odvrženo zelo veliko hrane in tudi raznovrstnih smeti, zato je inšpektor natančno pregledal vsebino in med smetmi našel tudi dokazila morebitnih storilcev. Občina je dogodku nemudoma obvestila vse humanitarne organizacije, in sicer s prošnjo, da kriterije za prejemanje paketov s hrano spremenijo ali uvedejo nove mehanizme sprejemanja in določevanja potreb posameznikov. Nezaslišano je, da je brezplačna hrana, ki je namenjena izboljšanju življenjskih razmer prejemnika in njegove družine, brezbrizno odvržena v naravo. Prejemnik pomoči s svojim ravnanjem kaže, da ne ceni in ne potrebuje dodeljene pomoči. Občinska sredstva, namenjena občanom v stiski, in sredstva humanitarnih organizacij so omejena in bi jih bilo bolje porabiti za vse, ki resnično potrebujejo pomoč in bodo sredstva uporabljali odgovorno. Posamezniku, ki je prejemnik brezplačne hrane, ki jo nato zavrne in odvrže, bi morali prekiniti finančno podporo in zagotavljanje brezplačne hrane. Hrana, ki bi lahko pomagala drugim, je zavrnjena in povzroča tudi druge nepotrebne težave. Takšno neodgovorno in malomarno vedenje povzroča okoljsko škodo, predstavlja tveganje za zdravje ter dodatne stroške čiščenja in obremenitev komunalnih čistilnih služb. Odvržena hrana v naravi je težava, ki ima številne negativne posledice za okolje in divje živali. Ljudje pogosto brez premisleka odvržejo ostanke hrane v naravo, ne zavedajo se posledic svojih dejanj. Ena glavnih težav je privabljanje divjih živali, ki se zanašajo na odpadke kot vir hrane, kar vodi do sprememb v njihovem vedenju in prehranjevalnih navadah, lahko povzroči prehranjevalne motnje ter širjenje bolezni med živalmi. Zavrnjena hrana privablja škodljivce, kot so podgane, golobi in žuželke, kar povečuje tveganje za širjenje bolezni. Prav tako hrana, ki ni pravilno odložena, negativno vpliva na videz javnih površin. Odgovornost občine je, da varuje javne površine in zagotavlja čisto ter zdravo okolje za vse prebivalce. V tem določenem primeru je Občina Hoče - Slivnica učinkovito pristopila k rešitvi, saj je k sodelovanju povabila tudi druge pristojne skupnosti in humanitarne organizacije, da skupaj opomnijo in kaznujejo posameznika, ki malomarno in brezvestno ravna s hrano, ki jo brezplačno prejema zaradi socialne stiske in izboljšanja življenjskega standarda.

Pozivamo tudi vse občane, v kolikor opazite, da posamezniki onesnažujejo našo naravo in odlagajo smeti na nedovoljena mesta, da nas lahko obvestite, ali obvestite Medobčinsko inšpekcijo (e - pošta: medobcinska.inspekcija@maribor.si) ter podate anonimno prijavo na tel. 02/ 220 15 16.

➡️🇸🇮 Simona Kalšan - Kildenfoss

Nov vod bo dolg sedem kilometrov

V teku gradnja prve faze vodovoda oskrba Hočkega Pohorja s pitno vodo

V februarju smo pričeli z deli projekta Oskrba Hočkega Pohorja s pitno vodo. Gradnja prve faze poteka v območju hotela Tisa mimo doma Jelka do vodohrana Zidanšek. V mesecu juliju je predviden pričetek gradnje novega vodohrana Tisa 100 m³. Kot smo že pisali v prejšnjih Utrinkih, je cilj projekta povezati obstoječe vodovodne sisteme Ledina, Planika, Zidanšek in Tisa z izgradnjo novega vodovoda, ki bo dolg približno 7 km. Poleg tega se bosta zgradila še dva vodohrana, in sicer vodohran Ledina s kapaciteto 10 m³ ter vodohran Tisa s kapaciteto 100 m³. Oba vodohrana bosta opremljena tudi s prečrpavališči za pripravo vode. Vodovodni sistem bo opremljen s telemetrijo oz. daljinskim vodenjem.

Za financiranje tega projekta je bilo zagotovljenih 2.061.521,07 EUR sredstev. Od tega zneska je 1.138.901,35 EUR občinskih sredstev, preostanek pa je bil pridobljen iz sredstev EU v okviru ukrepa Zeleni prehod – Komponenta Čisto in varno okolje, podukrepa Izboljšanje ukrepov na področju ravnanja z vodo in okoljske infrastrukture (C1 K3) za operacijo "Investicije v vodovodne sisteme, ki oskrbujejo manj kot 10.000 prebivalcev" (C1 K3 II).

Gradnjo smo razdelili na tri faze. Predviden zaključek celotne gradnje je 15. 6. 2025.

Za gradnjo vodovoda je bilo potrebno upoštevati nekaj pomembnih korakov. Najprej se je izvedel terenski ogled in analiza obstoječih pogojev ter potreb prebivalcev Hočkega Pohorja. Nato je bilo treba načrtovati optimalno traso vodovoda, ki bo zagotavljala učinkovito oskrbo s pitno vodo. Pri tem so se upoštevali terenski pogoji in ovire na trasi, kot so potoki, gozdovi ali obstoječa infrastruktura.

Trenutno poteka izvedba gradbenih del. Potrebno je izkopati jarek za položitev cevi ter pripraviti potrebne povezave in priključke. Pri gradnji je pomembno upoštevati vse tehnične standarde in predpise glede kvalitete materialov ter varnosti delavcev na gradbišču.

Ko bo vodovod zgrajen, bo treba izvesti preizkus za zagotovitev pravilnega delovanja sistema ter čiščenje cevi. Prav tako je treba izvesti končni pregled in pridobiti potrebna soglasja ter dovoljenja za začetek oskrbe prebivalcev s pitno vodo.

V prvi fazi vodovoda je pomembno tudi zagotoviti primerno vzdrževanje sistema, da bo deloval nemoteno ter zadovoljeval potrebe prebivalcev Hočkega Pohorja. Redno preverjanje cevi, testiranje kakovosti vode ter hitro odpravljanje morebitnih okvar ali težav bo ključno za nemoteno delovanje vodovoda. S temi koraki bo gradnja prve faze vodovoda za oskrbo Hočkega Pohorja s pitno vodo v teku. Z ustreznim načrtovanjem, gradnjo in vzdrževanjem bo vodovod zagotavljal bistveno izboljšanje oskrbe s pitno vodo za prebivalce Hočkega Pohorja.

Če imate kakršnakoli vprašanja, pomisleke ali pripombe v zvezi s tem projektom, vas vljudo prosimo, da se obrnete na naše predstavnike. Predstavnik občine sta Ksenija Petrič (GSM 031 764 013, e-naslov: ksenija.petric@hoce-slivnica.si) in Stanko Rafolt (GSM 051 873 179, e-naslov: stanko.rafolt@hoce-slivnica.si). Predstavnik nadzora gradnje je Zlatko Murko (GSM 031 688 250, e-naslov: info@gramur.si), medtem ko sta predstavnik izvajalca gradnje Sebastijan Nudl (GSM 040 669 234, e-naslov: sebastijan.nudl@komunalasg.si) in Bogdan Vegan (GSM 031 375 310, e-naslov: bogdan.vegan@komunalasg.si).

Zavedamo se, da bo med gradnjo neizogibno prišlo do delnih ali celo popolnih zapor cest. Kljub temu vas vljudo prosimo za potrpežljivost in sodelovanje v bližini gradbišča. Hvala vsem, ki se že vključujete v projekt, in vabljeni tudi ostali k aktivni podpori in sodelovanju.

Več o projektu si lahko preberete na spletni povezavi Občine Hoče - Slivnica: <https://www.hoce-slivnica.si/vsebina/oskrba-hockega-pohorja-s-pitno-vodo>

➡️🇸🇮 Ksenija Petrič

V slogi je moč!

Ob minulem neurju je v pičlih desetih minutah padlo kar 45 litrov vode na kvadratni meter

Neurje, ki je besnelo 7. junija 2024 v popoldanskih urah nad našo občino, je za sabo pustilo pravo razdejanje. Ob 16.40 je začelo močno deževati, klestila je toča in pihal je močan veter. Največ škode je sicer povzročila toča. Preluknjala je ogromno streh na hišah in gospodarskih poslopijih.

Zanimivo pa je, da se je to zgodilo samo v ozkem pasu, in sicer od Hoč, Polane, Črete, Radizela, Slivnice, Orehove vasi in Hotinje vasi. Bohova in Rogoza na primer nista imeli niti ene intervencije. Merilna vremenska postaja ARSO na Hočkem Pohorju je zabeležila naslednje vrednosti: deževati je začelo ob 16.20 pri 20 °C; ob 16.30 je bilo 7 mm dežja, ob 16.40 je bila višina padavin 44,8 mm in 13,7 °C, ob 16.50 še dodatnih 4,7 mm dežja. To pomeni, da je v 30 minutah padlo skupaj 56,5 litrov padavin na kvadratni meter – oziroma kar 45 litrov v 10 minutah! Na letališču pa je padlo od 17. ure v pol ure 22 litrov na kvadratni meter. Takšna količina vode je takoj odtekla po površini, saj je bila zemlja tako ali tako napita zaradi celomesečnih padavin. Potoki so močno narasli, meteorna voda je prvi dan intervencije zalivala objekte. Večjo škodo pa je naredila toča, ki je poškodovala ogromno objektov. Že takoj po neurju smo zaradi večjega števila intervencij vzpostavili štab. Smiselno je namreč, da se iz enega mesta vodijo in koordinirajo posamezne gasilske enote. V štabu sta bila poleg članov Občinskega gasilskega poveljstva prisotna tudi Dušan Mikl, poveljnik Gasilske zveze Maribor, in vodja Regijskega centra za obveščanje Maribor Dejan Kos. Naš župan je spremljal delo in bil prisoten v štabu.

Posledice odpravljanja neurja smo odpravljali tudi v soboto in nedeljo. Celo območje je bilo razdeljeno na tri sektorje, ki so imeli svoje vodje. Na pomoč so nam prišli kolegi iz Gasilske zveze Maribor iz kar 16 društev.

V treh dneh, od petka popoldan do nedelje zvečer, smo opravili kar 224 intervencij, od tega največ v soboto. Sodelovalo je 263 gasilcev, 19 različnih prostovoljnih gasilskih društev, Civilna zaščita naše občine in Urad Republike Slovenije za zaščito in reševanje, izpostava Maribor. Le-ta nam je priskočil na pomoč s svojimi sedmimi specialnimi vozili. Prav tako sta nam z avtodvigalom pomagala Cvetko Lepej in podjetje Kipertrans iz Hoč. Gasilska brigada Maribor je bila s sedmimi vozili in moštvom prisotna vse

tri dni. Na terenu smo tako imeli 56 gasilskih vozil, sedem vozil CZ, sedem vozil Gasilske brigade Maribor, vse skupaj nas je bilo z drugimi službami 282. Civilna zaščita Občine Hoče - Slivnica je pomagala pri logistiki z vsem potrebnim materialom in prehrano. Poskrbeli so za PVC folijo, purpeno, lesene late in vijake.

Imeli smo organizirano prehrano, za kar so poskrbeli Gostilna Malajner, Pizzeria Lili in Pizzeria Pri Siničevem mlinu. Tudi ta del je zelo pomemben, saj prazna vreča ne stoji pokonci. Nesmiselno bi bilo pustiti gasilce, da si sami organizirajo prehrano in pijačo. V enih izmed prejšnjih Utrinkov sem zapisal, da smo v letu 2023 posredovali kar 195-krat in da bo to težko preseči. Žal smo to število že v tem letu presegli v treh dneh.

Očitno smo že naredili veliko škodo naravi in posledice so tukaj. Lahko samo upamo, da se to ne bi več ponovilo. Zahtevajo pa takšne vrste intervencij od nas tudi drugačno opremo, ki je še ne tako dolgo nazaj nismo imeli. Lahke delovne obleke in vrvna tehnika nam precej olajšajo naše delo. Verjetno bodo sčasoma »prišla v naše vrste« tudi vozila, kot so avtodvigala ...

Delo našega gasilskega poveljstva je vidno daleč navzven. Vse vaje in izobraževanja, ki jih imamo, so del procesa, zaradi katerega smo dobro usposobljeni.

Minula intervencija je pokazala, da smo gasilci naše občine odlično, lahko celo trdim, vrhunsko organizirani.

NA POMOČ!

← Boštjan Frangež → arhiv PGD Bohova

Majska drevesa krasijo vasi po občini

Šternovi prvi v naši vasi postavili »majpam« na svojem bregu

Vsako leto se veselimo postavljanja majskih dreves. Zakaj? Zato, ker je to še vedno dogodek na vasi, ki traja več dni ne samo en dan. Najprej so »sestanki«. Kje bomo dobili majske drevo? Ja, ve se, kje bo le-to stalo in kdo ga bo postavil. Kdaj bomo postavljali drevo? Ne, isti dan kot drugi, ali pač? Najprej postavimo mi, potem pa na gasilsko veselico. Kaj bomo jedli? Kaj bomo pili? ... Še in še je vprašanj, toda znani so vsi odgovori.

V Reki so letos ponovno prvi postavili mlaj Šternovi nad svojo pekarno in slaščičarno. V močnem vetru sobotnega popoldneva je ob glasni »komandi« stalo drevo z veliko plapolajočo slovensko zastavo.

Ko sem prišla na breg, je bila družba že kar dobre volje. Sandi se je na veliko razgovoril o pomenu majskega drevesa. To je zgodba prebujanja pomladi, prebujanja narave iz zimskega spanja, prebujanja »delovnega naroda«... Ponosen na svoj breg, na prijatelje, ki so se zbrali v velikem številu, da bi postavili drevo, poklepetali, zapeli, se ponovno družili – njegovega pripovedovanja in dobre volje ni in ni bilo konec.

V Krajevni skupnosti (KS) Reka - Pohorje, Turističnem društvu (TD) Reka - Pohorje smo se prav tako cel teden pripravljali na ta dogodek. Stojan je z ekipo poskrbel za majske drevo, ki je bilo pravočasno pripeljano na lokacijo. Članice TD smo spletle trakove, venec. Prišel je torek, dan »D«, ko smo pod vodstvom Maria z njegovo številno ekipo postavili majske drevo. Toni je poskrbel za hrano. Stojan je imel glavno komando pri postavljanju. Mojca in Gomazova dekleta so skrbela za pijačo. Članice TD so priskočile na pomoč ob delitvi hrane. Vse je potekalo kot po planu. Prišlo je veliko ljudi, vse smo pogostili, z njimi poklepetali

in tudi zapeli skupaj s Samotarji. Najbolj korajžni fantje so skušali splezati na drevo (vendar smo pozabili obesiti steklenico ... ha... ha...). Tako kot v starih časih. Muzika, hrana, pijača, petje, dobra volja med ljudmi. Tako malo je treba, pa vendarle je tudi za to treba veliko časa, dela itd., toda splača se, ko vidimo vesele, zadovoljne obraze naših ljudi. Letos nas ni pregнал dež, ampak ura, treba je bilo še v Hoče na gasilsko veselico.

Točno na dan 1. maja so lovci lovske družine (LD) Hoče ob svojem domu na Pohorju stavili svoje drevo. Goste so pričakali z velikim loncem »lovskega golaža« in drugimi dobrotami. Tudi na tem bregu ponosno stoji majske drevo in gleda v dolino preko svojih lovišč.

1. maj je praznik dela. Je praznik delovnih ljudi. Je dan za druženja, za piknike, za pohode, za razna srečanja. Prav je tako. Drugo leto spet »ponovimo vaj«.

Živel 1. maj! Naj živi še mnoga, mnoga leta.

← Zdenka Trinko

V rdečih majicah s »titovkami« na glavi

Sekcija mopedistov Jeep club Pohorje na 25. maj – dan mladosti – vozila po meji z Občino Rače - Fram

Na pobudo predsednika društva Jeep club Pohorje Konrada Vrhovška se je v ranem jutru na »dan mladosti« zbrala peščica ljubiteljev starodobnikov-mopedov. Morda se spomnite, lani so se nam prvič predstavili 3. septembra na proslavi na Mariborski koči. Pripeljali so se v rdečih majicah s »titovkami« na glavi. Letos so se odločili, da se spomnijo še enega »jugopraznika«. 25. maj je bil v bistvu praznik mladosti, praznik športa, veliko slavje v Beogradu ...

Konrad je tale dan opisal takole:

»Vožnja po občinski poti v tem čudovitem delu Pohorja je pritegnila kar veliko radovednih oči. Z veseljem smo se ustavili, poklepetali in povedali, da praznujemo »dan mladosti«. Starejše generacije seveda vedo, kaj to je, »mladini« pa smo na kratko obrazložili. Privoščili smo si malico iz nahrbtnika ob požirku pristne pohorske vode, kar iz rok ... Naša pot je bila zanimiva in prav gotovo bomo ponovili še kakšno »turo« ob naslednjem prazniku iz naše mladosti, da ne tonejo v pozabo zgodovinski dogodki, čeprav bi jih oz. so jih nekateri pozabili. Pa kaj zato, vsak po svoje ... To je demokracija ...

Vabimo nove člane, če vas zanimajo starodobniki, če vas zanimajo naše aktivnosti, vljudno vabljeni med nas staro-mlade starodobnike.«

← Zdenka Trinko → Konrad Vrhovšek

Nosili smo slovensko olimpijsko baklo

Na poti do Pariza je olimpijska bakla obiskala tudi Občino Hoče - Slivnica

Slovenska bakla, del projekta "Olimpijska bakla na poti v Pariz", je obiskala tudi našo občino. Projekt, ki ga organizira Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, je prinesel simbolično štafetno baklo v mnoge kraje po Sloveniji v duhu olimpijskih vrednot.

Dne 17. junija smo se v Občini Hoče - Slivnica zbrali številni mladi in vrhunski športniki, rekreativci ter navdušeni občani. Skupaj smo pripomogli k širjenju olimpijskih vrednot, kot so mir, prijateljstvo, strpnost in upanje. Prav tako smo izkazali podporo našim izjemnim olimpijcem, ki bodo zastopali Slovenijo na prihajajočih olimpijskih igrah v Parizu.

Olimpijsko baklo smo ponesli od doma starostnikov v Slivnici do Večnamenske športne dvorane v Hočah, kjer je potekal osrednji dogodek. Pred začetkom teka nas je nagovoril župan dr. Marko Soršak, nato pa je baklo predal prvi skupini športnikov. Skupaj smo opazovali nasmejane obraze in veliko udeležbo, kar je bil jasen dokaz, da se znamo združiti v olimpijskem in športnem duhu. Spremljalo nas je več kot 70 tekačev, članov društev, ki delujejo v naši občini ali drugje.

Ob tem z veseljem sporočamo, da bo na letošnjih Olimpijskih igrah v Parizu nastopala tudi ena od naših občank, Metka Lobnik, članica Judo kluba Apolon Hoče. S ponosom spremljamo vzpon naše izjemne športnice in jo podpiramo, saj bo zastopala naše barve na največjem športnem dogodku leta.

Iskrena hvala vsem, ki ste sodelovali pri organizaciji potovanja bakle skozi našo občino in dokazali, da šport zna povezovati ljudi. HVALA vam za vašo podporo. Naj se olimpijski duh nadaljuje in nas navdihuje pri doseganju lastnih ciljev v življenju!

➡ Metka Oberlajt
📷 Marko Pigac

Mini festival v naravi 2024

Občina Hoče - Slivnica je v sodelovanju s Konservatorijem za glasbo in balet Maribor ter Botaničnim vrtom Univerze Maribor pripravila nepozabna doživetja

Sredi junija je postal v naši občini ta festival v naravi že prepoznaten dogodek. V prijetnem okolju Botaničnega vrta v Pivoli je bil na voljo pester in zanimiv program, ki je razveselil ljubitelje glasbe, vrtnic in kulture ter tudi tiste, ki jih zanima opazovanje zvezdnega neba.

Fantje iz skupine **Il divji** so poskrbeli za energičen začetek festivala. S svojimi izjemnimi vokali in nastopom so navdušili občinstvo. Skupina, ki se je leta 2010 oblikovala na Škofjski gimnaziji A. M. Slomška v Mariboru, je inovativna glasbena senzacija, ki prepleta sodobne zvoke z glasbenimi tradicijami Slovenije, Dalmacije. Ta dinamična skupina, znana po svojem edinstvenem stilu in energičnih nastopih, prinaša svež veter v svet slovenske glasbe. Sestavlja jo pet izjemnih glasbenikov in band.

Drugi dan smo na odru gostili **talentirane učence in dijake oddelka za petje Konservatorija Maribor**. Njihove izjemne vokalne sposobnosti so bile pravi užitek za ušesa vseh obiskovalcev. Z veseljem smo prisluhnili njihovem nastopu, ki je bil pripravljen pod mentorstvom izkušenih umetnikov: Alenke Češarek Krnjak, Danila Kostevška, Biserke Petković, Simone Raffanelli Krajnc in Henrika Šimunkovića, ob klavirski spremljavi Ivan Ferčiča in Mirjane Kostić.

Nato smo se podali v rozarij Botaničnega vrta, kjer se je odvijal tradicionalni dogodek **Vrtnice in vino**. Ob ponudbi naših vinarjev smo preživeli lep večer, ki nas ni pustil ravnodušnih, saj smo bili v družbi vrtnic, vina in dobre glasbe.

Sobota je bila namenjena filmskim navdušencem z dogodkom **kino na prostem**.

Štiridnevni festival v naravi smo zaključili z glasbenim potovanjem v Francijo z naslovom **Pod pariškim nebom**. Nastopili so priznani umetniki, kot so Inga Ulokina na violini, Marina Igritskaya s svojim čudovitim sopranom ter Olga Ulokina na klavirju. Kot posebna gostja je navdušila baletka Danaja Šifrer.

Hvala vsem, ki ste se pridružili našemu festivalu. Letos nam je bilo naklonjeno tudi vreme, česar smo bili organizatorji še posebej veseli. Upamo, da smo vam pričarali nepozabne trenutke v prijetnem okolju Botaničnega vrta v Pivoli. Veseli bomo, če boste tudi v prihodnje podpirali naše kulturne in glasbene dogodke.

➡ Metka Oberlajt
📷 Marko Pigac

Hvala za vzgled in ljubezen

Srečanje jubilentov osreči mnoge zakonske pare, posebej še tiste z visokimi obletnicami

Sredi maja je tudi v Hočah že dolgoletna tradicija srečevanja zakoncev, ki praznujejo okrogle obletnice – vse od pete pa tja do 70., celo 75.! Da, celo 75. obletnico sta letos v cerkvi svetega Jurija obhajala zakonca Franc in Alojzija Mohorko iz Rogoze. V letošnjem letu stopata oba v 98. leto življenja: gospa Alojzija še s pomočjo sama hodi, mož pa je po zadnji bolezni že priklenjen na voziček. Leta jima več ne prizanašajo, vendar sta se z veseljem odzvala, seveda s pomočjo skrbnih spremljevalcev, ki jima pomagajo tudi doma, in obeh vnukov, ki sta na svoje stare starše najbolj ponosna. Vsa cerkev jima je z dolgim ploskanjem pokazala, da smo na tako redek jubilej ponosni prav vsi. Naj jima Bog nakloni še lepo skupno starost in dobre roke, ki jima bodo v pomoč. Iskrene čestitke!

Sedaj pa k slovesni sveti maši na nedeljo, 12. maja 2024, in vsem našim jubilentom. Slovesnost sta obhajala z vsemi kar dva duhovnika, naš nadžupnik in dekan Alojz Petrič in Igor Novak, župnik in dekan v Košakih in v Šentilju (njegovi starši so bili med jubilitanti). Med ministranti pa je bil tudi bogoslovec Timotej Vivod Fijavž iz Konjic. Bogoslužje so, kot vedno, oplešali naši pevci s Petro, ki so z izbranimi pesmimi ganili marsikatero srce. Posebej toplo je zazvenela tista lepa po besedah svetega Pavla: »Ljubezen je potrpežljiva ...« (1 Kor 13, 1–8).

Prav ta »himna ljubezni« gotovo velja za naše jubilate, ki v zakonski zvezi kljub mnogim preizkušnjam vztrajajo že dolga leta. Tudi prisrčen nagovor našega župnika je bil pohvala in zahvala za njihovo zakonsko držo. Iz evangelija po Janezu je gradil na misli: »Posveti jih v resnici. Tvoja beseda je resnica.« Resnica in odkritosrčnost sta gotovo eden od močnih temeljev vsakega zakona. In tista resnična ljubezen, ki zmore vse: »Če se med seboj ljubimo, ostaja Bog v nas ...« Saj je v tej ljubezni nekaj skrivnostnega, kot je polna skrivnosti naša vera. Prav ganljivo je bilo videti med jubilitanti zakonske pare, od katerih je eden že

priklenjen na voziček, ko mož ali žena pripelje svojega partnerja. Gotovo jih pestijo mnogi problemi, a to nedeljo so bili nasmejani in hvaležni, da so lahko še praznovali skupaj ...

Največ jubilentov je obhajalo 60-letnico poroke: Franc in Anica Gostinčar (čestitamo Francu, ki se je po bolezni tako enkratno opomogel!), Franc in Ana Klinc, Milan in Pavlina Kvas (naš začetnik in dolgoletni vodja Hočkih tamburašev), Otmar in Stanislava Ornik, Jože in Jožica Polanec, Peter in Irma Skuber (tudi Peter iz Razvanja je ženo pripeljal na vozičku – občudujemo ga v njegovi globoki veri in požrtvovalnosti), Ernest in Jožica Vidnar in Milan in Marija Jurič (odsotna zaradi bolezni).

Med 55-letnimi jubilitanti so bili tudi naši zelo aktivni farani: Nenad in Ana Bartol (naša pridna rekreativca, Anka še vedno vodi telovadke, Nenad pa je zvest cerkveni pevec), Jože in Jožica Emeršič iz Rogoze (dolgoletni mojster za les v cerkvi in župnišču in zvesta molilka), Franc in Erika Hajdin iz Razvanja (dolgoletni član Župnijskega sveta, ključar razvanjske cerkve in potrpežljiv pomočnik svoje Erike s težko boleznijo). 55 let pa letos praznujeta tudi Jožef in Ivana Klajnšek in Alojz in Danica Meglič.

Zlato poroko obhajajo to leto: Simon in Anica Bračič, Tone in Marija Ertl, Vlado in Boža Majcen ter Srečko in Katarina Ornik (naš znani umetnik v lesu).

Naj naštem še 45-letne jubilate, saj boste tudi med njimi hitro odkrili aktivne sokrajane: Miran in Marica Bergauer s Pohorja (ki vsako leto podarita smreke za božično okrasitev cerkve in še marsikaj drugega), Štefan in Erika Komatovič (velika dobrotnika naše župnije, zadnji Štefanov prispevek je kovinska klančina v župnišču, ki je letos prišla zelo prav našim jubilentom; Erika pa seveda pridna cerkvena pevka), Jožef in Jerica Merc, Maks in Vera Novak (oče in mama naše posvečene Marinke, katehistinje, in skupaj z mamo pridne šivilje za potrebe cerkve, in duhovnika

Igorja; mama Vera je tudi najzvestejša molilka); Branko in Jožefa Zupan (»oče« Pohorskih rogistov, ki so za tri kralje igrali tudi v cerkvi); Milan in Dragica Žuran (ki sta iz svoje cvetličarne Lipa že tolikokrat okrasila s cvetjem in zelenjem našo cerkev).

Edini zakonski par, ki je praznoval 40-letnico, pa sta bila Miran in Ljubica Kosi (naš zvesti cerkveni pevec, ki s svojim glasom polepša mnoga bogoslužja, obenem pa je zanesljiv pomočnik v župnišču, prav tako Ljubica pri Župnijski karitas). Mlajših jubilentov ne bom naštevala, saj je vseh 44 preveč; naj omenim le še, da je tudi naša organistka in zborovodkinja Petra Kozar Bežan z možem Rajkom praznovala 25-letnico poroke. Med 20-letnimi jubilitanti pa sta bila tudi Peter in Štefica Malajner: nadaljujeta tradicijo Malajnerjeve gostilne, ki je bila s cerkvenim ključarjem Pavlekom vedno dobrotnica krajevne cerkve – in je še danes.

Še o drugih zakoncih, ki jih bolje poznam, bi lahko napisala kaj lepega – pa mogoče ob prihodnjem jubileju. Vsem imenovanim in neimenovanim iskrene čestitke in še veliko »ljubezni, ki nikoli ne mine«! Mlajših jubilentov je bilo manj, novi mladoporočenci pa so zagotovilo, da je zakonski stan še vedno privlačen in aktualen. Naj le tako ostane!

Tudi našim jubilentom je Župnijska karitas Hoče pripravila prav okusno pogostitev, privlačno tudi za oči. Tako so se v prijetnem vzdušju družili stari znanci, ki bodo čez pet let praznovali še častitlivejšo obletnico. Morda bodo med njimi tudi pari, ki se doslej še niso 'utegnili' prijaviti. Lepo je čez leta ponoviti svoj DA, svojo zakonsko obljubo – in prejeti blagoslov za nove življenjske izzive. V hvaležnosti, da sta še v dvoje – morda tudi s kakšnim vnukom ob sebi ...

➡ Majda Strašek Januš   🟩 Društvo Galerija Antavi

Slovesna Jurijeva nedelja

Po praznični maši je Marija Strašek Vrecl prejela škofovo priznanje za dolgoletno vodenje Župnijske karitas

Starodavna hoška župnija ima že deveto stoletje (ali celo več!) za svojega zavetnika svetega Jurija. V Katoliški cerkvi praznujemo god tega mučenca 23. aprila, Jurijeva nedelja z župnijskim praznikom pa je tista, ki je najbližja temu datumu. V Hočah smo to nedeljo izbrali tudi za praznovanje krajevne skupnosti, za Jurjevanje.

Hoška župnija je ena od 39 slovenskih župnij, ki imajo za svojega zavetnika svetega Jurija, poleg njih je njemu posvečenih še 36 podružnic. Zakaj je bil tako priljubljen svetnik? Ljudje so bili v preteklosti veliko bolj odvisni od narave, zato so se zatekali v svojih molitvah k priprošnjikom. Sveti Jurij pa je bil vseskozi, zlasti po zaslugi križarjev, eden najbolj češčenih svetnikov v »starem« krščanskem svetu, čeprav je večina podatkov o njem zaviti v številne legende. Zanesljivo pa je, da je bil resnična zgodovinska osebnost, rimski vojak, izpričan je tudi njegov grob v Lyddu. Sv. Jurij se je rodil v 3. stoletju (med 275 in 285) v Kapadokiji, danes Turčija, umrl pa leta 303 ali 305 v mestu Lydda-Diospolis v Palestini. Na splošno prevladuje misel, da je prestal mučeništvo pod Dioklecijanom, najbrž leta 303 (305), ko je cesar Dioklecijan 'iztrebil' krščanstvo v svoji armadi.

Sveti Jurij je, poleg številnih mest (zlasti v Italiji) in držav, tudi Anglije, Genove, Ljubljane, Ptuja in Pirana, zavetnik raznih viteških redov, skavtov, kmetov, rudarjev, sedlarjev, kovačev, sodarjev, artistov, konj in živine, popotnikov, bolničarjev, ujetnikov, vojakov, jezdecev; je priprošnjik proti vojnim nevarnostim, proti skušnjavam, za vreme, proti vročici, proti kugi, siflisu, gobavosti in različnim kožnim boleznim. Je tudi eden izmed štirinajstih priprošnjikov v stiski.

Upodablja ga kot viteza na konju ali brez njega, pogosto z zmajem, prebodenim s sulico ali mečem. Njegov atribut je poleg sulice tudi zastava z »Jurijevim križem«. Upodabljali so ga skoraj vsi pomembni umetniki. Na Jurjevo je po ljudskem koledarju začetek pomladi, ko je že vse zeleno. Zlasti v Beli krajini imajo spreved z »zelenim Jurijem«. Na kmetih je bil to pomemben dan: hlapci so takrat menjali gospodarje in blagoslavljali so konje. Danes ostaja med nami predvsem kot simbol boja proti zlu in predstavlja nenehni človekov boj s silami teme in greha, ki jih poseeblja zmaj (Vir podatkov: Družina).

Letos nas je v svojem nagovoru tudi župnik Alojz Petrič ponovno spomnil na to priljubljenost našega zavetnika, ki se mu lahko priporočamo skoraj v vseh življenjskih okoliščinah. Tudi ob tako hladni pomladi, ki nas je obiskala v teh dneh okoli praznika. Našim krajem je bilo kar prizaneseno, čeprav je pezeba na bolj odprtih legah naredila svoje. Vemo, da narava ne prizanaša – to so vedeli tudi naši predniki, pa so se kljub temu zahvaljevali za vse in iskali tolažbo v molitvi ... Prav to zaupanje v Božjo bližino še vedno polni naše cerkve, kar nam lepo potrjujejo prazniki.

Na Jurjevo nedeljo smo ob zaključku maše doživeli še posebno slovesnost. Naš župnik in dekan Alojz Petrič je v imenu škofa metropolita Alojzija Cvikla, ki je tudi predsednik Slovenske karitas, izročil zahvalo in priznanje Mariji Strašek Vrecl »za dolgoletno prizadevno vodenje Župnijske karitas v Hočah ter za vse drugo požrtvovalno sodelovanje v župniji«. Profesorica latinščine in nemščine je v srednji šoli učila tudi našega župnika, zato je bil tega škofovega priznanja tudi sam zelo vesel, da ga je lahko izročil »svoji profesorici«. Pred vsemi nedeljskimi verniki sta Mariji ob 80-letnici, ki jo je praznovala dan prej, izročila cvetje in darilo zvesta sodelavca Župnijske karitas Drago Kac in Tone Lorenčič. Z močnim ploskanjem smo tudi prisotni izrazili svoje čestitke, saj je Marija vodila Karitas vse od začetkov v devetdesetih letih, ob tem pa je 20 let tudi aktivno sodelovala pri Katoliškem društvu dr. Antona Murka, kjer je bila organizatorica kulturno-izobraževalnih večerov.

Pri slovesni sveti maši sta sodelovala tudi upokojeni župnik iz Starš Rudi Koželj in naš slivniški diakon Zlatko Pintar, pevci z organistko Petro pa so nam kot vedno tudi to praznično nedeljo polepšali s svojim ubranim petjem. Pred cerkvijo pa nas je pozdravila godba na pihala, ki je župnika z gostoma na koleslju z dvema konjičkema spremljala do Kulturnega doma, kjer je blagoslovil konje in se udeležil kulturne prireditve ob Jurjevanju. nakopravnost in vam čestitam za praznik – dan žena.

➡ Majda Strašek Januš

📷 Barbara Ozvatič

Opravili občinski test hoje

Mesec maj kot opomnik na naš odnos do sočloveka, narave in življenja

Meseca maja obeležujemo vrsto evropskih, svetovnih oziroma mednarodnih dni. Maj je tudi mesec, ki nas vsako leto spomni na povezovanje, sočutje do ljudi, vzajemno pomoč ter spoštljiv odnos do narave in pomen njenega ohranjanja za prihodnje generacije. Med 8. in 15. majem je po svetu potekal teden Rdečega križa, letos s sloganom »Ohranjamo humanost živo«. Skupaj z Rdečim križem Maribor in pod strokovnim vodstvom Boštjana Čavničarja smo za obiskovalce centra pripravili delavnico, poimenovano »Temeljni postopki oživiljanja« (TPO). AED aparati so nameščeni na številnih lokacijah v naši občini, zato je še toliko pomembneje, da smo seznanjeni s TPO, saj nam tovrstno znanje lahko pomaga zagotoviti krvni obtok in dihanje osebi v stiski ter tako pridobiti čas za nujno medicinsko pomoč. V sodelovanju z Centrom za krepitev zdravja in našimi prostovoljci smo se tematiki zdravja posvečali tudi sicer – s predavanjem Zdrav življenjski slog, na katerem so udeleženci pridobili osnovne informacije o tem, kako se zdravo prehranjevati, koliko telesne dejavnosti potrebujemo, kako se spoprijeti z vsakdanjimi stresnimi situacijami idr. Seznanili smo se tudi s presejalnimi programi Svit, Dora in Zora in izvedeli, zakaj je pomembno, da se redno udeležujemo tovrstnih pregledov. Pogovarjali smo se o staranju, opravili občinski test hoje in v sodelovanju z Andragoškim zavodom Maribor vpeljali praktične vaje za urjenje naših možganov in ohranjanje našega spomina v dobri kondiciji. Spoznali smo likovno ustvarjanje kot obliko terapije, ki odpravlja stres in nam pomaga, da neverbalno izrazimo svoja čustva. Ta vrsta terapije je še posebej primerna za ljudi pod stresom, saj risanje in ustvarjanje zelo razbremenita možgane. K zmanjšanju stresa in krepitevi ustvarjalnosti pripomore tudi kuha. Pretekle mesece smo zato kulinarčno obarvali in preizkusili dobrote iz vrta in okolice ter jih uporabili za pripravo sladkih in slanah jedi. V naše jedi smo vpeljali čemaž in šparglje, za piko na

Postanite prostovoljec

V kolikor želite združiti prijetno s koristnim in imate znanja ter veščine, ki bi jih radi delili z drugimi, in ste pripravljene svoj čas in energijo podariti sočloveku, vas vabimo, da postanete prostovoljec Večgeneracijskega centra Občine Hoče - Slivnica in skupaj z nami sooblikujete programe in aktivnosti centra.

S podajanjem znanja lahko nekemu polepšamo dan, mu olajšamo vsakodnevne aktivnosti ali mu enostavno posvetimo svoj čas ter spletemo prijateljske vezi. Kot opozarja predsednica največje humanitarne organizacije Rdeči križ Slovenije Ana Žerjal, veliko lahko storimo že s toplo besedo in pozornostjo.

Vabimo vas, da se nam pridružite in nam pomagate pri izvajanju aktivnosti z različnih področij – ročne spretnosti, ples, zdravje, vadba, pametni telefoni, fotografija, samoskrba, pogovor, družabne igre, potopisna predavanja, druženje idr.

Za vprašanja in pogovor o sodelovanju smo vam na voljo po e-pošti vegec@hoce-slivnica.si ali po telefonu na 030 465 270 oz. 041 426 087. Lahko se oglasite tudi na naših lokacijah v Rogozi in Orehovi vasi. Veseli vas bomo!

Vabljeni v VeGeC – prostor druženja, učenja in povezovanja!

i pa smo na predavanju z naslovom »Majski dobrotnik špargelj« dobrodušno spoznali eno izmed prvih pomladnih vrtnin – kako jo vzgajati na domačem vrtu, kako pognojiti tla, da dobimo rodovitno zemljo, katere vrste špargljev obstajajo itn.

Nismo pozabili niti na ročne spretnosti, zato smo na eni izmed delavnic obujali umetnost, ki ima pri nas že dolgo tradicijo, in sicer že od 1. polovice 19. stoletja – izdelovanje rož iz krep papirja. Z zvijanjem pisanih cvetov so si naše prababice, babice in mame krajšale dolge zimske večere ter s šopki, ki nikoli ne ovenijo, okrasile domove in cerkve. Ob odličnem vodenju smo se tokrat preizkusili v izdelavi nageljna in vrtnice, je pa rožic in tehnik še ogromno, tako da bomo delavnico zagotovo ponovili.

Konec maja, med 20. in 26., obeležujemo v Sloveniji nacionalni teden prostovoljstva, ki je namenjen ozaveščanju javnosti o vlogi in pomenu prostovoljstva. Prostovoljstvo ima velik pomen za skupnost, saj izboljšuje kakovost življenja v družbi, spodbuja aktivno sodelovanje in povezovanje ter na ta način spreminja svet na bolje. V našem centru smo neizменно hvaležni za prostovoljce, ki nam pomagajo pri naših vsebinah in brez katerih izvedba številnih aktivnosti pri nas zagotovo ne bi bila mogoča.

➡ Ivana Pečovnik

Na razpotju med dvema farama

Ker je cerkev na razpotju, se križevo praznuje dva dni, v sredo slivniška, v četrtek hoška fara

Križevo, oziroma Kristusov vnebohod, je velik cerkveni praznik, saj je v nekaterih državah dneva prost dan. Tudi pri nas v tem času Križno kapelo obišče precej ljudi. Ker je cerkev na razpotju med slivniško in hoško fara, se Križevo praznuje dva dni. V sredo, dan pred križevim, ima mašo slivniška fara, v četrtek pa hoška fara. Še pred petdesetimi leti so v tem času cerkev v notranjosti in okolico okrasili z veliko cvetja in zelenja. Pred cerkvijo so kramarji postavili svoje štante in prodajali robo, ki je bila značilna za tisti čas. Včasih pa je bil pred cerkvijo postavljen tudi vrtiljak. Križna kapela stoji na Glivniku in je bila zgrajena sredi sedemdesetih let 18. stol. na mestu, kjer je že stala starejša kapela. Zvonik je pred glavnim portalom in je bil prizidan, na jugu pa je prizidana zakristija. Zunaj še ima močno pozidane stopničaste opornike. Okna so velika in visoka. V notranjosti na pročelju cerkve je oltar. Za oltarjem na steni je velika freska Križanega. V vogalih so poslikane štiri postaje Kristusovega mučeništva. Tudi stene in strop so bogato okrašeni s freskami, ki so delo Jožeta Adama Molka.

Tudi letos smo se v sredo pred Križevim zbrali ob osmi uri jutraj pri družini Pintar, ki je glavni organizator. Zaradi njih se je ponovno obudil ta praznik in ga zopet praznujemo na podoben način kot nekoč. Tudi letos je obred vodil slivniški župnik Jože Šömen. Procesija je potekala od domačije Pintar do Križne kapele, to je približno tristo metrov. Tam je župnik daroval sveto mašo.

Mašo je obiskalo približno 100 ljudi. Po končanem obredu je gostitelj Zlatko Pintar vse prisotne povabil na prigrizek in pijačo. Veselo druženje je trajalo približno dve uri. Gostje so se nato razšli, nekateri pa smo pomagali gospodinjici Cvetki pospraviti. Hvala gostiteljema!

➡️ 📷 Simona Šifrar

Smreka iz domačega gozda

Tradicionalno praznovanje prvega maja pri Šifrarjih

Praznovanje prvega maja je pri Šifrarjih postala že tradicija, saj majsko drevo postavljamo že od leta 2017. Majsko drevo smo postavili na dvorišču domačije družine Šifrar. Naše drevo ni tako veliko, kot jih postavljajo po raznih društvih in organizacijah, saj ga običajno postavijo le dva ali trije moški. Kljub temu pa je okrašeno na enak način kot krasijo velika drevesa. Že prej smo si pripravili okrasne verige in druge dekoracije iz pisanega papirja. Smreko smo pripeljali iz domačega gozda. Moški so pripravili drevo, kot je potrebno. Ko je bilo drevo pripravljeno, smo ga okrasili s pisanimi trakovi in papirnati okrasnimi verigami. Na vrh drevesa smo dali slovensko zastavo.

Na druženje sem povabila nekaj sosedov in prijateljev. Zbralo se nas je petnajst ljudi. Da je naše druženje bilo še bolj veselo, sem pripravila okusen narezek in seveda ponudila tudi pijačo. Nekateri prijatelji pa so tudi sami prinesli pecivo, pogačo, kavo, vino in druge dobrote. Miza je bila polna dobrot, ki smo jih pripravili. Ker vreme ni bilo najbolj naklonjeno, saj je občasno deževalo, smo se umaknili pod streho, kjer smo imeli dovolj prostora za prijetno druženje.

➡️ 📷 Simona Šifrar

Spoznali dela in naloge gozdarja ter lovca

Za otroke občinskih vrtcev pripravili skupno srečanje v obliki pripovedovanja oziroma branja pravljice v naravi

Pod okriljem VeGeC OHS smo v sklopu projekta Nacionalni mesec skupnega branja (NMSB 2024) za otroke občinskih vrtcev pripravili skupno srečanje v obliki pripovedovanja oziroma branja pravljice v naravi. Tokrat smo izbrali pravljico »Petelin in njegova suknjica«. Za popestritev ter prepoznavnost lokalnih društev smo k sodelovanju povabili Lovsko družino Hoče.

Za predšolske otroke je branje pravljice potekalo v mesecu maju v dopoldanskem času na posameznih lokacijah vrtcev Občine Hoče - Slivnica.

Pravljico je pripovedoval Matjaž Vrecl s prijateljem Tomažem. Otroci so imeli še prav posebno srečanje, saj so imeli čast spoznati dela in naloge gozdarja in lovca. Skozi potek druženja so otroci spoznali vrste dreves, živali, ki živijo v gozdu, bonton v gozdu ter srečavanje divje živali. Posebno presenečenje so imeli otroci vrtca Slivnica, saj jih je skupaj s Tomažem obiskala psička Brauni. Ob čudovitem vremenu smo skupaj z otroki izvedli igrico »Prepoznaj se, katera žival si«.

Ob zaključku so lahko otroci spoznali lovsko družino z vsemi oprijemi in navdihili dela lovca in gozdarja. Skupaj smo se sprostiti, se zabavali in preživeli lep čas. S strani VeGeC OHS se zahvaljujemo Lovski družini Hoče za pristop in sodelovanje v projektu NMSB 2024.

➡️ 📷 Veronika Tonejc

Da bomo zdravi in močni vse leto

Člani Turističnega društva Hotinja vas pripravili blagoslov velikonočnih jedil in iskanje pirhov ter obdarovanje najmlajših

Velika noč je za nami – in kakor vsako leto smo tudi letos člani Turističnega društva Hotinja vas na veliko soboto pripravili blagoslov velikonočnih jedil in iskanje pirhov ter obdarovanje naših najmlajših.

Blagoslov se je odvijal v soboto, 30. marca, pri kapelici v starem delu Hotinje vasi. Sončen dan je privabil na gmajno veliko množico ljudi. Blagoslov je opravil naš diakon, gospod Zlatko Pintar. Za velikonočni blagoslov jedi pripravimo bogato obložene košare, v katerih ne sme manjkati prekajena šunka, ki ponazarja Kristusovo telo, potica, pečena v okroglem modelu je prisposoba trnjeve krone, hren ponazarja žeblje, s katerimi je bil Jezus prubit na križ, oz. trpljenje, rdeče pobarvana jajca simbolizirajo kaplje krvi ter novo življenje, klobase so simbol vrvi, s katerimi so zvezali Jezusa, in velikonočni kruh, ki je osnovna človekova hrana in je simbol za Božjo dobroto in človekovo delo.

Obred blagoslovitve jedil naj bi nam pomagal, da bi doumeli in se veselili največje skrivnosti vere. Prav tako pa še vedno velja ljudsko prepričanje, da moramo pojesti oz. poizkusiti 7–9 različnih žegnov, da bomo zdravi in močni vse leto. Tudi pri nas nekateri ohranjajo to tradicijo in v dneh po veliki noči obiščejo sorodnike, prijatelje in sosede, da zaužijejo čim več žegnov. Pravijo, da to prepričanje drži. Pametno je, da ohranimo to tradicijo, pa saj nas tudi stiki z ljudmi 'držijo pokonci'!

Ksvečanemu vzdušju je na gmajni pripomogla tudi velika kokoška s piščanci, ki jo je izdelala naša članica Barbara Bračko. Piščanci so simbol novega življenja, ki je prišlo iz jajčk. Jajčke – okoli 150

– pa so bile skrite tudi na gmajni. Vsaka najdena velikonočna jajčka je prinesla darilo. Člani društva smo jih pripravili okrog 80. Posebne pozornosti so bili deležni tudi otroci od rojstva do pet let, ki so bili na gmajni in ki niso tako večji v iskanju jajčk. Tudi zanje je zajček pripravil darila, da jim je polepšal popoldne. Otroci in odrasli pa so se lahko tudi posladkali s pecivom, ki so ga pripravile članice društva.

Za člane TD je bil obred blagoslovitve jedi nov dokaz, da smo naredili nekaj dobrega. Povezali smo množico krajanov. Hvaležni smo, da ste se udeležili te pobožnosti, prav tako pa se zahvaljujemo gospodu diakonu Zlatku za obred in vzpodbudne misli.

➡️ Franja Bračko 📷 Tone Embreuš

Navdušil z igro in srčnostjo

Mladi hoški hokejski vratar Žan Mark Kolar nastopil na kar dveh mednarodnih turnirjih

Mladi slovenski hokejski vratar Žan Mark Kolar, ki prihaja iz Hoč, je v zadnjih tednih navdušil s svojimi izjemnimi nastopi na kar dveh mednarodnih turnirjih. V začetku maja se je pridružil ekipi Maribor Select na turnirju v Budimpešti, kjer je skupaj z ekipo navdušil s svojo igro in srčnostjo.

Njegova hokejska zvezda je še bolj zasijala na mednarodnem turnirju v Innsbrucku, ki je potekal med 8. in 11. majem, kjer je z ekipo Slovenia Dragons osvojil priznanje za najboljšega vratarja letnika 2012, za praktično nagrado pa prejel novo vratarjsko palico. Žan Mark Kolar je blestel na ledu in si z izjemnimi obrambami pridobil tudi naziv najboljšega vratarja celotnega turnirja. Njegova odločnost, spretnost in predanost ekipi so ga popeljali do tega prestižnega priznanja.

Poleg tega je bil Žan Mark povabljen na All Stars turnir, ki ga je organiziral glavni organizator mednarodnega turnirja v Innsbrucku. To je bila zanj velika čast in priznanje za njegovo izjemno delo ter talent v hokeju, saj so vratarje izbirali organizatorji sami. S svojim trudom in predanim pristopom je dokazal, da je vratar, na katerega se lahko zanašiš v ključnih trenutkih in ki zna prevzeti odgovornost za svojo ekipo.

Žan Mark Kolar je s svojimi nastopi na omenjenih turnirjih navdušil tako navijače kot tudi strokovnjake in si prislužil spoštovanje in povabilo na prestižni turnir v Montreal v Kanadi. Srčno upajmo, da njegov uspeh nakazuje svetlo prihodnost in mu obeta še veliko vrhunskih nastopov na hokejskem ledu po vsem svetu.

➡️ Mojca Poklečki

Druga sezona cestnega kolesarstva

Zimski del treninga se je za Vivi Oblak obrestoval

Sezona cestnega kolesarstva dečkov in deklic se je letos pričela malo kasneje, šele 20. 4. 2024, in sicer z domačo dirko na Ptuj – Pokal POLI. Vivi Oblak je letos učenka 7. b in je prestopila kategorijo višje med deklice B. V močni konkurenci je zasedla 2. mesto. Zimski del treninga se je obrestoval. Ob pričetku sezone ne veš natanko, kako dobro si treniral. To pokažejo šele prve tekme. V mesecu marcu se je udeležila državnega prvenstva na velodromu v Novem mestu. Gre za izredno težko tekmovalno kategorijo, saj dekleta vozijo posebna kolesa, ki nimajo niti prestav niti zavor. V disciplini kronometer je postala državna prvakinja, v vožnji na končni cilj pa je osvojila drugo mesto in postala državna podprvakinja.

Tridnevna dirka v Idriji, kjer je Vivi veljala za favoritko, se je zaključila z nekaj smole. Njena najljubša disciplina, vožnja v klanec, se je sprevrgla v pravo dramo, saj je z dvema padcema lovila ubežnike in kljub temu prikolesarila na vrh kot tretja. Tretje mesto je zasedla tudi v kronometru.

Nastopilo je pet dni počitka in psihičnih priprav, nato pa spet dva naporna tekmovalna dneva. V soboto je tekmovala v Trsteniku na Pokalu slovitiga Mateja Mohoriča, ki jim je tudi delal družbo na podelitvi. Osvojila je drugo mesto.

V nedeljo je v Komendi potekalo DP za dečke in deklice, kjer je z napadalno vožnjo za prvo zaostala za eno sekundo. Tako je

postala državna podprvakinja. Dirke deklic C in B se sicer izvajajo z dečki C, kjer jih je skupaj na startu približno 70. Povprečna hitrost zadnje dirke, ki je imela cilj na vzponu, pa bila 37,6 km/h. Sledijo enodnevne dirke ob vikendih, tridnevna dirka Kids Tour of Slovenia, ki poteka v okolici Novega mesta z vzponom na Bazo 20, in štiridnevna Alpe Adria v Avstriji z vzponom po panoramski Villacher Alpenstrasse.

➡️ Lea Oblak

Uspešno v pričetku leta

Balinarski klub Hoče je uspešno pričel letošnje leto

Člani Balinarskega društva Hoče smo v zimski ligi v Rogaški Slatini osvojili prvo mesto, v zimski ligi v Slivnici pa smo z dvema mešanima ekipama osvojili prvo in drugo mesto med desetimi ekipami. Uspešno smo pričeli tudi balinarska tekmovanja v drugi državni ligi vzhod, kjer trenutno zasedamo 7. mesto, na katerem bomo predvidoma ostali do konca tekmovalne sezone 2023/2024.

Letos smo tekmovali z moško ekipo v pokalu Balinarske zveze Slovenije, kjer smo v prvem krogu premagali drugoligaško ekipo Cerknjskega jezera, v naslednjem krogu pa nam je žreb dodelil super ligaško ekipo Ilirske Bistrice, proti kateri smo žal morali priznati premoč.

Pričelo se je tudi tekmovanje v medobčinski balinarski ligi OBZ Maribor, kjer tekmuje v moški in ženski konkurenci. Ob vsem tekmovanju smo aprila organizirali tudi balinarski turnir v sklopu Krajevnega praznika KS Hoče.

V Hočah smo maja organizirali tudi prvenstvo OBZ Maribor v natančnem zbijanju in dvojicah. Rezultati v natančnem zbijanju: 1. mesto Miro Hrvatin (Hoče), 15 točk; 2. mesto Zoran Klampfer (Hoče), 10 točk; 3. mesto Janko Žel (Lenart), 3 točke. Rezultati v igri dvojic: 1. mesto Hoče 3 (Miro Hrvatin, Gorazd Hecl); 2. mesto Lenart (Janko Žel, Boris Moharič); 3. mesto Hoče 1 (Zoran Klampfer, Bogdan Ramot).

Našel se je še čas in dobra volja, pa tudi skrb za lepo okolje – in smo tako balinarji in kegljači sodelovali v čistilni akciji.

➡️ Štefan Harič

Ponovno slavili Hočani

Za praznik Krajevne skupnosti Hoče pripravili turnir v kegljanju s kroglo na vrvcu

Turnir v kegljanju s kroglo na vrvcu se je odvijal 17. 5. 2024 na kegljišču v športnem parku Hoče. Člani kegljaške sekcije Društva upokojencev (DU) Hoče smo turnir organizirali in izvedli v počastitev krajevnega praznika Hoče. Turnirja se je udeležilo kar 165 tekmovalcev iz 20 društev upokojencev Zgornje Podravske pokrajinske zveze in od drugod.

Po pozdravnem govoru direktorice občinske uprave Občine Hoče - Slivnica Metke Meglič, predsednika Komisije za šport, rekreacijo in gibalno kulturo ZDUS Vlada Jurišiča in podpredsednice DU Hoče Ide Hriberšek se je turnir ob 9.30 tudi začel. Dan smo preživeli v prijateljskem vzdušju in prijetnem druženju. Po napetih igrah se je turnir zaključil s podelitvijo pokalov za najboljše ekipe in posameznike.

Ponovno se je izkazala moška ekipa DU Hoče, ki je v močni konkurenci 16 ekip zasedla prvo mesto. Ženska ekipa DU Hoče je osvojila 8. mesto.

Rezultati

- **moški, ekipno:** 1. DU Hoče, 2. DU Pragersko, 3. DU Bezena;
- **posamezno:** Janko Senekovič, DU Duplek;
- **ženske, ekipno:** 1. DU Pragersko, 2. DU Rogoza, 3. DU Bezena;
- **posamezno:** Relica Mesarič, DU Pragersko.

Okrog 15. ure smo se po prijetnem druženju dogovorili, da se pomerimo spet na jesenskem turnirju.

➡️ Drago Kvas

Začeli s prvo pustno povorko

Proslava ob 25-letnici Turističnega društva Hotinja vas minila z mislimi v prihodnost

Kar ne moremo verjeti, kako čas beži. Naše društvo je aktivno že 25 let in ta dogodek smo obeležili s slavnostno akademijo v soboto, 1. junija, v Kulturnem centru v Hotinji vasi. Slavnost so polepšali naši gostje: MePZ Rače – KUD Rače, Tamburaši – KUD Hoče, glasbena skupina Violets – OŠ Dušana Flisa Hoče in Klapa Lent – KUD Milke Zorec Hotinja vas.

Po uvodnem pozdravu predsednice društva je navzoče nagovoril gospod Marjan Malek iz Štajerske turistične zveze. Nato je sledila predstavitev društva od samega začetka pa do danes, ki jo je odlično opravil gospod Matjaž Šeško, za obuditev spominov v sliki pa je poskrbel gospod Cveto Meglič.

Pa da povzamemo delček predstavitve društva. Že zelo dolgo nazaj, ko je naša Slovenija postala samostojna država, ko smo dobili svojo občino, je v peščici krajanov vzniknila ideja, da bi moral naš kraj bolj zaživeti in se tesneje povezati. Delovalo je že nekaj društev, a nekaj je manjkalo. Pa se je začelo s prvo pustno povorko. Bila je uspešna. Ponovili smo jo še naslednje leto in ugotovili, da bi se dalo narediti še kaj več. Zbrala se je skupina krajanov in tako se je 20. marca 1999 rodilo Turistično društvo Hotinja vas.

Funkcijo prvega predsednika je prevzel Marjan Mauko. Začetki so bili težki. Društvo ni imelo svojih prostorov, zato so sestanki potekali v prostorih gostilne Keršič. Cilji, ki smo si jih zastavili, so bili: povezati krajanje, ohranjati kulturno dediščino in izpeljati čim več prireditev, kjer bi se vaščani družili. Uspevalo nam je, včasih boljše, včasih slabše, kajti vse je bilo povezano s finančnimi sredstvi.

Drugi mandat vodenja društva je prevzel Feliks Majerič, ki mu je v tretjem mandatu sledil Igor Skodič. Oba sta nadaljeval z začrtanim delom. Število aktivnosti se je večalo. Potekale so na parkirišču pred gostilno Keršič.

V tem času smo opravili tudi nekaj večjih projektov: obnovili smo Lukejevo kapelico na polju, postavili smo hiške turističnega društva z rožicami, začeli s prireditvijo Srečanje ljudskih godcev in pevcev. Prostor za sestanke smo dobili v starem kulturnem domu.

Po poteku mandata je vodenje TD prevzel Cveto Meglič. Nadaljevali smo po utečenih tirnicah, vedno pa smo dodali kakšen nov izziv, povečevali obseg prireditev. In v drugi polovici mandata Cveta Megliča smo dogajanje društva izpred gostilne Keršič prenesli na vaško gmajno v starem delu Hotinje vasi. Člani TD z vodstvom smo skrbeli, da so se prireditve odvijale skozi vse leto in da se jih je udeleževalo vedno več ljudi.

Od leta 2011 turistično društvo deluje pod mojim vodstvom. V tem času je dobilo društvo svoje prostore v Kulturnem centru, pa tudi skladiščne prostore, ki so glede na aktivnost društva nujno potrebni. Obseg delovanja društva se je povečal, saj se pustnih povork udeležujejo tudi skupine iz drugih občin, na prireditvi Srečanje ljudskih godcev in pevcev pa nastopajoči prihajajo tudi iz krajev preko državne meje. Ker se dejavnosti TD odvijajo na vaški gmajni, kjer stoji kapelica iz 19. stoletja, ki je bila v zelo slabem stanju, je društvo s pomočjo krajanov in donatorjev v letu 2017 poskrbelo za obnovo kapelice in ohranitev dediščine naših prednikov. Obnovili smo tudi turistična obeležja, za katera skrbijo dobri sosede, ki zagotavljajo, da rože cvetijo vse leto in lepšajo našo vas.

Člani TD skrbimo, da imamo prireditve čez celo leto. Poleg omenjenih prireditev poskrbimo za blagoslov jedil na veliko soboto ob vaški kapelici in iskanje pisank za najmlajše, redno smo prisotni na Pohorski tržnici. Naj omenim, da so naše članice ob 25-letnici Občine Hoče - Slivnica spekle 25 metrov dolg štrudelj in ga brezplačno razdelile obiskovalcem tržnice. Redno se udeležujemo tudi vseh prireditev v organizaciji društev naše občine in občine same.

In potem pride jesen. Na gmajni se odvija Martinovanje z blagoslovom mošta in kulturnim programom, ki mu sledi veselo druženje z degustacijo mladega vina. Pa je tu adventni čas. Člani društva ob kapelici postavimo velik adventni venček in poskrbimo za program ob blagoslovitvi le-tega. Ob božiču pa ob božičnem drevesu poskrbimo za obdaritev otrok.

Da lahko društvo uspešno deluje, ima štiri sekcije in vsaka se trudi na svojem področju: kuharska sekcija skrbi za želodčke na prireditvah TD in se udeležuje kuharskih druženj v občini in izven nje; sekcija korantov, ki sodeluje na povorki, obišče šole, občino in se udeležuje srečanj tudi izven občine; sekcija

ljudski godci, ki skrbi za dobro voljo na prireditvah društva in tudi drugod, in sekcija za skupinsko masko in dekoracijo, ki poskrbi za izvirnost mask društva in za lepo okrasitev prizorišča dogajanj.

In tudi ta dan je bilo prizorišče lepo okrašeno. Poskrbeli smo tudi, da smo občini in društvom, ki sodelujejo z našim društvom in s tem prispevajo, da so naše prireditve še bolj pestre in obiskane, podelili priznanja in se jim zahvalili. Prejemniki priznanj Turističnega društva Hotinja vas so: Občina Hoče - Slivnica, Društvo upokojencev Orehova - Hotinja vas, KUD Milke Zorec Hotinja vas in Prostovoljno gasilsko društvo Hotinja vas. Priznanja smo podelili tudi zaslužnim članom društva, in sicer: Olgi Strmšek, Vidi Pišek, Antonu Embreušu, Simonu Bračiču in Zdravku Purgaju. Čestitke še enkrat vsem dobitnikom priznanj, naj vam ta priznanja služijo kot simbol naše hvaležnosti in spoštovanja.

Po svečani akademiji smo se člani in udeleženci akademije družili na pogostitvi ob hrani, pijači in pecivu. Skrbnost, vztrajnost in ljubezen do kulturne dediščine in turistične dejavnosti je člane povezala s srebrnimi nitkami prijateljstva v dobro celotne skupnosti. In naj to traja, naj se srebrne nitke povezovanja čez 25 let spremenijo v zlato!

➡ Franja Bračko   ➡ Tone Embreuš

DRUŽENJE V DOMU STAREJŠIH OBČANOV

**25. maj je bil v preteklosti
praznik mladine.**

**Na ta dan se je
praznovalo, vrhunec je
predstavljala štafeta
mladosti ter številne
športne prireditve.**

**Ker je bil nekdanji praznik mladine
tudi praznik varovancev
DSO Hoče-Slivnica, ki so bili v
tistem času mladi fantje in
dekleta, se sedaj že tradicionalno
v tem času z učenci 1. razreda
OŠ Franca Lešnika - Vuka
odpravimo v dom na obisk,
kjer se pomerimo v športnih igrah.**

**Le kdo bo boljši?
Sploh ni pomembno!**

**S skupnimi močmi, z vztrajnostjo
in s potrpežljivostjo so na koncu
uspešni vsi tekmovalci,
veselje na obrazih tako naših
najmlajših kakor tudi
starostnikov v domu pa je
neprecenljivo.**

Zapisa: Romana Rojko

Pregledali delo in zastavili izzive

73. redni letni zbor članov Društva upokojencev Hoče

V lepo pripravljene dvorane Kulturnega doma v Hočah se je zbralo 216 članov društva upokojencev (DU) Hoče na svojem rednem letnem zboru članov. Vsi v pričakovanju prijetnega druženja s prijatelji ter obračuna preteklega dela in novih izzivih v tekočem letu.

Predsednica Zdenka Koser je pozdravila vse prisotne člane in povabljenе goste ter napovedala kulturni program treh generacij. Mlada Demšičeva violinistka je vse v dvorani pobožala z brezčasnim zvokom violine, Samotarji so s svojo muziko ponovno navdušili in prikupni Mihael Cesar je skupaj z očetom Markom veselo zapel.

Po otvoritvenih formalnostih je delovni predsednik Boris Demšič napovedal poročila o opravljenem delu v letu 2023. Predsednica Zdenka Koser je nanizala vse pomembne dogodke in uspehe v preteklem letu: uspešno je zaživel projekt brezplačnih prevozov za starejše Prostofer, vsak mesec so se člani podali na izlet po Sloveniji, pohodniki so se po dogovoru odpravili na pohode, kolesarji so prekosarili veliko kilometrov, rokodelke so se tedensko sestajale in športne sekcije so znova dokazale, da je organizirano gibanje za starejše zelo priljubljeno. Kegljači so ponovno postali državni prvaki, balinarke pa so bile na državnem prvenstvu tretje. Za izvajanje vseh navedenih programov je pomembno uspešno finančno poslovanje društva, o katerem je poročala blagajničarka Olga Tusolin. O delovanju projekta Stareši za starejše je spregovorila koordinatorka Zdenka Gajzer in se ob 20-letnici delovanja še posebej zahvalila vsem prostovoljkam, ki sodelujejo v projektu. Za kulturno sekcijo, ki jo predstavljajo Samotarji, ljudski pevci in godci, je Ida Hriberšek nanizala celo vrsto nastopov, ki so jih izvedli v preteklem letu. Nadzorni odbor pa v delovanju društva ni ugotovil nepravilnosti.

Posebna pozornost vsako leto velja povabljenim gostom. Boris Pust, podžupan Občine Hoče - Slivnica je poudaril pomen tradicionalnega skupnega delovanja. Franc Slavinec, predsednik Zgornjepodravske PZDU, je najprej kegljačem podelil posebno

priznanje za izredne uspehe v letu 2023, društvu pa čestital za opravljeno delo in zaželel uspešno delovanje še naprej. Predstavil je bogat program dela ZPZDU Maribor, ki skupaj z društvu upokojencev v Zgornjepodravski regiji šteje 64 društev v 21 občinah z več kot 22.000 člani. Spregovorili so še predstavniki KS Hoče, DU Slivnica, DU Rogoza, DU Duplek, DU Razvanje, AMD Pohorje in KUD Hoče. Vsi so pozdravili dosežke društva in zaželeli dobro sodelovanje še naprej.

Predstavljen je bil tudi bogat program dela. Za leto 2024 je poleg rednih dejavnosti predsednica Zdenka Koser posebej izpostavila še novosti: organizacija digitalnega izobraževanja, bralnih uric in miselnih iger ter predstavitev Zakona o dolgotrajni oskrbi. Vse skupaj pa je s finančnim planom ovrednotila blagajničarka Olga Tusolin.

Uradnem delu je sledilo prešerno druženje ob dobri hrani, pijači in prijetni glasbi Marka Cesarja. Poklepetali smo, se zavrteli, se zabavali in se imeli preprosto lepo.

Čestitke predsednici in upravnemu odboru za dobro opravljeno delo v preteklem letu, z željo, da bo leto 2024 prav tako uspešno.

← Breda Germ   → Jaka Vigec

Uživali v lepoti orhidej

Člani Društva upokojencev Orehova vas na izletu v Prekmurju

Člani Društva upokojencev (DU) Orehova - Hotinja vas smo imeli v začetku marca občni zbor društva, ki se ga je udeležilo več kot sto članov. Po skupščini pa smo še zaplesali do poznih večernih ur. Obiskali in obdarili smo dve članici društva, ki sta praznovali častitljivih 95 let, in sicer Julijano Pauko in Vido Jezernik. V mesecu maju smo sodelovali na dveh tekmovanjih v kegljanju s kroglo na vrvcu, in sicer v Rogozi in Hočah pod geslom »Pomembno je sodelovati in ne zmagati«.

Zadnji tork v maju pa smo imeli izlet v Prekmurje, ki nam ga je pripravila agencija Pozejdon turizem iz Rač. Najprej smo se ustavili v Filovcih, kjer smo si ogledali Panonsko vas in spoznali lončarsko obrt na domačiji Bojnec. Ker se v bližini nahaja Bukovniško jezero, smo se sprehodili do energetskih točk in Vidovega izvira. Pot smo nadaljevali do tropskega vrta v Dobrovniku in uživali v lepoti orhidej. Po okusnem kosilu smo se podali še do Lendavskih gorc do razglednega stolpa

Vinarium. Ker je bilo vreme delno sončno, smo imeli lep razgled na celotno Prekmurje, Prlekijo in Goričko. Vrnili smo se v večernih urah utrujeni, ampak zadovoljni zaradi krasnega izleta.

← → Zoran Španinger

Plamenke dela postavile na ogled

Nitke, tanke in debele, med prste so vzele...

Ob Jurjevanju, prazniku Krajevne skupnosti Hoče, je bilo dogajanje pestro in zanimivo. V praznovanje smo se vključile tudi članice rokodelske sekcije Plamenke, ki deluje v okviru Društva upokojencev Hoče. V dvorani Kulturnega doma Hoče smo postavile na ogled svoja ročna dela.

Članice ustvarjamo s svojimi prsti. Kvačkamo, pletemo, vezemo, šivamo, vozlammo in izdelujemo gobeline. Jožica Topolovec plete tople zimske copate in šiva velike gobeline. Slavica Rečnik izdeluje čudovite pletnine v patchwork tehniki, vozla tapiserije, plete brezrokavnike, otroške oblekice, kvačka torbe in celo slika z oljem na platno. Franja Kokalj je prava mojstrica v izdelovanju gobelinov z umetniškimi upodobitvami, ki jih izdeluje z najtanjšo možno prejo. V izdelavo enega gobelina vложи tudi leto dni dela. Silva Kovač je prava zakladnica znanja kvačkanja in pletenja. Raznovrstni vzorci so njena specialnost. Valerija Kotnik šiva prte in prtice s križci. Marica Pleger izdeluje čudovite vezanine, plete copate, rokavice in kape. Tatjana Jurkovič kvačka cvetlice, figurice ter veze prtice z različnimi podobami.

Občasno pa so z nami še druge ustvarjalke, ki potrebujejo samo kak nasvet ali rešitev – ali prispevajo kakšno novo idejo. Pri delu je potrebno veliko ročne spretnosti, natančnosti, potrpežljivosti, volje in veselja do ustvarjanja. Konec preteklega leta, ko so Plamenke napovedale projekt pletenja otroških copatk za Mariborsko porodnišnico, sem se tudi sama vključila v sekcijo in po navodilih prijaznih rokodelk spletla prve otroške copatke. Za novorojenčke smo izdelale veliko lepih, pisanih, mehkih in toplih copatkov. V

Mariborski porodnišnici so z veseljem sprejeli naše darilo.

Po akciji izdelave otroških copatk smo se na pobudo Jožice Topolovec, vodje sekcije, odločile, da po treh letih premora ob Jurjevanju v Hočah ponovno pripravimo razstavo ročnih del. Vsaka članica je prispevala nekaj svojih izdelkov. Na razstavi so bile na ogled raznovrstne stvaritve: gobelini, razne vrste pletenin, velika tapiserija, kvačkane torbe, otroške oblekice in copatki, namizni prtji in prtčki s križci in vezenjem, veliki in mali kvačkani prtčki, pa kape, rokavice, nogavice, copati in celo oljne slike na platno. Razstava je požela veliko pozornosti. Obiskovalci so občudovali prekrasne izdelke. Misli, ki so jih obiskovalci zapisali v knjigo vtisov, so pohvalne in vzpodbudne ter vlivajo voljo za nadaljnje delo.

Za popestritev razstave smo pripravile bogat srečelov z lepimi dobitki. Z izkupičkom od prodaje srečk si bomo zagotovile material za nove stvaritve in se morda podale na krajši izlet. Na razstavi smo s svojimi ročnimi deli sodelovale: Jožica Topolovec, Franja Kokalj, Slavica Rečnik, Marica Pleger, Valerija Kotnik, Silva Kovač, Tatjana Jurkovič in Breda Germ.

Članice rokodelske sekcije Plamenke DU Hoče smo bile z obiskom razstave zelo zadovoljne. Lepo se je bilo družiti, poklepetati in izmenjati izkušnje. Jurjevanje je čas, ko se Hočani zavemo, da se v našem kraju marsikaj dogaja, le pozanimati se moramo, kje in kdaj. Morda nas obiščete v prostorih DU Hoče, kjer se družimo in ustvarjamo na torkovih delovnih srečanjih.

Breda Germ

Naj spet odmeva pesem

MePZ KUD Hoče nastopil v Pesnici pri Mariboru

Kot vsako leto smo se tudi letos pevci mešanega pevskega zbora KUD Hoče intenzivno pripravljali za nastop na območni reviji odraslih pevskih zborov »Zborovske Harmonije« v Mariboru, ki je potekala v mesecu marcu. Žal pa smo se zaradi težav v zboru morali nastopu v Mariboru odpovedati.

Ko smo premagali težave, je naša zborovodkinja Petra Kozar Bežan kmalu našla rešitev. Prijavila nas je na območno revijo pevskih zborov in malih pevskih skupin v Pesnici pri Mariboru. Revija, v organizaciji Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Območne izpostave Pesnica, Zveze kulturnih društev občin Kungota, Pesnica in Šentilj ter Občine Pesnica pri Mariboru, je potekala v petek, 24. 5. 2024, v dvorani Toneta Partljiča v Večnamenskem centru Pesnica. V prelepem kulturnem centru v Pesnici smo bili kot gostje toplo sprejeti. V dvorani, kjer smo se zbrali predvsem pevci nastopajočih zborov in skupin, je bilo pred začetkom čutiti prijetno vznemirjenje. Predstavilo se je 150 pevcev v 11 pevskih zasedbah. Nastopajoče je strokovno spremljala Alenka Korpar, profesorica glasbe. Pevsko srečanje »Naj spet odmeva pesem!« je le potrditev, da se je življenje vrnilo v stare okvire.

Mešani pevski zbor KUD Hoče se je predstavil s programom treh pesmi: romantično Kje so moje rožice Benjamina Ipavca, prelepo Pomladansko Bojana Adamiča in hudomušno ljudsko Jaz bi rad cigajnar bil. Po strokovni oceni smo zelo dobro peli in smo bili pohvaljeni za nastop.

Nastopiti v Pesnici je bilo nekaj posebnega, saj smo se predstavili publiki, ki nas ne pozna, hkrati pa smo prisluhnili pevskim zborom in skupinam, ki jih ne slišimo pogosto.

Prelep večer ubranega petja smo vsi nastopajoči skupaj zaključili s pesmijo, vsem dobro znano Privškovo, zimzeleno Tam, kjer sem doma. Pesem je zadonela in potrdila misel slovenskega skladatelja Marija Kogoja: »V naravi ni najti nič lepšega in popolnejšega od glasbe. Ona usmerja človeka v globino njegove duše.«

Breda Germ

foto arhiv KUD Milke Zorec

Klapa Lent v družbi starostnikov

Popestrili rutinski vsakdan varovancev doma starostnikov v Slivnici

Vodstvo doma starostnikov SeneCura v Slivnici se je že večkrat obrnilo na naše Kulturno-umetniško društvo Milke Zorec, Hotinja vas, da bi popestrili rutinski vsakdan njihovih varovancev. Odzvali smo se že s kulturnimi nastopi sekcij folklorni plesalci, ljudskimi godci Kvin-ton in tako tudi s Klapo Lent.

Vokalno-instrumentalna zasedba Klapa Lent je tokrat v domu nastopila v odprtem atrijskem parku kompleksa doma starostnikov. Lepo urejen ambient je bil poln varovancev in njihovih svojcev ter prijateljev.

V našem nastopu so se vrstle že skoraj zimzelene dalmatinske pesmi, od Ružo crvena do Ne diraj mojo ljubav. Vzdušje je bilo prijetno, k temu je svoje dodalo tudi lepo majsko sonce. Naša zasedba deluje že deset let in v vsem tem obdobju še ni bilo lepše kombinacije ambienta, vzdušja, vremena in občinstva. Na koncu smo bili tudi deležni pogostitve v morskem stilu z ribicami in drugimi prigrizki. Verjamemo, da so se varovanci doma in njihovi svojci počutili enako prijetno kot smo se mi ob izvajanju mini dalmatinskega koncerta. Hvala osebju doma za organizacijo in lep sprejem.

Boris Komar

Ustanovili novo sekcijo

V KUD Hoče so na zboru članov pevski in glasbeni dejavnosti dodali še likovno

V KUD Hoče smo se tudi letos zbrali na rednem letnem zboru članov. V kulturnem programu je nastopila večina naših članov. Mešani pevski zbor pod vodstvom Petre Kozar Bežan je ubrano zapel. Njihov program je opisala Urška Pliberšek in na svoj nastop povabila še tamburaše. V dvorani Kulturnega doma Hoče smo skupaj pripravili prijetno vzdušje.

Na zboru članov smo se zbrali člani društva s partnerji, povabljeni gostje in skupina novih članov. Pozorno smo sledili Frideriku Zobcu, ki nas je popeljal skozi dnevni red. S poročili o delu smo obračunali s preteklim letom. Leto 2023 je bilo

Sledila je predstavitev skupine novih članov, ki je izrazila željo, da se vključi v naše kulturno društvo kot likovna sekcija ART59. Ana Krajnc je kot njihova vodja predstavila skupino likovnikov in njihov bogati programom aktivnosti za leto 2024. Prisotni so pozdravili vključitev nove likovne sekcije ART59 v KUD Hoče, saj bo s tem društvo razširilo in obogatilo svoje delovanje. Tako se bo program pevske in glasbene dejavnosti razširil še na likovno dejavnost in priložnosti za predstavitev društva bo še več.

Po zaključku uradnega dela se je predsednik KUD Hoče Aleš Meglič zahvalil dolgoletnima članoma društva Antonu Demšiču

pestro in zanimivo. Nastopali smo na vseh prireditvah v Hočah, sodelovali z društvi v občini, pripravljali koncerte v domovih za starejše, organizirali revijo pevskih zborov Občine Hoče - Slivnica, sodelovali na regijski reviji in državnem srečanju ter se podali na zaslužen izlet. Naši nastopi so bili dobro obiskani. Za nas je iskreni aplavz največja nagrada. Delovanje društva je bilo finančno ovrednoteno in pregledano.

Da je sodelovanje med društvi v občini največja vrednota, so se strinjali vsi povabljeni gostje. Našemu vabilu so se odzvali predstavniki KUD Milke Zorec, DU Hoče in Samotarjev, ZB za vrednote NOB, PGD Hoče, KD dr. Antona Murka in TD Reka - Pohorje. Pogrešali smo le naše glavne sponzorje; predstavniki Občine Hoče - Slivnica so se prijazno opravičili zaradi drugih obveznosti.

in Jerici Demšič za njun prispevek pri delovanju društva. Anton Demšič je bil več kot 30 let gospodar društva, njegova svakinja Jerica Demšič pa je bila 15 let tajnica društva, oba pa sta v društvenih pevskih zborih prepevala več kot 40 let. Prejela sta zahvalo in simbolno darilo ter srčni aplavz prisotnih.

V prijetni družbi, ob klepetu ter dobri hrani in pijači smo člani KUD Hoče zaključili redni letni zbor članov.

in lovskem pikniku na Pohorju pri lovskem domu.

➡ Breda Germ

Ponosni na preplesano pot

Aktivni pomladni meseci v Kulturno-umetniškem društvu Milke Zorec Hotinja vas

Folklorna skupina KUD Milke Zorec iz Hotinje vasi vstopa v 30. leto, za nekatere plesalce od samih začetkov, pa v več kot 40. leto skupnega ustvarjanja. Korona nam je upočasnila korak, ne pa odvzela volje do plesa in petja. Priključili so se nam novi plesalci in že nastopili na Maroltovem srečanju – folklorni reviji, ki je dne 6. aprila 2024 potekala v Unionski dvorani v Mariboru. Svoj nastop so odplesali zelo korektno in se lepo vključili v skupino. Kot je zapisala strokovna spremljevalka Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti (JSKD): »Plesalci so dobro obvladali oder in plese smiselno prilagodili starosti plesalcev.« Poudariti je potrebno, da smo se na reviji pomerili tudi z mlajšimi plesalci. Zelo smo ponosni na skupno preplesano pot, na umetniške vodje, koreografe in glasbenike. Pod njihovo taktirko smo odplesali številne plesne postavitve iz različnih slovenskih pokrajin. Prav zato smo se glede na svojo bogato plesno preteklost odločili, da se predstavimo z venčkom plesov z naslovom Od Prekmurja do Primorja.

Po uvodni pesmi, ki nakazuje na skupno preplesano pot, nas posamezne melodije popeljejo od Prekmurja, preko Štajerske, Pohorja, Koroške, Gorenjske, Dolenjske, vse tja do Primorske. Ples dopolnjuje in obogati tudi oblačilni videz plesnega para v narodni noši iz posameznih pokrajin. p v motoristično sezono v letu 2024 – in brez nezgod.

Naša folklorna skupina prav tako že izpolnjuje pogoje za nastope v okviru veteranskih skupin, zato smo se v soboto, 1. junija 2024, v Bistrici ob Dravi udeležili 23. srečanja veteranskih in upokojenskih folklornih skupin Slovenije. Nastopilo je kar 12 skupin, kar nakazuje, da imamo bogato folklorno preteklost, ki je velikega pomena tako za starejše kot mlajše generacije. Srečanja je spremljal tudi strokovni selektor JSKD in poudaril velik pomen tega dogodka za celotno našo skupnost. Glede na množično udeležbo je pričakovati, da se bo srečanja kmalu prelevilo v dvodnevni festival. Vse pohvale in zahvala organizatorju KUD Svoboda, Bistrica ob Dravi, in JSKD izpostavi Ruše.

Tudi ljudski godci in pevci Kvinton še poprimejo za svoja domača glasbila in tako kot v starih časih »zašpilajo« in zapojejo kako po domače. V organizaciji Turističnega društva Hotinja vas vsako leto že tradicionalno poteka v Hotinji vasi srečanje Ljudskih godcev in pevcev. Udeležba je iz leta v leto večja, tako da je že prerasla državne meje. Tudi naši Kvintoni, če le nimamo istočasno folklornega nastopa, se radi udeležijo srečanja, saj so člani Turističnega društva Hotinja vas zelo dobri organizatorji, sosedi in še boljši gostitelji.

V poletnih mesecih bomo dopustovali in se hladili v senci, že konec avgusta in septembra pa novim projektom in nastopom naproti.

➡ Jožica Coif

Srečanje ljudskih pevcev in godcev

Na prireditvi je sodelovalo deset skupin, nekateri že stari znanci

Po lepo izpeljani slavnostni akademiji ob 25-letnici Turističnega društva Hotinja vas nas je že naslednji dan, v nedeljo, 2. junija 2024, čakala nova akcija. V Kulturnem centru v Hotinji vasi smo izpeljali tradicionalno prireditev 16. srečanje ljudskih pevcev in godcev. Dvorana se je napolnila do zadnjega kotička, kar kaže na to, da nam ljudsko izročilo, ljudska pesem in druženje nekaj pomeni. To je pokazal tudi odziv nastopajočih. Na prireditvi je sodelovalo deset skupin. Z nekaterimi smo že stari znanci, saj so naši gostje vsako leto, nekaj pa je bilo novih – in obljubili so, da se še srečamo, saj so se v naši družbi dobro počutili.

Po običaju sem kot predsednica TD Hotinja vas pozdravila navzoče in izrekla dobrodošlico vsem nastopajočim in udeležencem prireditve, nato je vajeti v svoje roke prevzel Samo Tuš – Korl, humorist in šaljivec, naš stalni gost in prijatelj iz Lenarta.

Na prireditvi so nastopili Nik Kure – harmonika, Ljudske pevke Leskovčanke, pevsko-glasbena skupina Samotarji – DU Hoče, Tamburaši – KUD Hoče, Ljudska pevka skupina Taščice – KUD Rače, Godci izpod Tinja – KUD Oton Župančič Tinje, Pevci ljudskih pesmi Žitni klas – KD Benedikt, Cvetlinski zvon – KUD Cvetlinski zvon Hrvaška, ljudski godci Porini in počini ter ljudski pevci in godci Kvin-ton, KUD Milke Zorec Hotinja vas. Voditelj

prireditve pa je poskrbel, da je vsakega nastopajočega predstavil na izviren, hudomušen način, prav tako pesmi, ki so jih izvajali. Publika v dvorani je vse nastopajoče nagradila z bučnim aplavzom. Na koncu prireditve, ki je trajala skoraj dve uri, so nastopajoče skupine prejele še simbolična darila in bile povabljene, kakor tudi vsi udeleženci prireditve, na druženje na vaško gmajno. Tam smo postregli s hrano, pijačo, pecivom in češnjami. Člani smo pripravili tudi bogat srečelov. Ob dobri hrani, pijači, pesmi in glasbi je čas kar prehitro minil. Na vas se je že spuščal mrak, ko smo se razšli.

Seveda pa tega srečanja in druženja ne bi mogli izpeljati, če ne bi bilo naših dragih sponzorjev in donatorjev. Preveč vas je, da bi vas tukaj vse naštel, smo pa vas imenovali na prireditvi, tukaj pa vsem še enkrat srčna hvala. Saj veste, brez vas ta prireditev ne bi bila tako uspešna.

Hvala tudi vsem članom TD, ki ste se trudili z organizacijo, ki ste vložili veliko dela, in krajanom, da ste se udeležili obeh naših prireditev. To nam daje nov zagon za delo in že hitimo novim ciljem nasproti!

← Franja Bračko → Tone Embreuš

Smeh nam je dobro del

Romanje župnijskih sodelavcev po Beli krajini

Vse naše življenje je romanje – ampak to življenjsko romanje si lahko tudi sami popestrimo, polepšamo in duhovno obogatimo. Prav zato se je treba včasih podati med druge ljudi – pa ni treba v tuje dežele, lepo je obiskati tudi oddaljene in manj poznane slovenske pokrajine.

Bela krajina je za takšno duhovno romanje prav primerna. Redko zaidemo tja, zato smo se sodelavci hoške župnije odločili za to pot na prvo junijsko soboto. Ob tem negotovem vremenu s pogostimi nevihtami nam je bil podarjen čudovit dan: zjutraj smo se odpeljali med dežjem in meglo – domov smo se vrnili v dežju – Bela krajina pa se je ves dan smejala v soncu, oblaki so bili le za okras neba. Naš Andrej Štesl nam je pripravil bogat program in izpeljali smo ga v celoti. Veliko zanimivega nam je prebral že pred ogledi in nas prepričal, da pametni telefon lahko uporabljamo tudi zelo pametno.

Vsako pravo romanje se začne s sveto mašo: imeli smo jo v Marijini romarski cerkvi na Žežlju nad Vinico. Mogočna cerkev z najbogatejšim baročnim oltarjem je nastala kot romarski kraj molitve in prošenj, saj so Belo krajino pestile številne bolezni, suše, deževja, turški vpadi ... Še danes je ta lepo obnovljena cerkev dobro obiskana. Z veseljem smo poslušali mladega inženirja, sodelavca v viniški župniji, ki nas je pritegnil s svojo bogato razlago. Povabil nas je tudi, da smo mu prisluhnili in si ogledali župnijsko cerkev v Vinici.

Podobna zgodba se je ponovila v Semiču: mlad študent nam je lepo spregovoril o popolnoma obnovljeni župnijski cerkvi, o moderni kapeli z mozaiki Ivana Rupnika in obnovljenem mestnem trgu – seveda s pomočjo občine in evropskih sredstev. Blizu Semiča izvira reka Krupa in zato smo si privoščili kratek sprehod do izvira; zaradi obilnega dežja je bila močno blatna. Vendar si je izvir vredno ogledati, saj kot mnoge kraške reke priteče izpod mogočne skale.

Po kosilu v Semiču smo se mimo Črnomlja in Metlike odpeljali v manjšo vas Radovica, kjer nas je čakala šolska ura v stari šoli Bistra buča. Tam smo postali učenci prvega razreda s »tovarišico učiteljico« iz leta 1950. Dobra igralka nam je s predstavitvijo Bele krajine in njenih značilnosti – in seveda z našim sodelovanjem – pripravila uro sproščenega smeha. Prav vsi smo ugotovili, da smo takšne sprostitve in smeha zelo potrebni. Ura, ki bo ostala v spominu tistim, ki so se 'potili' pred tablo ob strogi učiteljici – in vsem nam, ki smo se od srca nasmejali.

Tako je naš dan dobil piko na i in hvaležni smo se odpeljali še do Treh far – treh gotskih cerkva v Rosalnicah blizu Metlike, ki stojijo ena ob drugi znotraj pokopališkega obzidja. Zakaj kar tri, ni jasno – se je pa cerkveni kompleks razvil v najpomembnejše romarsko središče v Beli krajini, pri katerem se v avgustu srečujejo ljudje različnih narodnosti in veroizpovedi z obeh strani državne meje. Ta bogata kulturna dediščina seveda zahteva obnovo: eno cerkev so že obnovili, dve z bogatimi freskami pa še čakata, saj je delo tam še zahtevnejše. Lepa dediščina, a veliko breme. To smo lahko spremljali tudi po vaseh, kjer cerkvene zgradbe kar kličejo po obnovi.

Tako smo zaključili svoje romanje – in pesem na avtobusu se je glasila vse do doma. Hvala vsem, ki so nam polepšali ta dan!

← → Majda Strašek Januš

Idealno izhodišče za izlete

Hoče imajo res dobre pogoje kot izhodiščni kraj za avtobusne izlete

Vedno bolj ugotavljam, da mi je dana zelo lepa možnost za planinske izlete z avtobusi. To še toliko bolj cenim, ker sama nisem voznica in sem vezana na druge prevoze. Veliko pohodnikov iz različnih krajev se pripelje prav v Hoče, ker je tu večja možnost parkiranja kot v Mariboru. To smo planinci, ki hodimo z različnimi društvi, pri katerih imamo »pripadno članstvo«. Predvsem za starejše, ki moramo že malo bolj izbirati primerne, manj zahtevne poti, je takšno članstvo dobrodošlo. In večina društev poskrbi, da lahko vstopamo tudi v Hočah.

Naj vam za ilustracijo na kratko predstavim nekaj letošnjih poti, ki sem jih prehodila z različnimi društvi. Zanimivo, skoraj vse so nas vodile ob tekočih vodah, pa tudi ob morju smo že uživali. Že konec januarja smo se sprehodili ob Dravi – od Studenskega mostu do Brestanice. Poznate to pot? Le pri Mariborskem otoku je treba iti do ceste in mimo Kamnice priti do Sidra, kjer se ponovno nadaljuje pot ob reki Dravi. Da pa pot ne bi bila prekratka, smo se nekateri tudi vrnili po isti poti. V začetku februarja smo hodili ob Idrijci – od izvirov v Vipavi do sotočja s Hubljem, nato pa ob tej kratki reki skozi Ajdovščino do mogočnih izvirov izpod skalovja Gore. Navadno smo do teh izvirov prišli po prehojeni planinski poti, ko smo se z Otlškega okna spustili v dolino. Za spremembo in bolj sprehajalno varianto pa je bila tudi ta pot zanimiva.

Februarja nas je pot peljala čez radeljski prelaz v Avstrijo do kraja Sobot. Lepo zasnežena pot nas je vodila na Dreieckkogel, nato pa precej zaledenela cesta do akumulacijskega jezera Sobot. Ker je bilo vode na dnu le za vzorec, smo si pač morali jezero, ki čaka na vodo s pritokov in reke Drave, zamisliti le v duhu. Ko vidiš to ogromno površino, si komaj predstavljaš, od kod bo priteklo toliko vode.

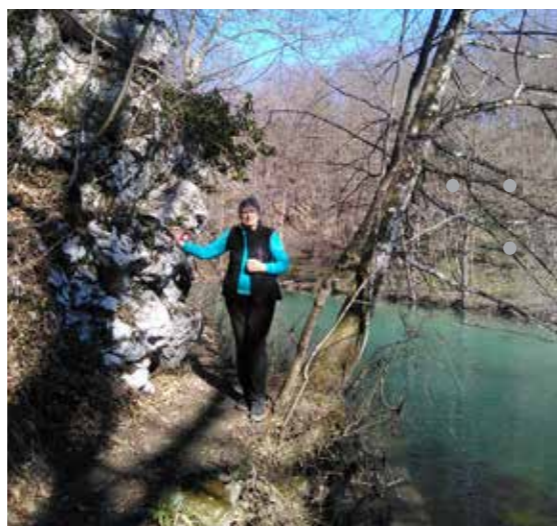
Tudi ob Muri smo hodili v začetku marca, kmalu po svetovnem dnevu mokrišč. Iz Črncev v Apaški dolini smo prečili viseči most in po avstrijski strani reke hodili do dveh jezer (Liebmannsee) v bližini Radgone. Po krožni poti smo se vračali mimo mnogih mokrišč, ki jih ustvarja Mura, in med belino pomladnih zvončkov, ki so tu še posebej veliki.

Marca smo doživeli še vodno pravljico v Rastokah pri Slunju na Hrvaškem; reka Slunjšica ustvarja pestro podobo slapov, ki preko lehnjakov padajo v reko Korano. »Plitvice v malem«, kakor jih imenujejo, so resnično vredne ogleda. Ob zeleno modri Slunjšici pa smo se sprehodili do izvira, da smo opravili kar lepo pohodniško pot.

Še daljša in zahtevnejša pa je bila pot med istrskimi slapovi reke Drage in Mirne pri Buzetu. Za teh sedem slapov, ki padajo v čudovita jezera/tolmune, je treba prehoditi okoli 15 kilometrov, za popestritev je še nekaj plezanja in »telovadbe« po mokrem kamenju pri prečanju Mirne. No, nekateri so se kar lepo zmočili, toda ker smo hodili na najtoplejšo soboto v aprilu, to ni bilo preveč hudo. Hujša je bila naša žeja ob vsem tem vodnem bogastvu ...

Naj dopolnim naše pomladne vodne poti še s slovenskim morjem, saj smo v aprilu ponovno prehodili tudi lepo pot iz Izole nad klife pri Strunjanu, pa skozi tunel nekdanje istrske železnice – z italijanskim imenom Parenzana – do Portoroža. Čeprav mi je pot dobro poznana, me pogledi na to obalo vedno očarajo, saj je naša. Toliko o letošnjih »vodnih« poteh.

➡ Majda Strašek Januš   📷 Cvetka Oblonšek

Hvala za vse vajine poti, Slavica in Ciril!

Naj se ob tem z veseljem spominjam, da sta nas skoraj po vseh teh poteh – in še po marsikateri drugi – vodila naša rojaka Slavica in Ciril Tovšak. Pa ne samo vodila – Slavica nas je s svojo pripovedjo v avtobusu in na poti popeljala v zgodovino, nam povsod odkrivala lepote narave in okolja. To njeno vodenje in njuno organizacijo izletov zelo pogrešam, sem jima pa, tako kot vsi drugi, zelo hvaležna. Pa vedno sem se z avtobusom odpeljala skoraj od doma! Še kako pa razumem, da imata po 40 letih čisto dovolj priprave in vodenja izletov, z vsemi oglednimi turami vred.

Ljubite se med seboj!

Na nedeljo svetega Florjana se hvaležni zahvaljujemo našim gasilcem

Začetek maja je posvečen tudi svetniku, ki je zavetnik proti požarom in povodnjim, prav zato tudi zavetnik vseh gasilcev. Rodil se je v 3. stoletju, okoli leta 250 v današnji vasi Zieselmauer blizu Dunaja v Avstriji, umrl pa 4. maja 304 v Lorchu, prav tako v Avstriji. In tako obhajamo 4. maja njegov godovni dan, temu dnevu najbližja nedelja pa ja Florjanova.

Domovina tega še danes enega najbolj priljubljenih »ljudskih« svetnikov, enega izmed štirinajstih priprošnjikov v sili, je bila rimska provinca Norik, ki se je raztezala na ozemlju današnje Gornje Avstrije. Veliko je legend, ki opisujejo njegovo življenje, zgodovinski podatki pa so bolj skromni. Vemo pa, da je kot častnik rimske vojske dosegel pomemben položaj, saj je postal vodja pisarne cesarskega namestnika v Lauriaku (vzhodno od Linza). V času Dioklecijanovega preganjanja so tudi v tem mestu zaprli štirideset kristjanov. Florijan jim je želel pomagati, načrtoval je njihov pobeg iz ječe, pa so pri tem prijeli še njega in ga pripeljali pred namestnika Akvilina. Florijan je takoj priznal, da je kristjan, in ni popustil prigovarjanju in grožnjam. Po mučenju so mu na vrat navezali težak kamen in ga vrgli v reko Enns.

Najpogosteje ga upodablja, kako z vrčem vode gasi ogenj. Takšen je tudi lep baročni kip v naši podružnici svetega Lenarta. V župnijski cerkvi svetega Jurija pa je bilo v nedeljo, 5. maja, res praznično. Zbralo se je 46 gasilcev in gasilk iz treh naših društev – iz Bohove, Hoč in Razvanja. V svojih paradnih uniformah in vsako društvo s svojim praporom! Pri maši jih je nagovoril naš nadžupnik in dekan Alojz Petrič; njihovo požrtvovalno delo je povezal z nedeljskim evangelijem svetega Janeza, ki citira Jezusove besede: »To sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno. To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje.« V tem evangelskem odlomku je kar trikrat ponovljena Jezusova zapoved: »To vam naročam, da se ljubite med seboj!« Prav to zapoved uresničujejo vsi dobri gasilci, zato so nam lahko s svojim življenjem za vzgled – in vsi smo jim za to

neizmerno hvaležni. Po tej zahvali je gospod župnik vse gasilce tudi blagoslovil in jim zaželel pomoč brez nezgod. Seveda jih je s slovesno pesmijo spremljal tudi naš pevski zbor z organistko in zborovodkinjo Petro, pri maši pa sta z lepim, razločnim branjem beril in prošenj sodelovala tudi gasilka Mojca Mandl iz Razvanja in gasilec Janko Frešer iz Bohove.

Po pravem 'gasilskem' fotografiranju so bili vsi povabljeni v hoško župnišče, kjer so člani in članice Župnijske karitas Hoče pripravili prigrizek in tudi kaj za žejo. Že lani in letos sta k pogostitvi izdatno prispevala hoška gasilca Maks in Jožica Topolovec, ki že leta tudi skrbno obnavljata in oskrbujeta vrtnice okoli naše cerkve. Hvala vama! Ob druženju se je oglasila tudi pesem, ki jo je z veseljem začel naš župnik, zazveneli pa sta kitara in harmonika bohovskih gasilcev – Tadeja Sela in Janka Frešerja. Tako se je sproščeno zaključilo praznovanje, ki mnogim gasilcem veliko pomeni in se ga z veseljem udeležijo. Hvala vsem članom in članicam naše Karitas s predsednico Brigito Bedenik, da iz leta v leto nadaljujejo s to lepo tradicijo.

➡ Majda Strašek Januš

📷 Majda Strašek Januš, Boštjan Frangež

Gozdne, divje in skalnate poti so učilnica

V gore od najmlajših do seniorjev in s kolesarji

V hribe ne hodimo zgolj zato, da naredimo čudovite fotografije za Instagram ali Facebook. Pa tudi ne le zato, da razgibamo svoje telo. V gore se podamo tudi zato, da se nekaj naučimo – o sebi in o življenju. Gozdne, divje in skalnate poti so lahko čudovita učilnica.

Ture v zimskem času imajo prav poseben čar. Velikokrat se zgodi, da je prav na gori vreme prelepo, v dolini pod seboj pa vidimo morje oblakov. Čeprav letos zima ni bila bogata s snežnimi padavinami, pa smo višje v gorah le uživali v zasneženih poteh.

Vodnik Stanko Jakomini nas je popeljal na zimski pohod na Stol, kjer smo se podali iz Valvazorjevega doma na vrh. Na 1700 m so bile potrebne dereze, saj so se pričela snežna pobočja. Uživali smo lahko ob lepih razgledih v dolino in na sosednje vrhove. Po osvojenem vrhu smo se po isti poti vrnili nazaj na izhodišče.

Nad Zelenico se nahaja 1704 m visok vrh Ljubeljščica, na katerega smo se povzeli v januarju. Z vrha se nam je odprl lep razgled na greben Košute in Begunjščice, del Julijskih Alp, Stol, greben na Možeh in v Avstrijo. Zaradi snežnih strmin je bilo ogromno turnih smučarjev.

Ob svetovnem dnevu mokrišč so pripravili tako v Sloveniji kot po svetu številne aktivnosti in pohode, med drugim tudi ob reki Muri, kjer smo se ga ob čudovitem vremenu udeležili tudi člani PD Skalca. Letos je v okviru svetovnega dne bila v ospredju vloga mokrišč pri ohranjanju biotske raznovrstnosti. Mokrišča so še vedno, kljub zavedanju o njihovi pomembnosti, med najbolj ogroženimi ekosistemi na Zemlji.

V toplih dneh in brez snega smo z vodnico Olgico, Mojco in vodnikom Igorjem osvojili Mrzlico, Mrzli vrh pri Žireh, Kum, Nanos, Krajinski park Ponikovski kras in v sosednji Avstriji vrh Messnerin.

Naše najmlajše je vodnica Mojca, ob pomoči mentorice Dami-jane Lebar in pomočnika Andraž Praunseisa iz Osnovne šole Franca Lešnika - Vuka iz Slivnice in vrtca, popeljala po lažjih poteh na Mrzlico, Žavcarjev vrh in Rifnik.

Seniorji ob torkih pridno kolesarijo po Dravski dolini in z vodnico Olgico so prehodili pot od Šmarij pri Jelšah do Ponikve. Naši planinski vodniki, ki so strokovno usposobljeni za vodenje ljudi v gorah z najpomembnejšim ciljem zagotavlja

varnost vodenih, obenem izvajajo tudi pedagoško delo, to je izobražujejo oziroma posredujejo znanje, veščine in izkušnje na udeležence. Udeležili so se usposabljanja o uporabi nove aplikacije maPZS, ki olajša načrtovanje in izvedbo izletov po 2030 slovenskih planinskih poteh. Tukaj je zbranih več kot 10.000 kilometrov markiranih planinskih poti, ki jih vzdržuje 215 slovenskih planinskih društev.

PD Skalca je pridobila novega vodnika oz. strokovnega delavca v športu 1. stopnje Igorja Hrašovca, ki je po zimskem in letnem tečaju ter opravljenem teoretičnem izpitu uspešno zaključil izpitno turo. Igor je tako pridobil kompetence za vodenje lahkih kopenskih in zimskih tur do nadmorske višine 1800 m.

Prav tako je uspešno opravila zaključno turo Mojca Zupan Meglič za strokovnega delavca v športu 2. stopnje, kjer je pridobila kompetence za vodenje zahtevnih visokogorskih tur do nadmorske višine 3500 m in lahkih zimskih tur do nadmorske višine 1800 m. Veselimo se njunih novih izzivov in izletov v naše gore. Pridružite se nam tudi vi.

➡️ Mojca Zupan Meglič

Postavitev majskega drevesa

Vreme je super vzdušju na dvorišču PGD Hoče postavilo piko na i

Za nami je že tradicionalno kresovanje in postavitev majskega drevesa, pri katerem smo se skupaj z vami povesečili do poznih ur. Letos nas je zabaval ansambel Dar, ki je poskrbel za super vzdušje, vreme pa je dodalo pikico na i. Članice in člani PGD Hoče se iskreno zahvaljujemo vsakemu od vas, ki ste bili z nami, in obljubimo, da bomo še v prihodnje nadaljevali to veselo tradicijo.

Prvo nedeljo v mesecu maju smo se udeležili Florijanove sv. maše v cerkvi sv. Jurija v Hočah skupaj s sosednjima društvoma PGD Bohova in PGD Razvanje.

V soboto 18. maja, smo se udeležili tekmovanja Cici firecombat v Radvanju. Pionirki sta dosegli 3. mesto, ostali pa so dobili priznanja. Mentorji smo na mladino zelo ponosni in se že veselimo naslednjih tekmovanj.

➡️ Iris Samastur

Med najdražjimi slikami na svetu

ART59 na ogledu razstave svetovno znanega likovnega umetnika Vincenta van Gogha v Trstu

Likovna sekcija ART59, ki deluje v okviru KUD Hoče, se je 8. maja odpravila na enodnevni izlet na razstavo Vincenta van Gogha v Trst. Udeležba in zanimanje je bilo veliko, za izlet se je odločilo kar 17 ljubiteljev umetnosti tega priljubljenega velikana. Deževno jutro ni slabo vplivalo na udeležence izleta, saj je bila vremenska napoved za zahodni del države in sosednjo Italijo kar obetavna, in tako je tudi bilo. Ob prihodu v Trst nas je pričakalo sončno in toplejše vreme. Hitro smo se odpravili v galerijo Revoltella, saj je bilo pričakovanje vseh veliko. Ogleдали smo si 50 Van Goghovih umetnin, obogatenih z videi in scenografskimi dodatki.

Van Gogh je bil rojen leta 1853 v Zundertu na Nizozemskem, umrl pa leta 1890, ko je pri svojih 37 letih napravil samomor. Razstava je postavljena v štiri kronološke sklope in dokumentira celotno slikarjevo pot, od njegovih prvih pet let ustvarjanja, katerih umetnine so bile temačne, upodabljal je sejalce, pobiralce krompirja, drvarje in kmečke žene. Drugi sklop je posvečen njegovemu bivanju v Parizu med 1886 do 1888, ko se je povezal z ostalimi umetniki tistega časa, tretji je posvečen Arlesu in njegovi vrnitvi k izbiranju barv, zadnji, četrti sklop, pa se nanaša na obdobje, ko se je prostovoljno umaknil v psihiatrično bolnišnico. Njegovo delo, v času njegovega življenja ni bilo razumljeno, danes pa je eden izmed najbolj znanih in priljubljenih umetnikov na svetu. Skupaj z Gauguinom in Cezanom spada med največje postimpresioniste. Zanj so značilne močne barve, dramatičnost, impulzivnost in ekspresivna tehnika. Njegove slike vključujejo pokrajine, tihožitja, portrete in avtoportrete. Postavil je temelje moderne umetnosti. Danes so van Goghove slike med najdražjimi na svetu.

Ker smo se predolgo zamudili z ogledom razstave, ni ostalo prostega časa za ogled prelepega Trsta. Po dobrem kosilu v gostišču Bita v Sante Croce (Sveti križ) smo si še ogleдали Marijino svetišče na Vejini, italijansko Monte Grisa. Narodni hram Marije, matere in kraljice, severno od Trsta, je zgrajen v brutalističnem arhitekturnem slogu, datum odprtja leto

1963. Cerkev ima čudovito lego nad Tržaškim zalivom in ponuja čudovit razgled na Trst in Jadransko morje.

Sledila je vožnja proti domu, ki je bila polna lepih vtisov, dobro vzdušje pa sta popestrila tudi dva udeleženca, člana prleško etno folk glasbene skupine Bosi.

Ogled tako pomembnih razstav svetovnih umetnikov, ki bodo v naši bližini, je tudi v bodoče v našem planu, saj so bili vsi navdušeni nad samo impozantnostjo galerije in razstave.

Za odlično vodenje in organizacijo izleta se zahvaljujemo Vlado Korbarju. Naša likovna sekcija ART59 vključuje 17 članov. Osnovna je likovna dejavnost, ki pa je razširjena še na kiparski in keramičarski del, ter na dejavnost uporabne umetnosti. Likovniki ustvarjamo vsak petek v prelepih prostorih župnišča v Slivnici, za kar se zahvaljujemo tamkajšnjemu župniku.

In za konec, Vincent van Gogh: »Ničesar ne vem zagotovo, toda ko vidim zvezde, lahko sanjam. Šele ko padem, se ponovno poberem.«

➡️ Ana Krajnc

Presenetili 85 oskrbovancev

Združenje rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije tokratno razstavo pripravilo v prisotnosti oskrbovancev doma starostnikov v Slivnici

Združenje rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije je ponovno presenetilo z mednarodno razstavo rezbarsko-slikarskih del in bogatim kulturnim programom. Tokrat v Občini Hoče - Slivnica. Kraj razstave: avla doma upokoјencev Sene Cura Hoče - Slivnica. Otvoritev razstave je bila 4. 4. 2024 ob 15. uri. Prisotni so bili člani združenja rezbarjev in modelarjev lesa Slovenije, likovna sekcija Hoja pod novim vodstvom Vere Zakrajšek, 85 stanovalcev doma, kompletno osebje doma in ostali obiskovalci, ki so prišli k svojcem na obisk.

Razstavo je odprl predsednik Združenja rezbarjev in modelarjev lesa Slovenije Srečko Ornik. V svojem govoru je razložil delovanje društva in likovne sekcije, mednarodno sodelovanje z drugimi društvi, predstavil je izdelke, njihov namen, pomen

in na koncu povabil prisotne, da se lahko pridružijo, ter jim zaželel lepo jesen življenja. Njegov govor je segel do srca vsem prisotnim, za kar so ga nagradili z dolgim aplavzom.

Po končanem uvodnem delu je za popestritev programa poskrbel znani pevec Rudi Šantl, ki je razveselil in razgrel srca prisotnim. Njegov program je trajal dobri dve uri. Svoje pesmi je predvsem posvetil materam, kar je sprožilo solze pri marsikaterem stanovalcu doma. Vzdušje je bilo čudovito, nekateri starostniki so celo zaplesali. Na koncu so skupaj z g. Šantlom zapeli nekaj pesmi. Krasno vzdušje stanovalcev doma upokoјencev v zelo lepem ambientu in srečni stanovalci. Izjave stanovalcev: »Hvala vam za čudovito razstavo, zelo lepo prireditvev, glasbeni program in druženje. Želimo si še več takšnih dogodkov.«

➡️ Zvonko Pušnik

Zadehtela je pomlad – pozdrav pomladi

V dvorani VeGeC Orehova vas s prireditvijo Pozdrav pomladi ustvarili pravo spomladansko vzdušje

Letošnja pomlad nam zadehti le za kakšen dan ali celo samo za nekaj ur dnevno. Sonce s svojimi vročimi žarki komaj ogreje zelene livade, že nebo zakrijejo oblaki in na zemljo zliva prave nalive ...

Naše prireditve Pozdrav pomladi pa niso zatemnili oblaki, niso je namočile dežne kaplje, niti je ni preglasil grom z neba. Otroci slivniškega vrtca, učenke in učenci Osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica in mešani pevski zbor DU Slivnica z zborovodkinjo Meto Podlesnik Marčič so 17. maja 2024 v dvorani VeGeC Orehova vas s prireditvijo Pozdrav pomladi ustvarili pravo spomladansko vzdušje.

Za začetek je mešani pevski zbor DU Slivnica z ubranim petjem s sončnih višav priklical žvrgolenje škrjančka, otroci slivniškega vrtca pa so pred mogočnim gradom zaplesali svoj grajski ples. Plesna skupina Pikapolonice pod mentorstvom vzgojiteljic Tine Pintar in Natalije Domadovnik so prikazali lepo, igrivo rajanje na zeleni livadi.

Veselje je nadaljeval mešani pevski zbor DU Slivnica z zborovodkinjo Meto Podlesnik Marčič. Povedel nas je na sončne planine, kjer v poletnih sončnih dneh pastirji veselo pohajajo za tropi ovčic ... Ovčic na odru ni bilo, so pa razgiban spomladanski ples zaplesali plesalci in plesalke plesne skupine osnovne šole Slivnica pod mentorstvom Anje Sorko.

Pevke pevske skupine Vivace z mentorico Barbaro Lešnik Kure so nas popeljale pod brsteče breze, ki jih boža veter in skupaj spletajo svoje šumeče melodije. Z melodijami Lepa Anka in Pastirče mlado so mlade pevke pričarale veselo ljudsko rajanje pod belimi brezami.

Spomladi, ko narava brsti, raste, cvete, dehti, tudi v ljudeh oživijo pričakovanja, prijeten nemir, sanjarjenje, vrenje, kipenje, kar mnogi prelijejo v ustvarjalne izpovedi svojih občutij, razmišljanja, pričakovanja in ustvarijo nove stvaritve. Ja, spomladi vzklije tudi veliko pesmi. Nekaj izbranih Pesmi na recept je predstavila recitacijske skupina osnovne šole Slivnica, ki jih vodi mentorica Karmen Soban.

Za tem pesmi sta veselo in radostno zazveneli klavirski skladbi Sonata in Polka Elena, ki sta jih zaigrali Mia Praznik in Karin Jakolič z osnovne šole Slivnica.

Mešani pevski zbor z mlado zborovodkinjo Meto nas je s svo-

jim ubranim petjem melodije San se šetao popeljal na sanjavi sprehod po poteh ob bistri vodi, ob robu gozda in med široka polja. Ljudska pesem Ni trjeba črne tinte, ki jo je zapel zbor, pa sporoča, da je za ljubezen velikokrat dovolj le iskren ljubeč pogled in se zgodi čudo, ki razveseli srce in od sreče orosi oko. Ja, vse to se dogaja v času pomladi, tudi če nam sončne dneve pogosto motijo oblaki in močni nalivi.

Pozdrav pomladi, ki so ga ustvarjali nastopajoči, je z izbranimi besedami in lepim govorom vodila Martina Belšak in dogajanje povezala v res bogat, pisan in dehteč pomladni šopek.

Mešani pevski zbor DU Slivnica je s šaljivo istrsko narodno skladbo Dajte, dajte spomnil, da spomladi mnogi svojo ljubezen povežejo v skupno življenjsko potjo in to veselo proslavijo. Pri tem se prepletajo različne ljudske šege in navade, življenjske modrosti in resnice, o čemer sporoča tudi besedilo Dajte, dajte. Ko se pomladni dan nagiba v večer in ga vse bolj zastira večerna zarja, se v mlakah zbirajo žabje družčine in začnejo veselo rajanje. S slavljenjem žabje družčine, ki ga je pevski zbor predstavil s petjem melodije Žabe, smo zaključili našo letošnjo spomladansko zgodbo – pozdrav pomladi. Vsem želimo veliko življenjskih radosti, veselja in prijeten nadaljnji pomladni utrip.

Dr. Martin Kramar

Sanacija in ureditev dvorane

Dom krajanov v Rogozi je zasijal v prenovljeni notranji podobi

Dom krajanov Rogoza je prostor druženja, kjer se naši občani srečujejo ob raznolikih dohodkih in aktivnostih, ki jih organizirajo: Večgeneracijski center VEGEC Občine Hoče - Slivnica, Društvo upokojencev Rogoza, Rdeči križ Rogoza in Krajevna skupnost Rogoza. Število dogodkov, predavanj, delavnic in srečanj iz leta v leto raste in tudi obiskovalcev je iz leta v leto več. Dvorana doma je bila zaradi starosti precej dotrajana in zastarela. Tudi notranja oprema je že skoraj odslužila svojemu namenu in celotna dvorana je bila potrebna prenove. Obnovitvena dela so potekala v času od oktobra do decembra 2023. Prva faza sanacije je zajemala menjavo poda, prenovo in pleskanje sten, ureditev odra in prostora za skladiščenje rekvizitov. Nova pridobitev so tudi udobni stoli in obešalniki. V drugi fazi sanacije se bo nabavila preostala manjkajoča notranja oprema – omara za športne rekvizite, premični govorniški pult in luči za oder. Občina Hoče - Slivnica je v celoti financirala sanacijo dvorane in opreme v znesku 32.752,23 evra. Dom krajanov Rogoza v prenovljeni notranji podobi vabi obiskovalce na zanimive dogodke, kjer se naši občani zelo radi srečujejo in družijo.

Simona Kalšan-Kildenfoss

Domači imajo prednost

Na »delovnem obisku« v podjetju ELPRO Lepenik kar 43 bodočih slovenskih meroslovcev

Sredi maja so pri ELPRO Lepenik »delali« elektrotehniko in mehatroniki, študentje profesorja Donlagiča, v okviru predmeta senzorji. Še posebej nas veseli, ker se je pri nas izobraževalo kar 43 bodočih slovenskih meroslovcev, ki sedaj obiskujejo mariborski FER.

V proizvodnji temperaturnih tipal so spoznali RTD senzor, termočlene in posebnosti oplaščenih materialov (MIMS). Nadaljevali so v kalibracijskem laboratoriju, kjer so poslušali o pomenu kalibracij, spoznavali merilno opremo in generatorje stanj ter na posebej pripravljeni merilni progji izkusili svoje prve kalibracije na površini telesa, v zraku, v tekočini in na črnem telesu. Vse to smo združili v prikaz monitoringa v živo in ob primerih dobrih praks reševanja težav v industriji. Strokovno ekskurzijo smo zaključili s predavanjem o pomenu meroslovja in meroslovja v praksi, kjer smo se pogovarjali tudi o tem, kaj gospodarstvo pričakuje od bodočih diplomantov in kdo vse smo meroslovci.

Bodoči inženirji elektrotehniko in mehatronike so naš trud nagradili s pozornim in aktivnim spremljanjem ter sodelovanjem z vprašanji.

Zainteresirane mlade občane Občine Hoče - Slivnica obveščamo, da smo za letošnje poletje že zasedli mesta za počitniško prakso. Za naslednje šolsko leto vabimo dijake tehničnih šol in

študente k prijavi za obvezno opravljanje prakse. Kandidatom iz naše občine damo prednost. Prijavite se lahko na info@elpro.si ali preko spletne strani <https://www.elpro.si/o-podjetju/zaposlitev/>.

Aleksandra Lepenik arhiv Elpro

En teden gostili Čehe

Gostovanje učencev in učiteljic s Češke na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče

V ponedeljek, 15. aprila, se nam je na šoli pridružilo šest učencev in štiri njihove učiteljice s Češke. Posebnost letošnjega gostovanja tujih učencev in učiteljic je bila ta, da so učence s Češke tokrat v svoje domove za en teden prijazno sprejeli naši učenci in njihove družine. Tudi na šoli smo jih pričakali z odprtimi rokami in velikim navdušenjem ter jim na prvi dan njihovega obiska ob sprejemu pripravili proslavo v organizaciji učiteljic Maje Debeljak in Andreje Krajnc s predstavitev naše šole in kraja. Goste sta najprej pozdravili koordinatorka učiteljica Maja Debeljak in učiteljica Petra Urek, ki sta v mesecu oktobru kot povabljeni strokovni delavki obiskali tudi njihovo šolo v Havirovu na Češkem. Vse zbrane je nagovoril gospod ravnatelj Alojz Velički in jim zaželel dobrodošlico med nami.

Po proslavi so si v spremstvu naših učencev ogledali šolo in okolico šole. Po ogledu so jih čakale ure pri posameznih predmetih. V teh so zelo uživali in se naučili kar nekaj novega, tudi posamezne slovenske izraze in fraze. Popoldan so v spremstvu učiteljic in učencev naše šole spoznali Hoče, Hočko kripto in prelepi Botanični vrt v Pivoli. Naslednji dan je naše goste čakala strokovna ekskurzija v okviru dneva dejavnosti v Hišo eksperimentov v Maribor, na katero jih je povabila učiteljica Jerneja Kranjc. Z učenci sedmih razredov smo se skupaj podali na zanimive delavnice, ki so jih v Hiši eksperimentov pripravili za nas. Naši učenci so se ta dan izkazali kot odlični povezovalci, ki so se zelo potrudili in pomagali pri prevodih vodenj v angleščino za naše goste. Po zanimivem dnevu dejavnosti je sledil obisk pri gospodu županu. Učence s Češke je zelo navdušil s sproščenostjo, mladostnim videzom, zanimivimi zgodbami in predvsem z znanjem tujih jezikov. Naši gostje so se tako ves teden družili z nami, aktivno sodelovali pri pouku in spremljali dejavnosti na naši šoli. Zanimive in aktivne učne ure so jim naši učitelji in učiteljice pripravili v angleščini in nemščini.

V tednu gostovanja sta dve učiteljici s Češke na šoli opravljali tudi spremljavo pouka, in sicer ena pri pouku angleščine in druga na razredni stopnji. Njunjo spremljavo sta koordinirali učiteljici Danijela Metličar Vukmanič in Mojca Kolarič.

Prav tako pa so učenci na strokovnih ekskurzijah, ki jih je zanje organizirala koordinatorka celotnega gostovanja tuje šole pri nas, učiteljica Maja Debeljak, spoznali lepote Slovenije. Prvi dan gostovanja smo jim predstavili Hoče, v naslednjih dneh pa smo jih popeljali po Mariboru in jim predstavili našo prestolnico Ljubljano. Pri vodenjih v angleščini na vseh ekskurzijah nam je na pomoč prijazno priskočila učiteljica zgodovine in umetnostne zgodovine Petra Urek.

Učenci s Češke so s svojimi učiteljicami v dneh na naši šoli uživali tudi ob pečenju in pokušanju jedi. Skupaj smo pripravili slastno pohorsko omleto in pečena polnjena jabolka. Predstavili smo jim različne tradicionalne slovenske jedi, recepte in prigrizke. Pri pouku tehnične vzgoje so skupaj z učiteljem in našimi učenci izdelali čisto pravi pohorski pok, ki so ga za spomin lahko tudi odnesli s seboj, da bodo v bodoče lahko popestrili svoje zimske športne dneve.

Z nami so tudi delili spoznanja, kako zelo se njihova šola razlikuje v primerjavi z našo in da so zelo presenečeni nad našim šolskim sistemom. Povedali so nam, da so neizmerno uživali cel teden na obisku pri nas, da smo jih izjemno lepo sprejeli ter da so pridobili veliko nepozabnih spominov in sklenili tudi kar nekaj novih prijateljstev med učenci in učitelji. Vsem sodelujočim se tudi iskreno zahvaljujejo!

Mi pa bi si v bodoče seveda želeli še več takšnih izmenjav.

Maja Debeljak

Hiša eksperimentov

V torek, 16. aprila, smo se odpravili v Hišo eksperimentov v Mariboru. Z nami so šli tudi naši gostje, ki so prišli s Češke. Učenci in učiteljice OŠ Mladežka iz Havirova, ki so na naši šoli gostovali cel teden v mesecu aprilu. Zbrali smo se pred VŠD ob 8.20. Nato smo se z avtobusom odpravili v Maribor. Tam so se odvijale različne delavnice. Najprej smo se po oddelkih razdelili v tri skupine. V skupini 7. a razreda so bili tudi učenci in učenke ter njihove učiteljice s Češke. Odpravili smo se na delavnico, kjer smo igrali Kahoot na temo merskih enot. Kahoot je zelo dolgo trajal, ampak smo v igranju zelo uživali.

Po končanem Kahootu smo se odpravili v sobo, kjer so nam predstavili, kako vpliva alkohol na ljudi. Tukaj smo lahko poskusili pijana očala. S temi očali smo se preizkusili tudi na poligonu. Na poligonu je nekaterim učencem šlo zelo dobro, nekaterim pa malo manj. Po tej delavnici smo imeli malico. Za malico smo imeli sendvič in vodo. Ko smo se okrepčali, se je nato odvila še zadnja delavnica, na kateri so nam predstavili veliko preizkusov. V tej delavnici smo imeli celo nekaj prostega časa, kjer smo lahko sami poskusili različne preizkuse in optične prevare. Po končani delavnici smo se odpravili na avtobus, ki nas je odpeljal nazaj proti Hočam. Ko smo prispeli v šolo smo se odpravili na kosilo. To je bil zelo zanimiv dan in bi ga z veseljem spet ponovili.

Zala Fekonja, Tjaša Kranjec, 7. a

Slovenija, učeča se dežela

Teden vseživljenjskega učenja 2024 na OŠ Hoče

V mesecu maju je po Sloveniji potekal projekt Teden vseživljenjskega učenja. Slogan leta 2024 je bil Slovenija, učeča se dežela. Tedni vseživljenjskega učenja (TVU) so najvidnejša promocijska kampanja na področju izobraževanja in učenja v Sloveniji. Projekt usklajujejo na Andragoškem centru Slovenije (ACS) in ga prirejajo v sodelovanju s stotinami ustanov, skupin in posameznikov po vsej državi, pa tudi onkraj naših meja. Z njim opozarjajo na vseprisotnost pa tudi pomembnost učenja – v vseh življenjskih obdobjih.

Projekt je na naši šoli potekal od 10. do 31. maja. Zvrstile so se raznolike dejavnosti za učence od 1. do 9. razreda. Z učenci smo likovno ustvarjali, se športno udeleževali, prebrali knjige, se igrali stare pozabljene igre, matematično-logično razmišljali, raziskovali države Evrope, Južne Amerike in Afrike, plesali ljudske plesne, se razgibali z jogo in meditirali ter vizualizirali, spoznavali tuje jezike na zabaven način, priredili koncert šolske glasbene skupine in zaključili bralno značko s pisateljem Žigo X. Gombočem.

Lea Svatina Janžič

Vsakemu v dar sadika lipe

Na OŠ Pivka 46. državno tekmovanje v znanju mladih čebelarjev

V soboto, 11. maja, je v OŠ Pivka potekalo 46. državno tekmovanje v znanju mladih čebelarjev. Učenci naše šole (OŠ Dušana Flisa Hoče) so se ponovno imenitno izkazali, tako na razredni stopnji kot na predmetni stopnji. Pod mentorstvom Maje Skerlovnik so na razredni stopnji, nižja stopnja, prejeli srebrno priznanje učenci iz 4. b razreda, Jan Repina in Lana Haložan, ter bronasto priznanje Hana Nipič in Ana Mom.

Na predmetni stopnji pod mentorstvom Silvije Tkalec pa sta srebrno priznanje prejela Mia Ertl in Julijan Majer iz 6. c, bronasto priznanje Mia Klep in Tibor Cilenšek iz 6. c. Na srednji stopnji zahtevnosti, to je zadnja triada OŠ, pa sta **odlično zlato priznanje prejela Eva Križnik iz 9. c ter Matic Štesl iz 7. c razreda.**

Zlata priznanja je učencem podelil predsednik Čebelarске zveze Slovenije in hkrati predsednik Evropske čebelarске zveze, gospod Boštjan Noč. Zagotovo nam bo sobotno tekmovanje ostalo v posebnem spominu, saj je vsak tekmovalac, ne glede na uspeh, ki ga je dosegel, prejel v dar sadiko lipe.

Maja Skerlovnik Silvija Tkalec

Čebelarški krožek na hoški šoli

Že v začetku svojega življenja so čebele snažilke, stražarke, dojlje, graditeljice in nabiralke

Že leta poteka na OŠ Dušana Flisa Hoče čebelarški krožek. Vanj se vključujejo učenci, ki se navdušujejo nad naravo in živalmi. Ko učenci spoznavajo življenje teh pomembnih žuželk opravevalk, čebelic, so presunjeni. Spoznavajo in se sprašujejo, kako je to mogoče, da se toliko življenjskih navad in lastnosti čebelic najde tudi v življenju ljudi. Ne samo da spoznamo čebeljo družino, temveč spoznamo tudi naloge čebelic. Že v začetku svojega življenja so snažilke, stražarke, dojlje, graditeljice, nabiralke. Imajo vlogo hišne in pašne čebele. Vse od začetka svojega življenja marljivo delajo, prenašajo in predstavljajo, dokler od dela ne umrejo.

Da je njihovo življenje izjemno, nam zna zelo približati tudi naš čebelar **Ciril Tovšak**, ki ga že leta in leta obiskujemo. Podučil nas o življenju v čebelnjaku, ki je polno nemira. Polno nemira od dela. Prav takšno, kot je tudi življenje marsikoga od nas, a zagotovo tudi življenje čebelarja Tovšaka. Vsi, učenci in mentorice, se mu iz srca zahvaljujemo za trud in čas, ki nam ga nakloni. Veselimo se ponovnih obiskov pri vas v jesenskem času.

Silvija Tkalec, Maja Skerlovnik

Prvak v gorskem teku

Lukas Dovnik iz 9. c OŠ Dušana Flisa še zmeraj niza uspeh za uspehom

S ponosom vas obveščamo, da naš učenec Lukas Dovnik iz 9. c OŠ Dušana Flisa Hoče še zmeraj niza uspeh za uspehom – tokrat je postal državni prvak v gorskem teku U-16. V soboto, 30. 3. 2024, je v Kamniku potekalo Prvenstvo Slovenije v gorskih tekih GOR – gre za 28. tek k sv. Primožu, do koder je iz Kamnika kar 446 m vzpona.

Lukas Dovnik se je udeležil teka na 3,5 km in je kot štirinajstletnik tekmoval v kategoriji U-16 ter postal državni prvak. Tako je v svojo zbirko dodal še eno lovoriko z državnih prvenstev. Iskreno čestitamo in se že veselimo novih uspehov.

Danijela Pečanac

Šolska državna prvaka

Po zlatih medaljah Janija Černeta in Gala Frangeža še moštveno zlato med dečki

V sredo, 17. aprila, se je v Kopru odvijalo državno prvenstvo v judu za učenke in učence osnovnih šol. Odlično so nastopili tekmovalci Osnovne šole Dušana Flisa Hoče. Jani Černe in Gal Frangež sta vsak v svoji kategoriji postala šolska državna prvaka! Odlično sta nastopila tudi Neo Safin in Sara Gomaz, ki sta se uvrstila na visoko tretje mesto. Na 5. mesto se je uvrstil Miha Muhič. Dečki OŠ Dušana Flisa pa so v skupnem seštevku osvojili prvo mesto in domov prinesli zaslužen ekipni pokal. Iskrene čestitke vsem tekmovalcem in njihovemu trenerju Mario Rudlu.

Loredana Cristea

Področne prvakinja

Učenke OŠ Dušana Flisa prepričljivo opravile z vrstnicami v mali odbojki

V torek, 28. maja, je na naši šoli potekal področni finalni turnir v mali odbojki za mlajše učenke. Turnirja so se udeležile naslednje šole: OŠ Miklavž, OŠ Kamnica, OŠ F. R. Staneta in OŠ Dušana Flisa. Naše učenke so premagale vse gostujoče ekipe s prepričljivim rezultatom 2 : 0 in osvojile 1. mesto in s tem postale področne prvakinja. Na tej stopnji se je tekmovanje zaključilo. Čestitamo naslednjim učenkam za odlično igro in 1. mesto: Neja Zupan, Mina Košar, Gaja Babič, Janja Kovačič, Teja Kovač, Pia Kovač, Ajda Kolar, Iza Krajnc, Urša Potrč, Mila Fekonja, Alina Merc in Eva Rinc.

Loredana Cristea

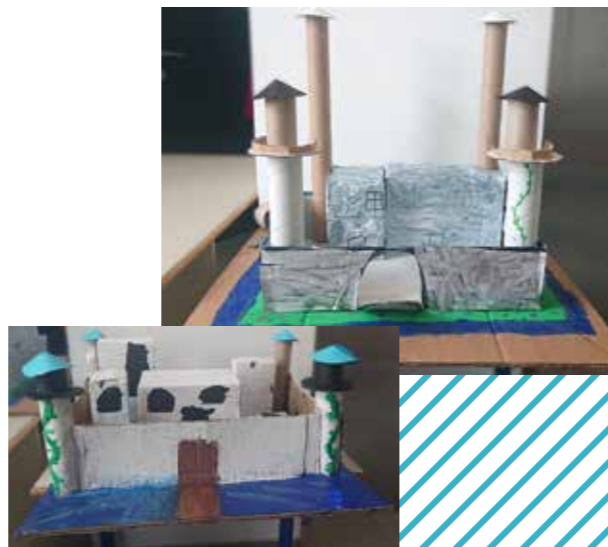
Kralj Matjaž pod goro Peco

Učenci 4. c razreda spoznavali uporabo odpadnega materiala na zanimiv in ustvarjalen način

V letošnjem šolskem letu je naša šola ponovno sodelovala v Unesco projektu Kralj Matjaž pod goro Peco v organizaciji OŠ Črna na Koroškem. V okviru projekta so učenci 4. c razreda spoznavali uporabo odpadnega materiala na zanimiv in ustvarjalen način. Pod vtisom legende o kralju Matjažu, ki že vrsto let spi pod goro Peco, so svoji domišljiji dali prosto pot ter po skupinah izdelali gradove iz odpadnega materiala. Uporabili so kartonske škatle, časopisni in barvni papir ter tulce. Na kartonsko podlogo so prilepili škatle različnih velikosti, iz katerih so nastala grajska poslopja, mogočno obzidje in visoki stolpi, vse so pobarvali z akrilnimi barvami.

Učenci so urili svojo domišljijo, razvijali socialne veščine, ročne spretnosti in nenazadnje – med ustvarjanjem so predvsem uživali. Sodelujoči učenci: Jure Koželj, Lovro Ozvatič, Maj Glaser, Nino Gabrovec, Jan Ogorevc, Tine Klep in Tine Žunko.

➡ Saša Muršec

Cheerleaderke srebrne

Učenci 4. c razreda spoznavali uporabo odpadnega materiala na zanimiv in ustvarjalen način

Sredi aprila je v Ljubljani v dvorani Kodeljevo pod okriljem Cheer zveze Slovenije (CZS) potekalo državno prvenstvo šolskih cheerleading in performance cheer skupin Slovenije. Šolska cheerleading skupina Mini Borci OŠ Hoče je na tekmovanju osvojila 2. mesto. OŠ Dušana Flisa Hoče so zastopale naslednje učenke: Leila Bajec (2. a), Eli Pleger (2. c), Kristina Savič (3. b), Iza Koser (3. b), Ema Frešer (3. b), Maša Timotič (3. c), Evelina Pavličič (3. c), Anila Rojs (3. c), Gaja Antalašič (4. a), Ela Semelbauer Šoba (3. b), Lana Lončarič (5. a), Neja Vukajlovič (5. a), Špela Lačen (5. b), Ana Visočnik Kalazič (5. b).

Čestitamo za osvojeno srebrno medaljo!

➡ Teja Fuchs

Bron z ukrivljenim lokom

V začetku marca je v Šentjurju potekalo državno dvoransko šolsko tekmovanje osnovnih in srednjih šol v lokostrelstvu. Tekmovalo je okoli 245 učencev in dijakov oziroma lokostrelcev iz cele Slovenije. Iz naše šole sem se tekmovanja udeležila Tinkara Hojnik iz 9. b razreda, saj je streljanje z lokom postalo moja športna disciplina. Tekmovala sem v kategoriji ukrivljenega loka. Na tekmi sem dosegla 277 točk in zasedla 3. mesto v kategoriji od 7. do 9. razreda.

➡ Tinkara Hojnik

»Berem revije, torej vem in znam več«

Na noči branja 34 nadarjenih učencev in najbralcev OŠ Hoče in OŠ Miklavž

Kar 34 nadarjenih učencev in najbralcev OŠ Hoče in OŠ Miklavž se je imelo priložnost družiti v zanimivih družabnih dejavnostih. V petek, 8. 3. 2024, od 18.00 ure naprej, do sobote, 9. 3. 2024, do 10. ure dopoldan, so počeli marsikaj. Najprej so se zbrali v zgornji avli, kjer sta učence pozdravila organizatorica, socialna pedagoginja Jasna Bohneč in ravnatelj Alojz Velički. Da bi se bolje spoznali, smo imeli na začetku nekaj spoznavnih iger. Sledile so štiri delavnice pod vodstvom mentoric Maruše Bence, Ingrid Zupančič, Olge Olas Kovač in Aleksandre Kambič.

Po uri ustvarjanja v delavnicah smo bili že lačni in v jedilnici nas je pričakala bogato obložena miza. Učenci so si naredili slastne hamburgerje, za desert pa se posladkali še s palačinkami. Večer smo nadaljevali s kvizom pod vodstvom učiteljice Suzane Brumec Mrzlekar. Zmagala je miklavška ekipa, sicer samo za eno točko.

Učiteljica Mojca Kolarič je poskrbela, da so se učenci dobro razgibali. Ob ritmičnih sodobne glasbe in koreografiji voditeljice je vsem prav dobro uspelo.

Večer ali pa že noč smo nadaljevali v knjižnici, kjer je knjižničarka Lidija Mazgan pripravila zanimivo dejavnost Revijčkanje. Učencem je najprej predstavila nastajanje revije PIL, jih seznanila z ostalimi revijami za njihovo starost, nato pa pripravila delavnice, v katerih so učenci pripravljali članke za novo revijo. Nastala je publikacija z rubrikami, kot so moda, šport, film, bralni kotiček, ustvarjalni kotiček itd.

Učiteljici Olga Olas Kovač in Ingrid Zupančič sta za učence pripravili razburljivo dogodivščino – iskanje skritega zaklada. Učenci so po skupinah iskali skriti zaklad in ob tem reševali zanimive izzive. Uganke, osmorke, sudokuj, matematični izzivi itd. so učence vodili vse bližje k skritemu zakladu. Ali so ga našli? Seveda, vendar eni bolj uspešno, drugi pa malo manj.

Ker pa se nam je iskanje skritega zaklada nekoliko podaljšalo in je bila ura že krepko čez polnoč, ko smo zaključili z njim, nam je zmanjkalo časa za samostojno branje z nočnimi lučkami. Noč

branja je morala obraniti svoj namen, zato sta za branje z nočnimi lučkami in prehod iz budnega stanja v speče poskrbeli Jasna Bohneč in miklavška knjižničarka Petra s prebiranjem Heidi in Lassie se vrača.

Budnica je bila planirana ob 7.00 uri, vendar so bili učenci budni že od 6.00 naprej. Učenci so uredili vse za jutranjo higieno, nato pa smo še pred zajtrkom znosili vse blazine v športno dvorano. Zajtrk, ki nam ga je pripravila kuharica Marjanca, nam je povrnil energijo in veselo smo se odpravili novemu dnevu naproti.

Sledilo je ponovno ustvarjanje v delavnicah, kjer so učenci pripravili vtise za predstavitev. Predstavitve so bile zelo zanimive, doživeli smo tudi degustacijo kokosovih kroglic, ki so jih učenci naredili v eni izmed delavnic. Učenci so napisali še svoje vtise iz Noči branja in se ob tem še posladkali z domačimi dobrotami. Noč branja smo zaključili s socialnimi igrami.

Veseli smo se poslovili in se domov odpravili z novimi dožitvi.

➡ Petra Trstenjak

Paša za oči in brbončice

Člani izbirnega predmeta nemščina na popoldanski ekskurziji obiskali čokoladnico Zotter

V četrtek, 23. maja, smo učenci 8. razredov, ki obiskujemo izbirni predmet nemščina na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče, odšli na popoldansko ekskurzijo v čokoladnico Zotter. Po pouku smo se zbrali in se z avtobusom peljali v Avstrijo, do čokoladnice. Po dolgi vožnji smo se že vsi želeli posladkati. Čokoladnica je res prava paša za oči in brbončice. Poustvarjajo več kot 500 različnih okusov, ki smo jih lahko poskusili. Ogled je potekal tako, da smo lahko videli vso proizvodnjo in kako čokolado naredijo vse od kakava do končnega proizvoda. Po pokušanju čokolade smo si lahko čokolado tudi kupili.

Čokoladnica ima tudi živalski vrt z veliko različnimi vrstami živali. Po ogledu čokoladnice in živalskega vrta smo odšli do gradu. Nanj smo se povzpeli s stekleno zobato žičnico, navzdol pa smo peščili po grajski poti. Grad je postavljen visoko na vrhu vulkanskega hriba in en del stene je narejen za plezanje. To je bil eden izmed boljših izletov, na katerega smo se odpravili.

➡ Eva Rebernak, 8. b ➡ Maja Debeljak

Kako odreagirati, ko človeku grozi smrt

Učenci hoške osnovne šole na naravoslovnem dnevu spoznali osnove prve pomoči

V torek, 16. aprila, so znanje z nami (učenci OŠ Dušana Flisa Hoče) delili člani Rdečega križa. Želeli so nam približati prvo pomoč in nas kaj več naučiti o njej. Uvod v to temo smo začeli z reševanjem življenj pod vsemi pogoji. Nekaj smo izvedeli tudi o alkoholizmu, večinoma pa o orientaciji in kako se znajti v primeru poškodbe v nevarnih okoljih, prav tako je gorski reševalec razložil, kako oskrbeti poškodovanca v naravi, ko ob sebi nimaš prve pomoči. Povedali so nam, da bi veliko ljudi ob globoki rani bilo tako prestrašenih, da ne bi ukrepali. Podrobneje so nam pojasnili, kako ravnati, poviti določene dele telesa. Lahko smo tudi poskusili poviti dele telesa svojega sošolca oziroma sošolke. Naučili smo se tudi, kako ukrepati ob okuženih ranah ali pretrganih žilah. Kako odreagirati, ko človeku grozi smrt in se ne odziva, so nam razložili in pokazali na lutkah za oživljanje. Tudi sami smo se lahko preizkusili v oživljanju, in sicer na lutki dojenčka, mladoletnika in odrasle osebe.

Od tega dne smo se vsi bolj približali prvi pomoči, saj bomo to znanje verjetno potrebovali v prihodnosti.

➡ 📷 Miša Sanda, 8. c

HVALA!

Za izvedbo delavnic se iskreno zahvaljujemo prostovoljcem KORK Hoče Janiju Jugu, Jerneju Jugu, Jelki Šaherl in Silvu Pongracu, Majdi Smrečnjak in Marjani Volovšek iz Območnega združenja Rdečega križa Maribor ter Zoranu Bratini iz Gorske reševalne službe.

➡ Jerneja Krajnc

Vrstniška mediacija

Interesna dejavnost na hoški osnovni šoli potekala enkrat na teden

V začetku šolskega leta nam je učiteljica predstavila šolsko vrstniško mediacijo. Izmed desetih izbranih smo bili tudi mi. Interesno dejavnost smo imeli enkrat na teden in vsako uro sta nam mentorici Saša Muršec in Mateja Štiglic predstavili »novo snov«, ki smo se jo seveda morali naučiti. Igre vlog so bile pomemben del našega izobraževanja in seveda nam je bil ta del najbolj všeč.

Večina prijavljenih je odnehala, saj smo morali usvojiti precej »teorije«, mi pa smo stisnili zobe in vztrajali do konca. Spoznali smo veliko pomembnih veščin, ki jih bomo lahko uporabljali ne le pri izvajanju mediacije v šoli, temveč tudi v vsakdanjem življenju. Naučili smo se, kako pozorno poslušamo, kako zelo pomembna je v procesu mediacije telesna govornica, kako prepoznamo kompleksnejša čustva, kako izluščimo bistvo pogovora, kako pomembno je sodelovanje itd. Ponosni smo, da smo si pridobili naziv »vrstniški mediator«, in komaj čakamo, da bomo novo znanje uporabili tudi v praksi.

➡ Tine Kolenko, Jakob Pupaher, Kolja Štaleker Pleš (7. r)

Izleta v Celje ne bomo pozabili

Obisk Otroškega muzeja Hermanov brlog

Zbudili smo se v sončno petkovo jutro, vzeli svoje nahrbtnike, polne Dobrot, in se odpravili na težko pričakovani izlet v Celje. Avtobus nas je pripeljal do železniške postaje, od tam smo se odpravili do Otroškega muzeja Hermanov brlog. Najprej smo malicali, nato pa smo se razdelili na tri skupine. 2. d smo ostali skupaj in si najprej pogledali Fotografski muzej Pelikan. Tam smo videli marsikaj zanimivega: stare črno bele fotografije in stare fotoaparate, stare igrače, blagajno in pisalni stroj. Ogledali smo si delovne prostore in stanovanje slavnega celjskega fotografa Pelikana.

Vrnili smo se v Hermanov brlog in si ogledali razstavo o praljudih. Ustavili smo se še v igralnici in se igrali v banki.

Prijazna gospa nam je razložila, kako je Celje nastalo, pogledali smo si še staro ulico z delavnicami, frizerskim salonom, lekarno. Bilo je tako, kot da bi vstopili v časovni stroj in se vrnili 80 let nazaj v preteklost.

V muzejski trgovini smo si še kupili spominek, nato pa odšli mimo Pelikanovega kipa na sladoleđ. Škoda, da smo se tam pozabili fotografirati. Ob bregu reke Savinje smo se počasi odpravili do avtobusa.

Tega izleta ne bomo pozabili, imeli smo se super!

➡ 📷 učenci 2. d z učiteljico Miriam

Z očesom nevidne

Mikroskopiranje rastlinskih delov pri naravoslovju

Pri naravoslovju smo se lotili mikroskopiranja rastlinskih delov. Začeli smo tako, da smo sami posadili koruzna semena in opazovali, kdaj bodo iz zemlje pokukala prva stebelca z lističi. Po nekaj dneh, ko so se rastline dobro ukoreninile, smo jih iz zemlje izruvali skupaj s korenino in jo temeljito oprali, da na njej več ni bilo zemlje.

Nato smo odrezali najmanjši in najtanjši del korenine ter ga položili na objektivno stekelce. Nanjo smo kanili kapljico vode in čez položili krovno stekelce, s čimer smo pripravili sveži mikroskopski preparat. Previdno smo ga postavili na mizico mikroskopa in začeli z mikroskopiranjem. Pod mikroskopom smo odkrili zelo zanimive strukture – majhne celice, ki sestavljajo korenino, in so nam s prostim očesom nevidne.

Enak postopek smo ponovili tudi za mikroskopiranje stebelca in lista. Vsak opazovani del rastline smo natančno narisali v zvezek, da bi si ga bolje zapomnili. Risanje nam je pomagalo pri razumevanju in pomnjenju mikroskopskih struktur delov rastlin. Naravoslovje mi je zelo všeč, ker nam omogoča raziskovanje in

učenje na praktičen način. Poleg tega imamo super učiteljico, ki nas spodbuja k raziskovanju in nas vedno nauči kaj novega in zanimivega.

➡ Gaja Fišer Kovačec, 6. a 📷 Joca Lipuš

Spomeniki so preteklost v naši sedanosti

V Slivnici s proslavo počastili dan upora proti okupatorju in obeležili ponovno odkritje spomenika Francu Lešniku Vuku

V Slivnici smo s proslavo pri Osnovni šoli Franca Lešnika Vuka (OŠ FLV) počastili Dan upora proti okupatorju in obeležili ponovno odkritje spomenika Francu Lešniku Vuku. Prireditelj sta organizirali Krajevna organizacija zveze borcev za vrednote NOB Hoče - Slivnica in Osnovna šola Franca Lešnika Vuka Slivnica. Učence in učenci slivniške osnovne šole pod vodstvom mentorice Barbare Lešnik Kure pa so izvedli lep kulturni program.

Ustanovitev osvobodilne fronte slovenskega naroda je v zgodovinskih procesih osvoboditve in osamosvajanja našega naroda zelo pomemben dogodek. Zgodil se je 26. aprila 1941. leta v Vidmarjevi hiši v Ljubljani, kjer so se zbrali zavedni Slovenci – predstavniki pomembnih političnih organizacij, kulturni delavci in predstavniki narodno zavednih skupin. Sprejeli so sklep o organiziranem osvobodilnem delovanju in oboroženem uporu proti okupatorjem, ki so si razdelili slovensko ozemlje. To je bil tudi začetek organiziranega odpora slovenskega naroda proti okupatorjem v drugi svetovni vojni.

Osvobodilna fronta slovenskega naroda je v letih od 1941 do 1952 bila pomembna politična organizacija, ki je povezovala množice, vodila narodno-osvobodilno delovanje in bila resnično množično gibanje. Postopoma je po vsem slovenskem ozemlju razvila mrežo sodelavcev in njihovih odborov. V OF je bilo vključenih veliko različnih organizacij, skupin in posameznikov z različnimi pogledi in prepričanji, zato je med njimi prihajalo tudi do nesoglasij. Vendar to te široke fronte naroda ni razbilo, ampak se je ta še bolj krepila in uspešno vodila narodnoosvobodilno delovanje ter oboroženi boj vse do osvoboditve. Po osvoboditvi je vodila obnovo domovine in razvoj nove družbe. Delovala je vse do leta 1953, ko so jo preimenovali v Socialistično zvezo delovnega ljudstva Slovenije.

Med mnogimi, ki so delovali v narodnoosvobodilnem delovanju, se borili v oboroženem boju in umrli pod sovražnikovimi strelji, je tudi mlad partizanski borec Franc Lešnik Vuk.

Franco Lešnik Vuk se je rodil 24. februarja 1924 v kmečki družini v Orehovi vasi. Osnovno šolo je obiskoval v Slivnici, v šoli, ki od leta 1982 nosi njegovo ime.

Leta 1941 je obiskoval VI. razred gimnazije v Mariboru. Ker je bil zaveden Slovenec, šolanja ni mogel nadaljevati in je bil nekaj časa doma pri starših. Čez čas se je zaposlil na železnici, nekaj časa je delal v Mariboru, nato pa na Češkem. Leta 1944 se je vrnil

domov, se vključil v narodnoosvobodilno gibanje in kmalu odšel v partizane, v Lackov bataljon, kasnejši Pohorski odred. Deloval je v minerskem vodu in miniral tire železniške proge. Umrli je 30. oktobra 1944 pod sovražnikovimi strelji v Planici nad Framom, ko je reševal svoje soborce. Star je bil komaj 22 let.

V šolskem letu 1982/1983 so mu pred osnovno šolo v Slivnici postavili spomenik – doprsni kip je izdelal akademski kipar Gabrijel Kolbič iz Maribora. Žal so neznanec pred letom dni spomenik ukradli. Na pobudo Osnovne šole FLV Slivnica, Krajevne organizacije ZB ZV NOB Hoče - Slivnica in predsednika DU Slivnica je Občina Hoče - Slivnica naročila izdelavo novega kipa. Po ohranjenem kalupu Kolbičevega kipa ga je izdelal domačin, umetnik, rezbar in slikar Srečko Ornik. Novi kip sta na proslavi ob Dnevu upora proti okupatorjem odkrila ravnatelj Osnovne šole FLV Slivnica Franc Gosak in župan občine dr. Marko Soršak.

V letošnjem letu mineva osemdeset let od tistih hrabrih, hkrati tudi žalostnih dogodkov, ko so v bojih umirali tudi mladi fantje in dekleta, zavedni, korajžni sodelavci narodnoosvobodilnega gibanja in hrabri borci v krvavih bojih z okupatorji.

Mi jim čast in spoštovanje izkazujemo z ohranjanjem, spoštovanjem in uresničevanjem vrednot, za katere so se oni borili in mnogi zanje tudi umrli. S spomeniki jim izkazujemo tudi hvaležnost za njihove prispevke k osvoboditvi domovine in k temu, da danes svobodno živimo v svoji samostojni državi.

Postavljanje in ohranjanje spomenikov različnim pomembnim osebam in dogodkom je spoštljivo in častno dejanje, s čimer izražamo svoj odnos in svoje spoštovanje tistemu, komur ali čemur je spomenik postavljen. Spomeniki nas opominjajo na našo težko, vendar bogato zgodovino, na mnoge krvave dogodke in na mnoge dosežke, ki so pomembni gradniki temeljev naše družbe in naše samostojne države Slovenije. Zato nas vsako zapostavljanje, zaničevanje naših spomenikov prizadene in žalosti, saj je zaničevanje, poškodovanje ali uničenje spomenikov zaničevanje, nespoštovanje in zanikanje naše zgodovine in vseh nas, ki smo njeni nasledniki. Uprimo se temu, spoštujemo svojo zgodovino, čuvajmo tudi spomenike, ki so tihi pričevalci dogodkov v naši preteklosti, vgrajeni tudi v našo sedanost.

Dragi učenci, drage učence in vsi zaposleni na Osnovni šoli FLV Slivnica, bodite ponosni na svojega nekdanjega učenca, partizanskega borca Vuka, ohranjajte ga v svojem spominu in čuvajte njegov spomenik!

dr. Martin Kramar

Z roko v roki za čistejše okolje

Učenci slivniške osnovne šole so na delovno soboto uredili učilnico na prostem, učno čutno pot, pometli in uredili igrišča ter koše za smeti

Na delovno soboto so se na Osnovni šoli Franca Lešnika Vuka Slivnica in v njeni okolici zgodile spremembe – v odnosih, okolju in v skrbi za okolje ter za ljudi. Potekale so različne delavnice, ki vzbujajo in spodbujajo ljubezen do okolja. Tem delavnicam je sledila čistilna akcija in urejanje okolice šole. Učenci so uredili učilnico na prostem, učno čutno pot, pometli in uredili igrišča ter koše za smeti. Okolica naše šole nam je zdaj res v ponos!

Ker je bil 6. april tudi dan za spremembe, smo želeli okrepiti občutke solidarnosti in povezanosti. V ta namen so šestošolci medse povabili manjšo skupino varovancev doma upokojevcev in z njimi ustvarjali na likovni in literarni delavnici. Občutki medsebojne povezanosti, spoštovanja in hvaležnosti so ta dan v šoli pričarali posebno, toplo vzdušje. Učenci so »nemo« prisluhli zgodbam starejših in morda postali hvaležnejši za dobrine, ki jim jih ponuja današnje življenje.

Sedmošolci in devetošolci so izkoristili toploto pomladanskega sonca in se peš odpravili do Letališča Edvarda Rusjana. Spotoma so pobrali še odpadke, ki so ležali ob poti. Osebjem nas je lepo sprejelo in nam podarilo izjemno izkušnjo. Najprej so nam pripovedovali o osebnosti, po kateri je letališče poimenovano. Nato smo si ogledali javni del potniškega terminala, predstavili so nam odpravo prtljage in kako poteka varnostna kontrola. Spoznali smo tudi, kako poteka osebni pregled potnikov na letališču. Učitelji

Žiga je moral kar trikrat skozi prehodni detektor kovin. Gasilci so nam predstavili letališko gasilsko vozilo, ki je demonstriralo gašenje z vodnim curkom. Učenci so lahko zlezli v avto in posneli nekaj selfijev. Imeli smo srečo, saj je bil na ta dan tam prisoten tudi vojaški helikopter. Vojak je na zelo zanimiv način opisal delo vojaškega pilota in razkazal notranjost helikopterja. Učenci so mu navdušeni prisluhli. Nazadnje smo se sprehodili še do Spartana, transportnega vojaškega letala, in posneli skupinsko fotografijo. Osmošolci so sprejeli povabilo Lekarne Slivnica in spoznali delo v lekarni ter njeno notranjost. Menim, da je izjemno zanimiva predstavitev spodbudila marsikaterega učenca, da bo prihodnje leto razmislil o tem poklicu. Po predstavitvi so učenci prejeli v dar magnezijeve vrečke in se vrnili v šolo, kjer so jih pričakali dijaki Srednje šole za kemijo in farmacijo ter jim približali šolanje za farmacevta. Skupaj z učenci so izvedli zanimive kemijske poskuse. V zadnji uri so učenci spoznali nevarne kemikalije v izdelkih za osebno higieno, prednosti naravne kozmetike in kako pravilno ločevati embalažo kozmetičnih izdelkov.

Sončno soboto smo izkoristili za delovno družjenje, pridobili smo raznovrstno znanje in zadovoljni ter bogatejši za novo izkušnjo odhiteli domov na sobotno kosilo.

Ines Gorenšček

Ela – Mali Pranger

Učenci OŠ FLV Slivnica na natečaju sodelujejo že nekaj let in so že večji in dolgoletni udeleženci

Na natečaju Ela – Mali Pranger sodelujemo že nekaj let, zato smo že večji in dolgoletni udeleženci. Najbolj od vsega nas je pritegnila tema, njena večplastnost, subjektivnost in izjemna prvinskost. Učenci so se razveselili in zgrabili. Ni bilo potrebno veliko besed, še manj iskanje notranjega navdiha. Kajti besede so neustavljivo vrele iz njih in nastale so umetnine. Česa več bi si še lahko želeli?! Najbolj ponosna sem na to, da ustvarjalnost in slovenska beseda med mladimi ne zamreta.

➡️ Petra Trstenjak

OBJEMANJE

Ko me fant objame,
zardim.
Ko me prijateljica objame,
se razveselim.
Ko me mama objame,
se pomirim.
Ko me sestra objame,
si zaželim
objemov veliko,
da bi imelo vsako srce srčno
obliko.

Objem je dotik,
ki ustvari dušni spomenik.

Lucija Šabeder

MAMIN OBJEM

Mamin objem
je posebno zdravilo,
saj vedno olajša bolečino
kot najboljšo mazilo.

Za pomoč je vedno tam –
ko je kdo s teboj
ali ko si sam.

Mamin objem
ni posebna čast,
saj si ga zasluži vsak,
tudi siromak.

Ema Kline

V OBJEMU NARAVE

Spomladi prijazno sonce zasije
in svoj sijaj v naravo razlije.
Čarobni žarki objemajo naravo,
sosedu si s klobukom pokrije glavo,
sosed vesel pokliče na kavo,
mene pa šepet vetra
zvabi ven – na pomladno zabavo.

Brezskrbno tekam po travi,
ko metuljček se pripravi.
Da bi na krilih sonca vzletel,
na krilih pomladnega vetra ponorel.
Da bi me objel.
Z nežnimi krili me je v pajčolan zavil
in me pred temo skrnil.

Ko sonce se z neba spusti,
soj igrivih kresničkov vzleti.
Vzleti visoko do obzorja,
da objame moje misli morja.

Pika Mlaj

Srečanje s prijatelji v Jabłonni

Učenci slivniške osnovne šole v okviru projekta Erasmus+ Think Green! spoznavali in odkrivali lepote Poljske

V okviru projekta Erasmus+ Think Green! smo med 19. in 25. majem spoznavali in odkrivali lepote Poljske. Melanie, Tisa, ravnatelj Franc in učiteljica Staša smo se na pot podali v nedeljo. Prijatelj iz Zaragoze smo se razveselili že na varšavskem letališču. Portugalcji, Romuni in gostitelji Poljaki so nas toplo sprejeli v Jabłonni.

V ponedeljek so nam razkazali šolo – Zespół Szkół W Jabłonnie. Županja kraja nam je v nagovoru predstavila, kako skrbijo za čisto okolje. Po končani uri športne vzgoje, v kateri smo se vsi dodobra razmigali in sprostiti, nas je povabila že na oko čudovita obložena miza lokalnih kulinarčnih dobrot (pierogi na tisoč in en način, juha iz rdeče pese, da slaščic niti ne omenjamo!), ki so jih pripravili starši in zaposleni šole. Njami, slastno!

Staro mestno jedro Lublina, mesta na sedmih gričih, smo raziskovali v torek. Monumentalna Bazilika svetega Stanislava in Dominikanski samostan sta mogočna. Tlakovane ozke ulice, kjer lahko napišemo, pustimo in vzamemo pesem, nam jasno rišejo mejo geta med letoma 1941 in 1942. Veličastni grad – nekoč bivališče mnogih kraljev, danes dom umetnosti – Nacionalni muzej, slikovita in zgodovinsko neprecenljiva Kapela Svete trojice ter srednjeveški stolp Donjon s 107 stopnicami, ki nas je nagradil z razkošnim pogledom – bogata, pisana in burna zgodovina.

V sredo smo se sprehodili po narodnem parku Poleski. Barje, jezera, brezovi in borovi gozdovi, tristo let star hrast, trave, mahovi, labodi, žabe, kačji pastirji ... Sveže, zeleno in mokro. Le komarji so bežali pred nami. Srnjad in jelenjad je bila žal zadržana in sramežljiva.

Vožnja s kajaki po reki Tanew nas je v vročem četrtkovem dopoldnevu nežno hladila. Ob brežini so nas spremljale družine račk. Veselo so nas pozdravljali indigo modri kačji pastirji. Bicepsi in tricepsi so bili po dveh urah veslanja prijetno utrujeni, a ostali smo suhi in nasmejani. Popoldan smo sproščeno pohajkovali po barvitom Zamošču, renesančnemu biseru, ki je od leta 1992 na Unescovem seznamu svetovne dediščine. Glavni trg z armenski hišami in Mestno hišo je res osupljiv.

V petek smo uživali v tradicionalnih folklornih plesih, ki so jih mojstrsko izvedli učenke in učenci gostiteljske šole. Barvita oblačila, skladnost gibov in razkošnost glasbe so nas prevzeli. Med orientacijskim pohodom po okolici Jabłonne smo razgibali še svoje možgane, ko smo reševali rebuse, uganke in dešefrirali sporočila. In že je bila tu sobota. Dan slovesa. Dan zahval in hvaležnosti. Dan dobrih želja. Dan objemov. Dziękuję zycie! Hvala življenje!

➡️ Staša Grilc

Velike sanje majhnih orehov

Učenci OŠ FLV Slivnica uspešno predstavili svoje okusne zaklade in prejeli zlato priznanje za sodelovanje in zlato priznanje za najboljšo nalogo

Pri izbirnem predmetu turistična vzgoja je vedno ustvarjalno in zabavno. Letos so učenci v okviru projekta Turizmu pomaga lastna glava ustvarili linijo kulinarčnih spominkov Velike sanje majhnih orehov: Pohorehe, Lerehe, Orehe na žlico, Granolo in Leškovo bombico. Učenci so ustvarili okusne in slastne kulinarčne spominke, ki vam bodo pričarali nasmeh na usta, dobro voljo ter željo po še. Potrudili so se, da so sestavine dobrot povezali s krajem oziroma šolskim logotipom, ki izhaja iz značilnosti okolja. Prav tako niso pozabili na skrb za okolje. Za embalažo in pripomočke so uporabili le naravne materiale, kot sta papir in les. Reciklirali so stare lesene table in ustvarili nove. S tem so izrazili svojo ustvarjalnost in poskrbeli za zmanjšanje odpadkov v okolju. Za izdelke so izdelali tudi promocijski video posnetek, ki si ga lahko ogledate na šolski spletni strani. Prav tako so izdelali družabno igro Oreholj, ki vas popelje po lokalnih kulturnih in naravnih znamenitostih. Okusne dobrote so predstavili na turistični tržnici, ki se je odvijala 16. aprila v Mercator centru na Taboru v Mariboru. Učenci so uspešno predstavili svoje okusne zaklade in prejeli zlato priznanje za sodelovanje in zlato priznanje za najboljšo nalogo. Zlati priznanji sta bili vstopnici na zaključno turistično tržnico v Medvodah. Na njej so se predstavile najboljše slovenske osnovnošolske ekipe s svojimi idejami. Tudi tokrat je naša ekipa prejela zlato priznanje.

Učenci turističnega podmladka si želijo, da bi linijo izdelkov Velike sanje majhnih orehov sprejeli za svojo lokalno specialiteto. Turistični podmladek so: Ana Dogša, Mia Praznik, Dida Vrdoljak, Karolina Jovanović, Filip Kropce, Gal Žunko, Alina Osojnik, Lina Franc in Nika Šabeder.

Mentorji Simona Sabati, Sarita Zupanc in Žiga Seušek iz srca čestitamo majhnim orehom, ki so izpolnili svoje sanje. Nik Lobnik je za popestritev promocije kulinarčnih izdelkov napisal avtorsko pesem Orehove sanje.

➡️ Simona Sabati

OREHOVE SANJE

Vsak orešček ima sanje,
imeti znanje,
biti gladek
in zelo okusen in sladek.

Če hočeš, ga poskusi
in ga dobro okusi.
Slastni in mali,
veliki ali debeli,
po orehih bomo vedno veseli.

Lupino se da težko zlomiti,
treba jo je pohoditi,
z roko vzeti
in jo z zobki zmleti.
Oreh je en velik zaklad,
vsak ga ima rad.

Pika Mlaj

Večer branja pod zvezdami

Ali kako smo na OŠ FLV brali knjige in zvezde na jasen pomladni večer

Petek je dan, ki se ga veselimo, ker je pred nami vikend, ko lahko počnemo, kar nas je volja. Preteklega smo pričakovali še posebej nestrpno, saj smo bili med izbranci in izbrankami povabljenih na Večer branja pod zvezdami. Pozno pomladne temperature so napovedovale skoraj topel večer, vremenska napoved pa jasno nebo, ki odpira pogled v vesolje.

Ob šestih uri popoldan smo se v šolski knjižnici zbrali učenci in učence od 6. do 9. razreda, ki smo osvojili bralno značko, obiskovali izbirni predmet daljnogledi in planeti ali pa smo v skupini nadarjenih. V vabilu je pisalo, da je namen doživeti branje kot dogodek, razvijati veselje do branja, ustvarjalnost ob in po branju ter druženje ob opazovanju nočnega neba. Z aktivnostmi za spodbujanje razmišljanja in igranjem socialnih iger naj bi krepili socialne veščine, spodbujali pozitivne odnose in krepili občutek pripadnosti, kar je ključno za celostni osebni razvoj. Učene besede – večer pa je bil veliko več kot to.

V kvizu Poznam to delo?, ki ga je pripravila knjižničarka Jožica Korpar, smo se preizkusili v poznavanju otroške in mladinske literature. V skupinah smo iskali naslove ter avtorje in avtorice znanih knjižnih del. Včasih smo brčili v temo, kje vse smo ga polomili, ne povemo, smo se pa iz srca nasmejali, obnovili svoje znanje in se tudi kaj novega naučili.

Pred večerjo nas je učiteljica Janja Srebrnič navdušila nad zabavno igro Obkoli vodjo. Vsaka skupina izbere svojo ali svojega, ki nenapovedano kadarkoli zakliče: »Obkoli vodjo!« Skupini se ob klicu vsakič postavi v popolnoma enako formacijo, točko dobi hitrejša, (pre)hitri Nejc pa še buško.

Ob mraku smo siti in zadovoljni na šolskem igrišču razgrnili blazine, pogrnili odeje, postavili teleskope, obrisali leče in se v pričakovanju temne noči z naglavnimi lučkami na dah potopili vsak v svojo knjigo. Končno se je stemnilo. 'Daljnogledi in planeti' pod mentorstvom učiteljice Mihaele Macarol so pripravili predstavitev o ozvezdjih, ki so sedaj vidna pri nas – malo znanosti in kanček mitologije, vesolje te odpre za čudovita občutja. Videli smo Veliki voz, izvedeli da je del veliko večjega Velikega medveda, poiskali Severnico, srečali Dvojčka Poluksa in Kastorja, ozvezdje Severne krone, rečemo ji tudi Biser, ki je od nas oddaljeno 75 svetlobnih let, od Sonca pa je svetlejša kar za 45-krat. Zrlimo v prečudno lepo globino, si pripovedovali zgodbe o Zevsu, Heri, Hadu, Demetri, Perzefoni in čakali, da vzide lepota. V vsej svoji svetlosti in čarobnosti se je jela dvigovati med hišami, splezala med drevesi in končno zaplavala na nebo – gospa Luna. Malo smo še poklepetali z njo. Premalo. Ura v »turnu« je odbila enajsto, ko smo se poslovili. Do naslednjic, bogatejši za super izkušnjo.

➡️ 📷 Vojka Miklavc

Izjemen posluš za rime

Zmagovalna pesem Karoline Jovanović, učenke OŠ FLV Slivnica

Projekt Rišem/Pišem za prijatelja je podjetje Acron, d. o. o., v letošnjem letu organiziralo že sedmo leto zapored. Udeleženci so ustvarjali literarna dela na temo šola. Med prejetimi deli je komisija izbrala zmagovalne izdelke za potisk platnic šolskih zvezkov, ki se jih lansira v prodajo v papirnicah Office&More, galanterijah Bags&More in na www.go2school.com predvidoma v juniju 2024. Izkupiček od prodaje bodo podarili šolskim skladom sodelujočih osnovnih šol, zmagovalcem natečaja in dobredelni organizaciji. V razpisu so organizatorji zapisali: »V šoli se učimo novih znanj in spretnosti za vse življenje. A to ni vse, kaj šola je /.../« Zato smo razmišljali o ljubeznih, simpatijah, vragolijah, »tečnih« nalogah in zoprnih testih in predvsem o vsem, kar ni samo šolsko znanje, ampak zabavno, prikrito in skrito vsakdanje šolsko vsezanje.

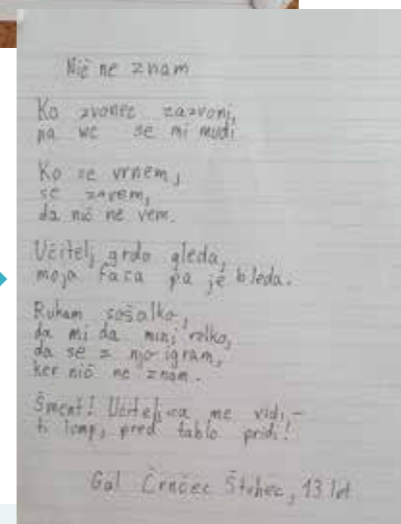
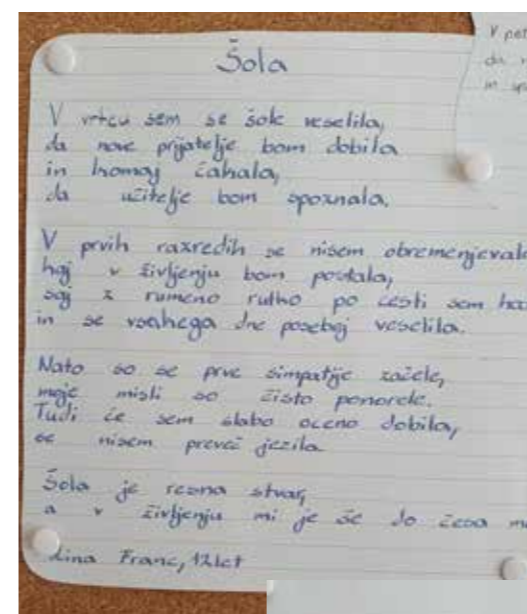
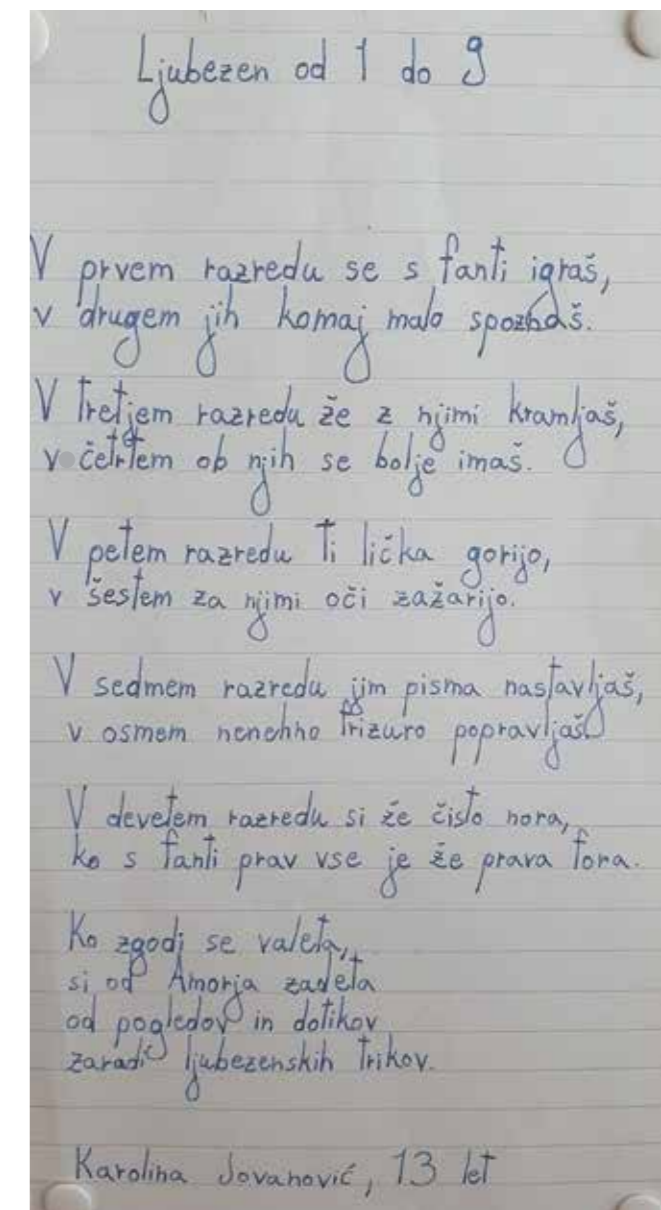
Na literarnem natečaju so sodelovali sedmošolci Gal Črnčec Štuhec, Lucija Šabeder, Lina Franc, Pika Mlaj, Eva Repolusk in osmošolki Mia Praznik in Karolina Jovanović.

Vsi sodelujoči so izkazali izjemen posluš za rime in motivno-tematsko prepredenost. Naša večurna druženja so obrodila bogato bero pesniških prispevkov in glasovnih figur. In spet se je rodila poezija izpod peres mladih. A ni to največje bogastvo?! Med šest zmagovalnih pesmi se je izpisalo tudi ime naše učenke Karoline Jovanović, katere pesem bo v mesecu juniju krasila platnice zvezkov.

Vsem, ki ste me prenašali in se od mene učili, čestitam za sodelovanje, predvsem pa za vztrajnost, ustvarjalnost, moč, inovativnost in za »tvojo« pesem.

Karolina Jovanović je zapisala: »Pesmi sem se lotila, ko mi je učiteljica povedala za natečaj, saj že vsa leta, odkar sodelujem z učiteljico, vestno sodelujem na literarnih natečajih in razvijam svojo poetiko. Najprej sem razmišljala, da bi pisala o pouku, vendar nas je učiteljica spomnila, da življenje v šoli oblikujejo še druge stvari, ki nas oblikujejo značajsko in vplivajo na našo osebnost. Tako sem se spomnila vsesplošne in rahlo prikrite osnovnošolske ljubezni. Motiv me je pritegnil, ker se razumevanje in občutenje ljubezni tako zelo spreminja iz leta v leto, ko odrščamo. Vsako leto jo doživljam drugače. Zaradi tega je tako edinstvena. Ob prebiranju pesmi upam, da se bo vsak bralec, bodisi mlad bodisi star, z nasmeškom in radostjo spomnil svoje osnovnošolske ljubezni.«

➡️ 📷 Petra Trstenjak

Nočitev v vrtcu Hoče

Otroci so s seboj so prinesli le lučko, pižamo in plišasto igračo za spanje

Na pobudo staršev, željo otrok in naše radovedne navihanosti smo se vzgojiteljice Alenka, Špela, Polonca, Urška in Ana odločile, da v mesecu maju izpeljemo prvo nočitev v našem vrtcu. Slab mesec pred izvedbo smo se dogovarjale, kaj vse bi na ta dan za otroke lahko pripravile, da bi jim omogočile čim bolj sproščeno in aktivno vzdušje.

Ko je bil določen dan nočitve, smo na oglasne deske za starejše skupine pripravile vabilo s programom, da bi lahko starši otroke čim bolj pripravili na nočitev v vrtcu.

Otroci so v četrtek, 23. maja popoldan, prišli v vrtec stuširani, s seboj so prinesli le lučko, pižamo in plišasto igračo za spanje. Tu in tam je kdo prinesel priljubljeno odejico ali vzglavnik.

Ko so starši odšli, smo z otroki pospravili stvari v garderobo in se prosto igrali v kotičkih igralnic, dokler niso prispeli vsi prijatelji. Po prosti igri smo se dobili na hodniku, kjer smo vzgojiteljice najprej pripravile družabne igre, kot so Človek ne jezi se, Twister, Spomin, 3 v vrsto, Bombo, Črni Peter in podobno. Otrokom, ki so želeli risati, smo na tleh pripravile velike papirnate plakate, nekaj otrok pa je vseeno ostalo v igralnici Muce, kjer so se zaposlili s konstrukcijskimi igrami.

Ko je zanimanje za igre upadlo, smo sprostile še velik tobogan, vožnjo z avtomobili v spodnjem delu vrtca in omogočile smo igro v bazenu z žogicami, ob gosenici s tunelom. Otroci so prosto izbirali gibalne aktivnosti, tekali so, se iskali, glasno vzklikali od ugodja in pripovedovali, kje vse so že bili.

Sledilo je skupno pospravljanje in sadna malica z napitkom. Ponovno smo odšli v igralnice, kjer so otroci izbirali dejavnosti v znanih kotičkih in se malce umirili. Špela in Urška sta v tem v času za 50 otrok in 5 vzgojiteljic pripravili večerjo. Sendviči in čaj

so nam zelo teknil. Med večerjo smo se dogovorili, da gremo še malo na igrišče, počakamo, da se stemni, potem pa nadaljujemo s pohodom z lučkami po Hočah.

Otroci so bili navdušeni. Veselo so se poganjali na vrtiljakih, se gugali, skrivali v hišicah, vozili po toboganih, se lovili in ves čas spraševali vzgojiteljice, kdaj bo napočil čas za pohod.

Ko se je okoli pol devete čisto stemnilo, smo vzgojiteljice razdelile vsem otrokom lučke. Postavili smo dolgo kolono v parih in si posvetili že v hodniku vrtca. Vsem je bilo zelo čarobno. Otroci so se umirili in lepo sledili Ani, ki je vodila kolono. Med potjo so nas opazovali ljudje, nam pomahali ali celo posvetili z mobiteli. Avtomobili so upočasnili vožnjo in nas spremljali, saj se niso mogli načuditi množici otrok v temi.

Prijetno utrujeni smo se vrnili v vrtec, se umili in preoblekli v pižame. Umili smo zobke in se pripravili na pižama party. Ob vrteči svetlobni krogli smo zaplesali na Zetorja in Avtobus, ki sta nas nazadnje utrujene popeljala v največjo spalnico vrtca, v telovadnico. Otroci so si kar na ležalnikih ogledali risanko o Smrkcih, potem pa smo se vsi umirili, si voščili lahko noč in ob umirjeni glasbi počasi zaspali. Vzgojiteljice smo male navihance še nekajkrat pokrile, saj so se premetavali na ozkih ležiščih in iskali udobnejši položaj. A zjutraj se ni nad tem nihče pritoževal. Vsi smo se zbudili dobre volje, saj smo vedeli, da bomo ta dan, že spali v objemu toplega doma.

Zagotovo naslednje leto nočitev ponovimo. Kdo ve, kaj si bomo vzgojiteljice izmislile do takrat.

Polonca Doberšek

Podnebni tek za lepši planet

Moramo začeti živeti drugače, saj rezervnega planeta nimamo

V okviru projekta Ekošola (ekovrtec) smo letos izvedli Podnebni tek. S tem smo želeli otroke in širšo okolico seznaniti in opozoriti na podnebne spremembe. Brali smo pravljice o podnebnih pojavih in spremembah, gledali posnetke in opazovali vreme. Ugotovili smo, da je potrebno več hoditi peš in se voziti s kolesom. Skrbeti za odpadke in varčevati z vodo. Skupaj smo ugotovili, da se naš planet spreminja in moramo začeti živeti drugače, saj rezervnega planeta nimamo.

Tako smo se vrtcu Hoče in vrtcu Slivnica povezali in organizirali Podnebni tek. Hodili in tekli smo, ter se na pol poti med Slivnico in Hočami dobili in izmenjali štafetni palici. Tekli so otroci iz skupine Sovice, Pikapolonice in Metulji. Zaključni dogodek našega podnebnega teka je sledil na šolskem igrišču, kjer so sodelovale vse skupine našega vrtca, tudi najmlajši. Otroci so odtekli en krog po vnaprej pripravljeni in označeni progi ter predali štafetno palico naslednji skupini. Dogodek smo zaključili z glasbo in podelitvijo zahval za vsako skupino.

Jasmina Gradišnik

Aprila je sledilo presenečenje

V skupini Muce vrtca Rogoza smo vzgojili sadiko pravega kostanja

V skupini Muce smo v mesecu oktobru, v sklopu projekta LEAF, izbrali za naše drevo pravi kostanj, saj imamo vsi radi vroče pečene in sladke sadeže. Odločili smo se, da semena kostanja posadimo in skušamo vzgojiti iz njih sadiko. Ob visokem drevesu smo z gozdno zemljo napolnili velik cvetlični lonček. Vanj smo položili semena. Nekaj semen smo dali na dno, nekaj na sredino lončka, na vrh pa smo položili kostanje v ježici. Lonček s semeni smo odnesli v igralnico, ga zalili, potem pa postavili na okensko polico, da bi lahko skozi okno opazovali dogajanje. Celo zimo, vse do pomladi, smo semena skrbno zalivali. Pozimi, ko smo se igrali s snegom, smo se spomnili na posajene kostanje. Na lončnico smo položili tudi kepo snega, tako da je izgledala kot ogromen sladole. Ko smo v deževnih dneh februarja in marca opazovali zmehčano površino terase, smo se odločili, da lončnico s semeni prestavimo ob ograjo, da bi jo zalil pravi dež in vanjo zapihal veter. Želeli smo tudi, da bi sonce ogrelo semena in da bi zares vzkli. Ne iz ježice in ne iz zemlje ni pogledalo niti najmanjše stebelce. Kljub temu smo vztrajali naprej in skrbno zalivali zemljo v lončnici. Ko smo že malce pozabili pogledati na teraso, pa je meseca aprila sledilo presenečenje. Po velikonočnih praznikih smo zagledali poganjke pravega kostanja! Mogoče so bili v lončku že prej, pa nismo opazili.

Tako je bilo. Nekega dne, ko smo se odpravljali na igrišče in sva se z Liamom zadržala v igralnici dlje kot ostali, sem opazila, da kuka iz lončka nekaj zelenega. Stopila sva na teraso, pogledala bliže in se čudila. Listi so bili dolgi in nazobčani. Liam je rekel:

»Vzgojiteljica, ampak tu ne more rasti kostanj, ker bo preluknjal streho na terasi!« »Prav imaš,« sem pritrdila njegovi izjavi. »Ko bo zrasel še malo, bomo sadiko odnesli nazaj, v gozd in jo posadili tja, kjer je doma. Še nekaj časa bomo skrbeli zanjo, da bo dovolj močna.« Ponovno sva zalila majcene sadike. Liam je veselo novico sporočil prijateljem skupine. Vsi so pohiteli na ogled, na okensko polico. Za vse člane naše skupine je bil to lep dosežek. Upamo, da bo iz naše sadike zrasel velik kostanj in da bomo pod njim, čez nekaj let, nabrali polno slastnih sadežev.

Polonca Doberšek

V mojem vedru je luknja

Dramska igra za otroke vrtca Sonček v Rogozi in vrtca Hoče

V mesecu aprilu sva s sodelavko Nikolino Lonc že tradicionalno pripravili dramsko igro za otroke vrtca Sonček v Rogozi in vrtca Hoče. Že pred leti sva začeli razmišljati o tem, da bi letno predstavo, ki sva jo pripravili za otroke svoje skupine, pripravili tudi za ves vrtec in tako sva pred dobrimi petimi leti idejo tudi udejanjili. Najina prva predstava je bila Čmrlj Brundek, po istoimenski knjigi za otroke, ki sva jo odigrali ob Slovenskem tradicionalnem zajtrku. Odziv otrok in zaposlenih je bil pozitiven in odločili sva se, da s svojim delom nadaljujemo. Sledili sta predstavi Kako sta Bibi in Gusti sipala srečo in Najlepše darilo. Tako sva letos odigrali že najino četrto predstavo z naslovom V mojem vedru je luknja, po literarnem delu Ingrid in Dietra Schuberta O medvedu, ki je valil gosja jajca. Zgodba govori o medvedu, ki želi zaliti svoje ovenele rože, pa ne ve, kako in s čim. Na srečo ima prijatelja ježa, ki mu s svojimi izvirnimi idejami pomaga. Na koncu pa na srečo začne deževati in problem je rešen.

Z Nikolino iščeva zgodbe, ki poudarjajo pomen medsebojne pomoči, prijateljstva, solidarnosti, prijaznosti, hkrati pa dodava nekaj humornih vložkov. Ni lepšega, ko vidiva, da so otroci nasmejani in da so v najini predstavi uživali.

Ob tem bi se rada zahvalila tudi najini sodelavki Metki Krčovnik, brez katere nobena predstava ne bi bila takšna, kot je. Metka namreč poskrbi za tehniko, ki vključuje ozvočenje in glasbo. Hkrati pa se zahvaljujem tudi ostalim sodelavkam in sodelavcem ter vodstvu, ki naju pri najinem delu spodbujajo in nama s tem dajo dodaten zagon in potrditev, da delava dobro in prav. V predšolskem obdobju je zelo pomembno, da otroci poslušajo in slišijo veliko pravljic, da jim jih pripovedujemo vsak dan, tako

starši doma kot vzgojitelji v vrtcu. Pravljice so pomembne za razvoj čustev, pri razvoju govornih in kasneje bralnih sposobnosti, s pravljicami otroci razvijajo svojo domišljijo in jo krepijo. Hkrati pa z branjem pravljic otroci krepijo ljubezen do knjig za vse življenje. Pomembno je, da branje pravljic doma in v vrtcu postane ritual. Dramska vzgoja pa je tista, ki otrokom omogoči, da se z njeno pomočjo poistovetijo z osebami, ki nastopajo, da krepijo svojo domišljijo, iznajdljivost in ustvarjalnost ter razvijajo empatičnost in mišljenje. Z obiski gledaliških predstav krepimo otrokov pozitiven odnos do kulture, strpnost do drugih, pozornost in vztrajnost.

Sicer pa, kot pravi misel: Sončni vzhod prebuja naravo, branje knjig razsvetljuje glavo.

➡ Anita Gajer
 📷 Vesna Vuglar, Maruša Hojnik in Ksenija Brumec

Ne zavrzi oblek, ohrani planet

Vrčevski projekt, ki uspešno ozavešča otroke o trajnosti

V preteklem mesecu so otroci iz skupine Ustvarjalci in vzgojiteljici Vesna Vuglar ter Aleksandra Koren iz vrtca Rogoza uspešno zaključili eko projekt z naslovom "Ne zavrzi oblek, ohrani planet". Projekt, ki je potekal skozi različne aktivnosti, je bil zasnovan z namenom ozaveščanja najmlajših o pomenu recikliranja in ponovne uporabe oblačil ter ohranjanja okolja. Projekt se je začel z branjem pravljice "Šivilja in škarjice", ki je otroke popeljala v svet ustvarjalnosti in šivanja. Pravljičica je bila uvod v nadaljnje dejavnosti in je otroke spodbudila k razmišljanju o tem, kako lahko stare stvari spremenimo v nekaj novega in lepega.

V sklopu projekta smo organizirali zbiranje starih, a še uporabnih oblačil. K sodelovanju smo povabili starše in otroke celotnega vrtca. Zbiralna akcija je bila zelo uspešna, saj smo zbrali veliko različnih oblačil, ki smo jih lahko kasneje uporabili v naši delavnici za predelavo.

Naslednji korak v projektu je bil učenje osnov šivanja. Otroci so se pod vodstvom vzgojiteljice Edltrad Pučko spoznali s prvimi koraki šivanja in osnovnimi šivi. S pomočjo preprostih nalog so pridobili prve izkušnje, ki so jim omogočile, da so kasneje lahko ustvarjali svoje izdelke iz starih oblačil.

Posebno doživetje za otroke je bila šiviljska delavnica, ki smo jo organizirali v naši telovadnici. Telovadnico smo za tisti dopoldan spremenili v pravo šiviljsko delavnico, kjer so otroci lahko praktično uporabili svoje novo pridobljeno znanje šivanja.

V vrtec smo povabili babice, ki znajo šivati ali si to želijo, in lokalno šiviljo gospo Zdenko Kranjc. Babice in šivilja Zdenka so z navdušenjem delile svoje znanje in izkušnje z otroki. Pokazale so nam različne tehnike šivanja, uporabo šivalnih strojev in predelavo starih oblačil. Otroci so s pomočjo vzgojiteljev, šivilje in babic iz starih oblačil ustvarjali nove izdelke, kot so torbice, denarnice, vrečke za copate ipd.

Ta medgeneracijska izmenjava znanja je bila izjemno dragocena, saj je pokazala, kako pomembno je ohraniti tradicionalne veščine in jih prenašati na mlajše generacije.

Za zaključek projekta smo obiskali šiviljsko delavnico gospe

Zdenke Krajnc. Najprej nam je pokazala in podrobno predstavila svojo delavnico. Pred nami je zašila obleko za študente zdravstvene fakultete. Po končanem šivanju so si otroci lahko oblekli in poskusili nova oblačila, kar je bilo zanje posebno doživetje. Gospa Zdenka je otrokom razložila različne pojme, povezane s šiviljstvom in krojaštvom, ter odgovorila na vsa naša vprašanja.

Projekt "Ne zavrzi oblek, ohrani planet" je bil izjemno uspešen in je dosegel svoj cilj – ozaveščanje otrok o pomenu recikliranja.

nja in ponovne uporabe oblačil ter spodbujanje trajnostnega načina življenja. Otroci so pridobili nova znanja in veščine, razvili so pozitiven odnos do okolja in trajnosti ter se naučili ceniti tradicionalne veščine, kot je šivanje. Projekt je pokazal, kako lahko s preprostimi koraki prispevamo k varovanju našega planeta in ustvarjanju boljše prihodnosti za naslednje generacije.

Vsem, ki so sodelovali pri projektu, se iskreno zahvaljujemo za njihov trud in podporo. Skupaj smo dokazali, da lahko tudi najmlajši prispevajo k ohranjanju našega planeta.

➡ 📷 Vesna Vuglar

Uživajo na vajah, uživajo na odru

Prireditelji Vrtec poje in pleše odlično uspela

Petje otrok v zboru je zelo pomembno iz več vidikov, saj se otroci naučijo poslušati, sodelovati in sprejemati. Zbor je tisti, ki jih veliko bolj poveže in omogoči socialne interakcije ter pripadnost skupini in otrok tako razvija odnos do skupine in svojo vlogo v njej, svoje kvalitete, zmožnosti in lastnosti. Seveda pa s tem krepí tudi pozitivno samopodobo. Otroci se zelo radi vključujejo v zbor in s pesmimi, ki se jih naučijo, tudi »okužijo« prijatelje, ki tega ne želijo. Seveda pa na predšolski stopnji vse poteka prilagojeno otrokom. Tukaj nimamo klasičnega opevanja, ampak velikokrat posegam po zgodbi, ki otroke popelje z njihovo lastno aktivnostjo do različnih vaj za opevanje, pravilno dikcijo in sproščeno držo. In kot pravi Inge Breznik o petju v zboru: »Petje v zboru naj bo vsem v veselje, tako zborovodji kot tudi otrokom, kajti to pomembno vpliva na pevsko izraznost, razpoloženje in energijo nastopa na odru. Če otroci uživajo na vajah, bodo uživali tudi na odru. Sproščeni bodo, bolj interpretativni, zborovodji bodo sledili, ker ga imajo radi in mu zaupajo.«

Prav to so razlogi, da se vzgojiteljice odločamo, da vodimo pevske zборе, saj s tem otrokom omogočimo tudi razvijanje melodičnega in harmonskega posluha.

Letos so se iz vrtca Hoče predstavili trije zbori, v katerih so bili otroci stari od dveh do šestih let. Mini veseli pevčki pod vodstvom Špele Večernik so zapeli tri pesmi: Kuža Pazi, Rdeča žoga in Abraham. Zbor Mehurčki pod vodstvom Alenke Rozman je zapel naslednje pesmi: Oslíček in kukavica, Sijaj, sijaj sončece, Prha za deževnika, Petelinček in Uspavanka za sovo. Najstarejši

Veseli pevčki pod vodstvom Polonce Doberšek pa: Izidor ovčice pasel, Helikopter, Zvonček, Pikapolon'ca in Miška je vzela s poličke. Iz vrtca Sonček Rogoza se je predstavili zbor Sonček pod vodstvom vzgojiteljice Nikoline Lonec s pesmimi: Dežek trka, Vem, da danes bo srečen dan, Mali Modrijan, Žabja šola in Venčkom ljudskih. Zbore je na klavirju spremljala Mira Prel. Prav tako pa se je predstavila plesna skupina Vrtca Sonček Rogoza pod vodstvom Vesne Vuglar z dvema plesom in sicer: Maček Muri in Radetzky march. Plesalci, stari med štiri in šest let so v tem šolskem letu osvajali ritem, se zabavali s plesnimi igrami in spoznavali različne zvrsti glasbe in plesa. Z veliko radovednosti so raziskovali plesni svet, ki jih je vsak teden znova navduševal in jim omogočal, da izrazijo svojo kreativnost. Na koncu smo zaključili s pesmijo Dvigni peruti, ki so jo zapeli vsi nastopajoči otroci. V obeh vrtcih smo se z velikim veseljem pripravljali na pevski in plesni nastop ter v polni dvorani poželi velik aplavz.

Glasba pozitivno vpliva na umske, emocionalne, psihofizične, intelektualne in socialne sposobnosti. Otrok se ob njej uči glasnosti in tišine, uri ritem, smer zvoka, srečuje se z melodijo in drugimi glasbenimi zakonitostmi. Če vsa znanja, ki jih otroci pridobivajo, potekajo na igriv in izkustven način, je to tisto ta pravo. Če pa nam je pomembnejša kot glasbeni cilji še toplina odnosa, ki se razvija ob skupnem doživljanju in uživanju v glasbenem svetu, smo zmagovalci.

➡ Nikolina Lonec
📺 Andreja Kavaš

Osnovna šola Dušana Flisa Hoče

9. a

Prva vrsta (od leve proti desni):

Maj Draganič, Klemen Klampfer, Hanna Blagus, Manja Pukl, Lina Gutíć, Jona Radivoj Trinko.

Druga vrsta: razredničarka Danijela Metličar Vukmanič, Maja Vočanec, Nuša Volk, Lana Brljak, Tim Pleger, Nejc Jakob.

Tretja vrsta: Rok Mali, Matija Bračko, Val Pustoslemšek, Liza Fekonja, Maruša Hajdinjak, Eva Loredana Knez.

Četrta vrsta: Bor Zgrebec, Jan Nipič, Tilen Koser, Mark Škerget, Lenart Krečič, Lan Vrečko.

9. b

Prva vrsta (od leve proti desni):

Ajna Bešič, Zarja Novak, Nika Ozvatič, Lina Javornik, Alina Tajhman, Hanna Koren.

Druga vrsta:

Matija Kotnik, Matic Krajnc, Nick Cesnik, Tinkara Hojnik, Zara Batljan, razredničarka Andreja Krajnc.

Tretja vrsta: Tian Kralj, Mark Vujinić, Lan Kogal, Luka Konjček, Jure Beranič.

Četrta vrsta:

Vid Bratuša, Lan Korošec, Nejc Pfeifer, Jakob Kovačič, Tilen Luttenberger Vajngerl, Tarik Radojčić.

9. c

Prva vrsta z leve (od leve proti desni):

Eva Križnik, Nia Šalamun, Iza Sinkovič, Jasna Lešnik, Nina Kovač, Vida Ornik.

Druga vrsta: Jani Černe, Rene Kraner, Lukas Dovnik, Nika Dudek, Nejc Krnjak, razredničarka Danijela Pečanac.

Tretja vrsta: Lea Štrancar, Rok Ferš, Miha Muhič, Nik Štekar, Luka Jaklin, Robin Hödl Matijašec.

Četrta vrsta: Vid Visočnik Kalazić, Patrik Nekrep, Neo Safin, Bor Trpin, Nina Brkić, Thor Frangež Križančič, Val Rojko.

9. a

Prva vrsta klop

(od leve proti desni):

Bjan Hrašovec, Leo Lukman,
Žan Metelko, Urh Kovačič,
Maj Predikaka, Jure Kavčič.

Druga vrsta:

Katarina
Žebavec (razredničarka),
Zala Donko, Anamarija
Renčelj, Lara Lilek,
Špela Petrič, Lanesa Črnec,
Neža Trantura.

Tretja vrsta:

Lana Rakovič,
Karin Kramar Kozel,
Silvana Hadža,
Asia Tomažič,
Lia Lončarič Leskovšek.

9. b

Prva vrsta klop

(od leve proti desni):

Rok Žnidarič,
Jaka Jambrovič Bezjak,
Patrik Pahor, Karina Kragelj,
Žiga Goljat, Kevin Magdalenc.

Druga vrsta:

Simona Sabati
(razredničarka), Nuša Gerlica,
Zoja Nina Lorbek, Maruša Jarc,
Sinaja Pondelak Fak, Pia Urgla,
Sanela Rojko.

Tretja vrsta:

Ela Megovec,
Lili Olenšek, Lara Breznik,
Nik Breznar, Luka Rajh,
Lana Pondelak Fak.

ODLIČNJAKI

ODLIČNJAKI OŠ DUŠANA FLISA HOČE

Prva vrsta (od leve proti desni):

Mark Škerget, Lan Kogal, Jani Černe,
Matija Kotnik, Klemen Klampfer,
Tim Pleger, Vid Visočnik Kalazić.

Druga vrsta:

Lina Javornik, Iza Sinkovič, Vida Ornik,
Lea Štrancar, Lana Brljak, ravnatelj Alojz
Velički, župan Marko Soršak, Ajna Bešič,
Lina Gutič, Nuša Volk, Alina Tajhman.

Tretja vrsta:

Eva Križnik, Zarja Novak, Tinkara Hojnik,
Nika Ozvatič, Vid Bratuša, Matija Bračko,
Lenart Krečič, Liza Fekonja, Maja Vočanec,
Maruša Hajdinjak.

ODLIČNJAKI OŠ FLV SLIVNICA

Od leve proti desni:

Jure Kavčič, Nik Breznar,
Sinaja Pondelak Fak,
Lana Pondelak Fak,
Lara Breznik,
Zoja Nina Lorbek,
Lana Rakovič,
Anamarija Renčelj.

In memoriam

JANEZ BREGANT (1930–2024)

Dragi Janez,

za vselej mi bo ostala v spominu tvoja vedrina, ki si jo znal tako spontano širiti med ljudmi v svojem okolju. Znance si vedno nagovoril z nasmehom in prijazno besedo. Vedel si, kako smo vsi zelo potrebni takšne bližine ...

Lepa leta so ti bila podarjena. Letos si stopal v 94. leto življenja, pa ne kot betežen starček, ampak ob svoji ženi Zvonki poln veselja do življenja – vse do zadnjega ... Podarjena vama so bila lepa skupna leta v pozni starosti – in za to sta bila neizmerno hvaležna.

Odraščal si še z dvema bratoma in sestro ob Bregantovi kovačiji, kjer ste morali fantje pridno pomagati. In bili ste pravi kovaški sinovi, močni in utrjeni. Kjer je bilo treba poprijeti ali se ubraniti – tudi s pestmi – ste Slavko, Janez in Maks stopili skupaj; takšna govorica o vas se je dolgo širila med Hočani. Spominjam se tudi, da ste bili junaki postavljanja majskih dreves, posebej tistega pred Račičevo gostilno, vaš ata Bregant pa je bil vodja, 'dirigent'! S starejšim bratom Slavkom sta delala in se izučila pri očetu v domači kovačiji, dokler nista odšla vsak v svojo službo. Ti si našel delo kot vzdrževalec strojev v hoški Impregnaciji, tam pa si postal tudi mojster stružnice. In celih 40 let si ostal zvest tej 'tovarni', kakor ste ji sami rekli. Tu si našel najboljše tovariše in prijatelje: pokojni Janez Šifrer je tudi tebe začel klicati Janez, čeprav si bil krščen za Ivana, doma pa so te klicali Janko. In tako si za Hočane postal Janez! In ti tvoji tovariši, skupaj s sosedom Rečnikom, so ti veliko pomagali pri gradnji hiše.

Dokler je oče delal v stari kovačiji (umrl je leta 1964), si mu pomagal pri podkovanju konj – to delo je bilo rezervirano zate. Tudi vojaščina v Nišu te je povezala s konji: tam si opravil celo 'podkovaško šolo'. Sinovi ste si ustvarili svoje družine in domove, po očetovi smrti je kovačija ostajala bolj kot ne zaprta – pa tudi konj za delo je bilo vedno manj. Prostorji te stare hoške kovačije, ki je bila ena prvih obrtnih delavnic v Hočah, so začeli propadati. Ko je želel Marjan Čander s Turističnim društvom Hoče to ohraniti, je bilo – žal – že prepozno.

Leta 1955 si se poročil z domačinko, Zvonko Ledinek, s katero sta imela dve hčerki, Cvetko in Lidijo. Lidija si je ustvarila družino v domači hiši, kjer so vaju z Zvonko razveseljevali vnukinja Mateja in pravnik Alex. Za to sožitje sta bila vedno hvaležna. Po naravi si bil zelo odprt, ustrežljiv in dobrovoljen; bil si pripravljen sodelovati – in nisi se oklepal svojega imetja. Prav zato si se z vsemi razumel, ljudje so te imeli radi. Bratje Bregant pa ste bili tudi odlični pevci, vsi basisti. Ko sta skupaj s Slavkom povzdignila

glas, je pesem zadonela prav mogočno. Kot mladi fantje ste prepevali na vasi; ko pa se je leta 1946 ustanovil moški pevski zbor Prosvetnega društva, ki ga je vodil dr. Anton Strašek, ste z veseljem vstopili v zbor, peli pa ste tudi na hoškem koru. Bili ste zanesljivi pevci, peli ste po odličnem posluhu. Ko je bilo treba na koncertu držati v rokah notne liste, se je rado zgodilo, da so bili obrnjeni na glavo, saj ste peli vse na pamet. Dirigent in organist se je lahko na vas popolnoma zanesel, zato vas je vedno zelo spoštoval.

Prepeval si tudi v manjših sestavah, večkrat v oktetu, zato so bile pevske vaje kar pogoste in dolge. Peli ste tudi na pogrebih – vse to je zahtevalo veliko časa. Žena Zvonka priznava, da ji to ni bilo vedno všeč in bi med vama nastajale tihe ure, a si s svojo vedro naravo znal to hitro urediti. Pa vse to so bili problemi mlajših let! Ker vama je bila dana dolga skupna starost, sta jo znala lepo živeti. Skupaj sta dolga leta hodila k telovadbi, ki jo sedaj vodi Anka Bartol v Kulturnem domu. Bila sta vedno razpoložena tudi za kavo in klepet po telovadbi ali pa po nakupih v trgovini. Do Mercatorja si vozil avto vse do zadnjega; računal si, da ti bodo avgusta prometno dovoljenje še podaljšali, saj si imel še odlične reflekse in si dobro videl.

Toda vsaka pot se nekje zaključi – tvoja se je brez velikega trpljenja. Ko smo se po pogrebu pri maši zahvaljevali za tvoje lepo življenje, je župnik Alojz Petrič tako lepo poudaril, da »smo se danes poslovili od pravega, klenega Hočana«. In to si res bil, zato Bogu hvala za tvoje življenje, dragi Janez.

➡ Majda Strašek Januš   📷 Družinski arhiv

In memoriam

PETER FRANGEŽ (1938–2024)

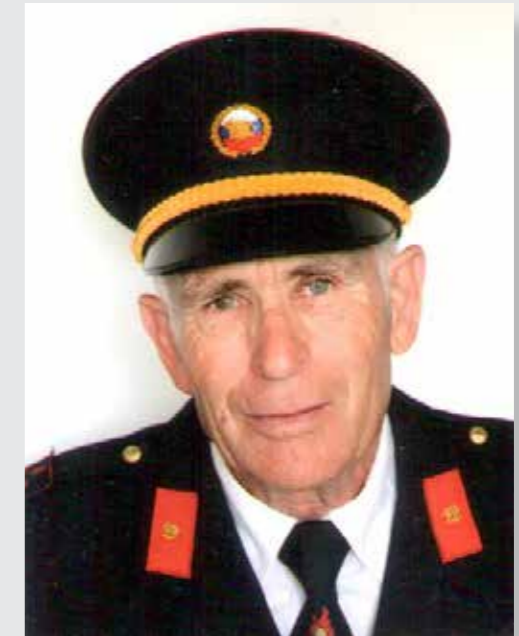
Svoje domače in sovaščane je zapustil Peter Frangež, dolgoletni gasilec, ki je v bohovske gasilske vrste vstopil davnega leta 1957 pri 19 letih. V tem letu je opravil tudi tečaj za izprašanega gasilca.

Vrsto let je opravljal pomembne organizacijske funkcije v društvu, leta 1961 je bil dve leti blagajnik, tajniška dela je opravljal med 1969 do 1971 ter med 1981 do 1982. Društvu je predsedoval v letih 1983, 1984 ter leta 1992. V letih med 1985 do 1987 je bil v nadzornem odboru, leta 1988 podpredsednik in leta 1998 še v nadzornem odboru.

Leta 1992 je prejel priznanje gasilske zveze II. stopnje, leta 2012 pa gasilsko odlikovanje III. stopnje. Leta 1999 je dobil priznanje za razvoj in napredek društva, leta 2010 pa bronasto plaketo. Leta 2017 je dobil značko za dolgoletno delo, in sicer 60 let. 25. maja 2022 je postal častni član PGD Bohova.

Pri opravljanju funkcij je bil inženirsko natančen in umirjen. Znal je prisluhniti drugim in poslušati vse strani. Ogromno let je vodil postavljanje majskega drevesa.

Vse to mu je prišlo zelo prav, ko je društvo šlo skozi turbulentne čase. Nekaj nadobudnih pobov iz vasi nas je že nekaj časa govorilo, da bomo izstopili iz društva, ker se na sejah starejši člani itak samo kregajo, kdo je komu po pomoti zoral njivo čez mejo ali posekal sosedovo smreko ... Peter je ob prvi pričeti glasni debati tega formata udaril po mizi in jasno dejal, da se bodo pod njegovim vodstvom te tradicionalne vaške razprave na gasilskih sejah končale – če se kdo hoče prepirati, pa lahko izvoli pred gasilski dom takoj po sestanku. Tako je tudi bilo – pri gasilcih je pod njegovim vodstvom zavel nov veter in verjamem, da je zaradi tega marsikateri mladi gasilec tudi ostal v društvu. Jaz namreč sem.

Tako kot vsi veterani se je izredno veselil izgradnje novega gasilskega doma, prisoten je bil skoraj na vseh delovnih akcijah. Ob otvoritvi doma ni mogel skrivati skoraj otroškega veselja in ponosa, čeprav je bila to zanj že tretja gradnja gasilskega doma. Dokler mu je zdravje služilo, je bil tudi član veteranske tekmovalne desetine.

Ni pa bil aktiven samo kot gasilec; še preden smo imeli svojo občino, je bil dejaven v KS Hoče in marsikatera stvar se je takrat v vasi tudi uredila.

Dragi tovariš Peter, hvala ti za premnoge izkušnje, ki si jih delil z nami, za tvoj doprinos skupnosti in gasilstvu. Vem, da bi ti beseda hvala zadostovala, ker smo te prav vsi tukaj prisotni dobro poznali po tvoji nalezljivi dobri volji, prizadevnosti in skromnosti.

V imenu bohovskih gasilcev ti kličemo, Peter, še zadnjič »Na pomoč!«

➡ Janez Frešer   📷 arhiv PGD Bohova

Poletni avtobusni liniji na Pohorju

Ruše-Areh-Bellevue-Sp. Hoče-Botanični vrt in
Botanični vrt-Sp. Hoče-Bellevue-Areh-Ruše

VOZNI RED linije

Ruše-Areh-Bellevue-Sp. Hoče-Botanični vrt

POSTAJALIŠČA	1	2	3	4	5
1 Ruše	07:30	09:30	11:30	14:30	16:30
2 Martnica	07:41	09:41	11:41	14:41	16:41
3 Koča Cojarica	07:59	09:59	11:59	14:59	16:59
4 Koča Coja	08:05	10:05	12:05	15:05	17:05
5 Areh na Pohorju	08:08	10:08	12:08	15:08	17:08
6 Aréh na Pohorju Šmartno K	08:10	10:10	12:10	15:10	17:10
7 PD Zarja K	08:13	10:13	12:13	15:13	17:13
8 Železničarski dom na Pohorju K	08:17	10:17	12:17	15:17	17:17
9 Mariborska koča K	08:19	10:19	12:19	15:19	17:19
10 Železnič. dom na Pohorju	08:21	10:21	12:21	15:21	17:21
11 Hotel Bellevue Pohorje	08:23	10:23	12:23	15:23	17:23
12 Hotel Bellevue Pohorje	08:30	10:30	12:30	15:30	17:30
13 Železnič. dom na Pohorju	08:32	10:32	12:32	15:32	17:32
14 Mariborska koča K	08:34	10:34	12:34	15:34	17:34
15 Kapelica pri Kopu K	08:39	10:39	12:39	15:39	17:39
16 PD Planinka Kop K	08:40	10:40	12:40	15:40	17:40
17 Hočko Pohorje g. Gale	08:45	10:45	12:45	15:45	17:45
18 Hočko Pohorje g. Klinc	08:50	10:50	12:50	15:50	17:50
19 Polana/Sliv. P.	08:55	10:55	12:55	15:55	17:55
20 Reka/Hoč. P.	08:59	10:59	12:59	15:59	17:59
21 Zg. Hoče	09:01	11:01	13:01	16:01	18:01
22 Zg. Hoče polje	09:02	11:02	13:02	16:02	18:02
23 Sp. Hoče šola	09:04	11:04	13:04	16:04	18:04
24 Botanični vrt	09:07	11:07	13:07	16:07	18:07

VOZNI RED linije

Botanični vrt-Sp. Hoče-Bellevue-Areh-Ruše

POSTAJALIŠČA	1	2	3	4	5
1 Botanični vrt	07:50	09:50	11:50	14:50	16:50
2 Sp. Hoče šola	07:53	09:53	11:53	14:53	16:53
3 Zg. Hoče polje	07:55	09:55	11:55	14:55	16:55
4 Zg. Hoče	07:56	09:56	11:56	14:56	16:56
5 Reka/Hoč. P.	07:58	09:58	11:58	14:58	16:58
6 Polana/Sliv. P.	08:02	10:02	12:02	15:02	17:02
7 Hočko Pohorje g. Klinc	08:07	10:07	12:07	15:07	17:07
8 Hočko Pohorje g. Gale	08:12	10:12	12:12	15:12	17:12
9 PD Planinka Kop K	08:17	10:17	12:17	15:17	17:17
10 Kapelica pri Kopu K	08:18	10:18	12:18	15:18	17:18
11 Mariborska koča K	08:23	10:23	12:23	15:23	17:23
12 Železnič. dom na Pohorju	08:25	10:25	12:25	15:25	17:25
13 Hotel Bellevue Pohorje	08:27	10:27	12:27	15:27	17:27
14 Hotel Bellevue Pohorje	08:30	10:30	12:30	15:30	17:30
15 Železnič. dom na Pohorju	08:32	10:32	12:32	15:32	17:32
16 Mariborska koča K	08:34	10:34	12:34	15:34	17:34
17 Železničarski dom na Pohorju K	08:36	10:36	12:36	15:36	17:36
18 PD Zarja K	08:40	10:40	12:40	15:40	17:40
19 Aréh na Pohorju Šmartno K	08:43	10:43	12:43	15:43	17:43
20 Areh na Pohorju	08:45	10:45	12:45	15:45	17:45
21 Koča Coja	08:48	10:48	12:48	15:48	17:48
22 Koča Cojarica	08:54	10:54	12:54	15:54	17:54
23 Martnica	09:12	11:12	13:12	16:12	18:12
24 Ruše	09:23	11:23	13:23	16:23	18:23

Vozni red velja od 22. 6. do 1. 9. 2024. Avtobusa vozita ob sobotah, nedeljah in praznikih ob ugodnih vremenskih razmerah. Aktualne informacije o vožnjah: www.marprom.si, tel.: 059 180 482.

MARPROM

